

K V Ě T Y B L B O S T I

pomocník začínajícího budoucího
laureáta socialistické poezie

Praha 1983

Budoucí laureáte socialistické poezie,

leží před tebou antologie z tvorby básníků socialismu, počínaje slavnými padesátými léty vzrušeného nadšení a konče dobou současnou, dobou rozvinutého socialismu reálného.

Někomu naivnějšímu než ty, by mohlo připadat směšné a nesignifikační, že jsme si dali tolik práce, abychom uspořádali do jedné knihy verše, které stejně nikdo nečte, takže by se mohlo zdát, že se píší zbytečně. To je však hluboký omyl. Je sice pravda, že bez této poezie klidně může žít prostý občan, pro socialismus je však ^{jeho} naprosto nezbytná, protože je uměleckým potvrzením vysokých ideologických hodnot. A kdo básníka platí? Občan? Nikoli. Lid, prostřednictvím svých dosazených zástupců.

A jelikož je známo, že dnes poezii čtou stejně jen ti, kdo ji sami píší, věnujeme tuto práci tobě, budoucí laureáte, abychom ti příkladem napomohli v cestě na Parnas socialismu.

Jaké povinnosti a jaké požitky tě na této strmé cestě čekají? Především nemusíš mít obavu, že budeš nucen hledat v potu tváře vlastní individualitu. Když srovnáš tvorbu básníků od Hanoje až po Východní Berlín, poznáš, že ve skutečnosti existuje jen jeden jediný básník, který v táboře socialismu publikuje pod různými jmény. Někteří odborníci jsou dokonce přesvědčeni, že znají jeho jméno. My však tvrdíme, že Václav Hons to není.

Tvá tvorba musí být potvrzením pravdivosti a závažnosti jednotlivých usnesení Strany a vlády, povýšením jejich skutečnosti faktické, na vznešené pole umění. Proto tvým hlavním úkolem bude bohoslužba - prvotní platforma umění socialismu. Tvůj zpěv bude slovo na danou melodii. Při pozdvihování budeš pozdvihovat, při pokání ^{se} bít v prsa, při kyrie volat hosana, při kázání rozvádět evangelium.

Ta krása! Budeš dokonale osvobozen od myšlení. Odpadnou mučidla nenarozených myšlenek, myšlenek nevyslovených a nevyslovitelných, hrůza tajemství a strach z prázdnoty smrti. O takové svobodě se buržoasnímu umělci ani nesní.

Budeš-li ale chtít dosáhnout pravých vrcholů, musíš se naučit tvořit čistým srdcem a vírou, nepoznamenanou rozumem a váháním, což, jak jsme nuceni přiznat, je v dobách reálného socialismu stále těžší. Nesmíš se bát blbosti, protože jen díky jí, se tvá tvorba může stát nesmrtelnou a dostaneš se do antologií příštích sběratelů. Blbost je stejně úchvatná jako genialita. Jako smích a pláč,

láska a nenávist vznikají v jednom kadlubu, tak geniální blbost je schopna zplodit prudce vonící květ objevu stejné velikosti jako je plod geniálního rozumu.

Naší povinností a smyslem této antologie je svítit na cestu tvé blbosti. V jednotlivých kapitolách tě provedeme tematickými okruhy tvorby, které jsou schodištěm na ten strmý kopec vyvolených.

Dobře si všiměj především poezie padesátých let, protože tam vznikly květy, které v pozdějších dobách nenalezly obdoby. Začátky cesty k socialismu jsou posety celými trsy květů tak neopakovatelné krásy jen proto, že vznikly z nadšení a bezbřehé víry, zatímco období střízlivějšího reálného socialismu je poznamenáno hlubokou hmotnou zainteresovaností. Probírat se nudnými bažinami současné poezie bylo úmorné, ale zde blbost, ač vzácnější, zazářila o to jasněji. Snad degeneraci blbosti napomohlo i usnesení Strany a vlády, že je možno jako zbraň proti třídnímu nepříteli použít i volného verše, který byl zpočátku považován za známku dekadence buržoasního umění. Kromě několika tvůrců současnosti, především nár. um. Skály a zasl. um. Floriana, si málokdo z básníků uvědomuje, že blbost zdobená rýmem voní nejzávratněji.

Ať jsou ti také příkladem hlavně ti básníci, kteří jsou hluboce přesvědčeni o svém genu a proto vše, co stvoří, ukládají do svých sbírek, takže ulehčují práci sběratelům. Jsou totiž i tací, kteří se stydí, do sbírek ukládají jen neplodné individualistické výtvořky, zatímco svou příslušnost k dělnické třídě vyjadřují jen na stránkách novin, jejichž papír, jak známo, brzy podléhá zkáze.

A ještě než se pustíš do hledání a nalézání vzorů, musíme tě upozornit, že je nebezpečné studovat tuto knihu bez odpočinku. Tak jako jeden květ dovede okouzlit, kytice z mnoha květů uvitá svou prudkou vůní zabíjí. My sami jsme po dokončení knihy museli podstoupit hrůzy brainwashingu, takže máme obavy, že si už přesně ani nepamatujeme, jak nám říkali za svobodna.

Jinak ovšem nám nic lidského není cizí, jak říkal ten.....
Ezop.

Orientační poznámka

Úryvky básní jsou označeny pramenem odkud byly převzaty. Pokud je použita celá báseň, je uvedena jménem autora a názvem na počátku. Při úryvku až za jeho citací.

Není-li uveden pramen, je to z důvodů, že editorovi nebyl znám, protože mnohé výstřižky z tisku ^{byly} neúplné.

Použité zkratky: BA - Básnický almanach
RP - Rudé Právo
LM - Literární měsíčník

/.../ Výpustek ve verších

II, II pozu. edit.

Na titulním listu bylo použito reprodukce ^{kresby} Karla Šmída k 65. narozeninám Ludmily Pelikánové ze Světa v obrazech z počátku září 1980.

Na závěr se ještě sluší poděkovat všem, ^{kterí} svou pomocnou rukou přispěli ke sběru materiálu.

K r á l o v n a P o e z i e

// Trocha teorie nikoho nezabije. Je třeba ukázat mechaniku tvorby, její postuláty, koreláty, aparáty i preparáty, ale slibujeme, že budeme co nejstručnější. Proto je možné, že méně zkušený čtenář bude potřebovat studium jiných pramenů, aby pochopil některá naše závažná odhalení. Zběhlého básníka, zkušeného v četbě poezie nijak nepřekvapíme. A pokud se mezi čtenáři objeví důstojník, bude lépe, když včas přeseďlá na jiný druh literatury. Nuže tedy:

Co je poezie

Královna socialistického umění. Služba ideji socialismu v ní vystupuje na povrch tím nejestetičtějšíм způsobem, tak životu odtažitým, až je mu blízká. Slovo, které socialismus ovládl, slovo s obsahem imaginárním, kdykoliv měnitelným, je nejsdělitelnější právě poezií. Slova státnických projevů jsou tak nejzdařilejší ukázkou užité poezie. //

Prázdné slovo v nic se propadá
Prázdnych slov jak zrní na mlatě
Ať je slovo létem vzkvetlá zahrada
která tě přivítá v zeleném kabátě
K. Boušek Slovo sb. Hořký slaný vítr

Vstřícny plán dohotovit včas
Taková je mluva naše
Dnes její něhou zní náš hlas
když ženy objímáme plaše
I. Skála sb. Májová země

// Co je báseň

Erbovní slovo socialismu, protože socialismus sám je báseň. Důkaz: Slovník jazyka českého, heslo BÁSEŇ

1. Umělecký slovesný výtvar, zpravidla ve verších
2. Jev, projev, výtvar vrcholné krásy
3. Výrobek velmi dobré jakosti
4. Smyšlenka
5. Vymyšlené vyprávění pohádkového rázu.

Posuď sám, v kolika bodech splňuje socialismus uvedený význam.

Báseň je však třeba více specifikovat. Bod 1. uvádí, že báseň je zpravidla ve verších.//

Dlouho váhám a čím jsem starší
od básně mířím k verši

I.Skála sb Co si беру na cestu

//Důležitost verše jako základní stavební jednotky básně je poděpřena i finančním hodnocením, u nár.um. 15Kčs za verš. Jak lze tohoto stimulu využít ekonomicky pro tvůrčí vyznění básně, viz tvorbu V.Honse.

Veršem však ještě není rozlišena báseň od prózy. Mnohé básně se dají zrušením řádkování převést i do prózy a přece to neuškodí jejich smyslu, kromě finančního. Za důkaz použijeme verše I.Skály z básně Má Sibiř /správné znění uvedeno v kap.Neboť kde lásky není/ a verše převedeme do prostých řádků:

Když jako vášnivý smyčec vniká do tajgy ta nádherná komsomolská trasa BAM, zahučí náhle v malých kamínkách mého srdce a také báseň dostane ten správný tah.

Co tedy rozlišuje báseň od prózy? Od doby, kdy je povoleno užívat i volného verše, je nutno hledat důkazy básně bedlivěji. Jak řekl básník nastupující generace oceněný v soutěži "Vytrženo z písanky" o své tvorbě: "Tak jsem to nejdřív napsal jen tak v próze, pak jsem to vyškrtal a dal jsem to do krátkých řádků. A dostalo to ten tah."

Co to tedy je, co zahučí v malých kamínkách básníkovy srdce?

POETICKÝ PRINCIP. Jediný jasný důkaz, že čteme báseň. K jeho nalezení je třeba rozboru celé básně. Způsob postupu rozboru předvedeme na ^{úryvku} básně M.Floriana Ediční plán, ze sbírky Iniciály, tam, kde opustil verš vázaný :

Ej hory hory hory černé
jen pro mne jedou papírny
koupil jsem tužkárnu v Budějovicích
do stroje buším všemi desetitisíci
s kadencí nadzvukovou
a Klub přátel poezie
i po zániku Mléčné dráhy
v masovém nákladu bude chrlít
zpěvy rostlin a kamení a světla

Zrušíme-li veršové dělení a dosadíme interpunkci, na obsahu se nic nemění :

"Ej, hory, hory, hory černé, jen pro mne jedou papírny, koupil jsem tužkárnu v Budějovicích, do stroje buším všemi desetitisíci s kadencí nadzvukovou a Klub přátel poezie i po zániku Mléčné dráhy v masovém nákladu bude chrlit zpěvy rostlin a kamení a světla."

Kromě nezvyklého slovosledu nic nenasvědčuje, že jde o báseň. Slovosled je důležitým stavebním kamenem básně, ale k poetickému principu nepatří. Ten najdeme rozbořem jednotlivých veršů :

Ej hory hory hory černé - verš pro obsah básně nevýznamný, důležitý však jako upozornění básníka nadřazeným orgánům, že podle instrukcí vychází z lidových tradic.

Jen pro mne jedou papírny - naskytá se otázka, zda je verš pravdivý. Pokud ano, na čem se tedy tiskne Rudé právo a jiné stranické materiály? Verš se tedy zdá sice možný, ale nepravděpodobný.

Koupil jsem tužkárnu v Budějovicích - to je vyloučeno. I když básník má finanční možnosti, v socialismu ani básníci nesmí vlastnit továrny. Verše tedy není pravdivý.

Do stroje buším všemi desetitisíci - i když nevíme, do jakého stroje, nemůžeme tvrdit, že verš je nepravdivý. Básník zřejmě myslí stroj psací, a přestože jistě nemá deset tisíc prstů, stále ještě může do stroje bušit vkladní knížkou. Je to tedy možné, ale neefektivní, proto u M. Floriana nepravděpodobné.

S kadencí nadzvukovou - člověk není schopen vyvinout u klávesového elektronického stroje takovou rychlost. Je to tedy nonsens.

A Klub přátel poezie
i po zániku Mléčné dráhy
v masovém nákladu bude chrlit
zpěvy rostlin a kamení a světla - zda bude Klub přátel poezie existovat i po zániku Mléčné dráhy, je otázka, patřící do oblasti Sci-Fi, Je to Spekulace, nepodložená vědeckým výzkumem.

Shrneme-li poznatky, vidíme, že kromě prvního verše, jsou zbylé verše hodnoceny takto: nepravděpodobné, nepravdivé, nepravděpodobné, nonsens, Sci-Fi. Přesto při četbě básně nic nenasvědčuje tomu, že básník napsal nesmysl, výmysl, či Sci-Fi pohádku. Báseň přijímáme jako pravdivou. V próze bychom tyto skutečnosti odmítli, kdežto v básni nám tento druh sdělení připadá normální. Který zákon způsobil změnu našeho myšlení?

POETICKÝ PRINCIP !!!

Báseň se neřídí realitou, poznanou skutečností, poetický princip
mění v básni lež, výmysl, nesmysl, v pravdu BÁSNICKOU. Díky tomuto
zákonu lze v básni volně nakládat s fakty i významy a díky této
okolnosti se báseň mohla stát erbovním slovem socialismu, stala
se královnou umění. Proto může básník bez újmy na charakteru
říct v jednom verši "Naše životy jsou truchlivé jak pláč" a je
to stále pravda, i když o několik veršů dále tentýž básník tvrdí,
že "Naše životy jsou těšivé jak smích", neboť řečeno slovy jedno-
ho z básnických zběhů, "život je jinde".

Proto tedy, budoucí laureáte, můžeš bez újmy na charakteru jeden den
Cézara oslavovat a druhý den zatracovat. Máš v ruce mocnou zbraň.
Ať tedy žije POETICKÝ PRINCIP, ať žijí DNY POEZIE! //

Nejde jen o shluky hlásek
Brekeké Brynky Kvak Lalala
Není to /na celý řádek/
prodloužené íííí
pípajícího ptáka
je to zkušenost lidu

J. Karen Co je báseň LM78/5

// Co je tvorba

Věčná oscilace mezi má dáti - dal. S otázkou jdoucí až na kořen
věci: co za to. //

Hnětu verše hnětu rýmy
někdy pracněji než otec hnětl chléb
Vyhmatnu-li jimi revoluce tep
na můj sonet odpoví mi

Nedbám sloty nedbám zimy
pro svou třídu vydám srdce žár

M. Vlček Znělka pro J. Taufra
RP 26.1.77

// Neúnavná práce, dřina, váhání, strach nesejít ze správné cesty, obavy,
že vyschne básnická žíla, a i když vyčhne, umět si poradit, napsat
báseň o tom, že neumím napsat báseň. //

Cosí mi nedá spát
a tlačí jak kamínek v botě
a báseň mne nikdy snad
nenechá o samotě

Snad se mi někdy podaří
napsat pár vět
přísných jak vrásky na tváři
jak život který neumím povědět

M. Černík Výkupné RP srpen 80

V té svižné pětiletce
co se nám roztočila
jak v tanci na parketě
ano právě dneska
v čas dobrého díla
takhle potkat báseň

panečku

moji milí
takovou báseň
pěkně vyvedenou
bych u nás v Čechách
dneska ano právě
dneska potkat chtěl

J.Rumler Takhle potkat báseň LM

Píši.U vody,cestou na schůzi.Pořád píši.
Svět jde nepřesně,ztrácí rytmus. Já rým.
D.Šajner Ohlédnutí

/ta místa..../

kde jsem verše psal a nevyseděl nic

K.Boušek Zelený kiosk sb Hořký
slaný vítr

A možná,že tahle má báseň
taky za moc nestojí

J. Rybák Den

//Co je básník

Na závěr této kapitoly téma nejpodstatnější, protože je třeba vyvrátit všechny pochyby a ^{jasně} ukázat pravdu. Není správný názor, že:

Žere za peníze lidu

Ani:

Tlučhuba,který hovno umí a chce se za to mít dobře

Ba ani tento ~~názor~~ :

Ty jeho vodnatý voči,každou ženskou jímá hned svlíká a ještě k tomu jí maže kolem huby ty blbý slovíčka,že o ní vytiskne básničku a že ti volové mu za ní ještě zaplatí,a holka pitomá mu na to naletěla,eště jí nebylo patnáct.

Básník je kralevic královny poezie,vážený a ctěný šašek králův, protože nastavuje králi zrcadlo jeho přání a tužeb. Je to duch nanejvýš citlivý,pln obav ze svého údělu,obav z budoucnosti,protože je tak lehké se znelíbit a být poslán k práci ještě odpovědnější k lopatě.

Je oddaný //

To tobě
Strano
Vyznávám lásku nad tímto večerem
A tak se přece stanu básníkem
O.Rafaj

Hle, noví básníci zž z tvého lůna jdou
kteří tě slovem chval vroucnějším opředou
F.Nechvátal Mateřština

// Je skromný //

Jsem svůj
ale Říjen je umělcem
ze všech prvním
V.Brandejs Odkaz LM79/9

// Ale pravdomluvný //

Všechno opustils pro ty
sny z pozemské hmoty
I.Skála To tam sb Co si беру na
cestu

// Má rád kolektiv //

Básníky pozdravuji - pro ty
ještě gram poetické hmoty
I.Skála Učím se sb Co si беру na
cestu

// A je hluboce zasažen svým údělem //

Nemocen poezií
Odkdy? Od času zmijí
I.Skála Nemoc sb.Co so беру na
cestu

Báseň ho trefila přímo do srdce
Zůstaly po něm otevřené dveře poezie
rodné země
tak je živ básník
Jen tak

O.Rafaj

Jak umírá básník sb.To nej-
bližší

V Dukelské soutěsce dva roky po válce
o tom řeč nebyla Těžko se žije
Jakuba Hudce zradila poezie

K.Boušek Zarostlé polní cesty
LM75/5

// Básník prostě ví, co je jeho povinnost : //

UČÍM SE SLOVU VLAST, UČÍM SE JAK STROMY ŠUMĚT
A AŽ TO BUDU UMĚT

// ɹəʊnɔ ɐɹɐpɔ ɔɹ //

I. Skála Učím se
sb. Co si беру na cestu

! ! !

Je to čirá láska

Motto:

Je to čirá láska
v karmínové esenci.
Verši, křivule tvá praská
ryzí potencí.

I. Skála Zařikání sb. Co si беру
na cestu

// Básníku, bez rodné matky Strany bys nebyl ničím. To ona
a jen ona tě učinila básníkem. Kdo se za tebe postaví, štvou-li
poštívači proti tvým výsadám? Kdo jim dá za vyučenou? Kdo řekne,
tak je to, je básník a kdo je víc? Jen ono velké mocné slovo
Strany. Svůj synovský vděk musíš splatit poctivě svou tvorbou.
Krásný úděl, neboť oslavou Strany oslavuješ sám sebe. A čím
častěji to učiníš, tím lépe, Strana je bdělá, je nejbdelejší
a krutě trestá ty, kdo zvlažní, zakolísají či dokonce se odváží
zapochybovat. Jsou srazeni trestající rukou do pekla samizdatu,
do pekla undergroundu.

Tvá povinnost je se Stranou slavit úspěchy, se Stranou se i
mýlit a své omyly zapomínat, tvá povinnost je neúchylně stát
na její straně, bojovat svým plamenným slovem tam, kde Strana
poručí.

Tvá povinnost je vít věnce slov, jimiž je vzdán hold Straně
Živitelce. //

Když rty ti budou žízni pukat
a hrdlo prahnout po doušku
k studánce klekni
a hloubka ozve-li se
strana ti napoví
zmocní se jí
a nepřestávej pít
neb právě
Lenina jsi pochopil

V. Ciml Kompas Haló sobota 1.5.76

Tak jsem tě poznal, rodná, rodná strano.
Bylo mi tenkrát osmnáct let.
Ta schůze se mi stala branou
i cestou v jiný lepší svět.
Osmnáct let jsem žil jen zpola,
znal zpola psát a zpola číst.
Legitimace Komsomola,
to byl můj pravý křestní list.

A zpíváš z hloubek přesily,
pod kterou jhne zem ztvrdlá.
A my též rostem do síly.
A zpíváme z drsného hrdla.

M. Jariš Má strana 1951

Být komunista, to je před úsvitem vstávat,
a často taky usnout poslední

Být komunista, to je ssebou protrpěti
sta drobných bolestí, jež kolem zůstaly.
A shánět pokojík pro sousedovy děti,
když po svatbě jim těsno u starých.

St. Neumann Jméno komunista BA 1953

// viz televizní seriál J. Dietla Muž na radnici //

Ty,
rudá knížko,
ty jsi pečeť srdce.
Ať ke skonu tě ve cti donesem,
pod vlajkou Leninovy revoluce:
jen pod ní může rozkvést celá zem.

J. Moucha Rudá knížka

Tuto báseň přednesl autor 20. července na členské
schůzi 17. uliční organizace KSČ v Praze Malešicích
při předávání nových stranických průkazů

RP 1977

// Zde by bylo vhodné upozornit na druh básnického vyjadřování
zvaný óda a paján. Tento starý, již v Řecku užívaný způsob
obdivu a holdu velikosti, nachází pravé uplatnění teprve ve
fázi reálného socialismu.

Óda je útvar velmi prospěšný. Podstatný je objekt ódy.
Vzhledem k nestálé životní situaci a omylům, jimž podléhá
i Strana, je nutné volit témata co nejvšeplatnější, která
nepodléhají hnití. Nejobtížnější situace je u velkých osob-
ností, které v různých časech podléhají různému hodnocení
nadřazených orgánů. Strana jako matka stojí však nad orgány,
neboť nebylo-li by jí, nebylo by ani orgánů. Stačí se tedy
vyvarovat konkrétní oslavy jejích činů, které mohou podlehnout
omylu, a básnit bezbřeze s nadějí dosáhnout nesmrtelnosti.

O hrdinech Strany pojednáváme v kapitole Nové pověsti české.
Oslavy hrdinů, zvláště žijících, jsou úspěšným a potřebným
tématem. Strana je také náležitě oceňuje. Nebezpečí, bohužel,
tkví v tom, že hodnocení hrdinů podléhá měnícím se kritériím
vývoje Strany, takže jména mnohých hrdinů časem smrdí. Koho
je možné a nutné oslavit, aniž by toto nebezpečí hrozilo,
jsou bezejmenní delegáti, kandidáti, prostě žádní renegáti. //

Pozdrav delegátům sjezdu
pozdrav velikému rokování

pozdrav našim věrným ženám
kterým se já denně z hloubi klaním

Pozdrav lidem z úrodného Polabí
kteří osévají zemi obilím
kteří pečou dobrý vonný chleba
který si tak rád já večer osolím

Pozdrav soudruhovi z naší čtvrti
který v boji prošel půlku století
který stejně dnes jak včera věří
že jeho vnuk jednou k hvězdám doletí

Pozdrav básníkovi, s nímž jsem jednou mluvil dlouze
který nepřemýšlí o marnosti času
který zase našel v sobě sílu -
s jeho nadějemi jdeme do zápasů

F.Ill RP asi 31.5. 71

Počkej malej,
máma se musí podívat
na fotografii toho pána
mezi lyžemi a svetry a větrovkami.
Je pod ní napsáno KANDIDÁT.
Počkej malej,
musíme si zapamatovat
jaké má ten soudruh oči.
Ty oči vypadají
jako když ví, čemu a proč věřit
a za čím jít.
Tak jemu budeme taky věřit, co?
Tak pojď malej,
už jsme se dohodli.
Dáme mu svůj hlas.
Já vím, že ještě nerozumíš,
ale ty červené lyže
určitě dostaneš.
A to je vlastně
jako bys rozuměl všemu.

E.Šedková Dialog Haló sobota
23.10.1976

// Cenné u této básně je, jak autorka využila typu oslavné
básně k morálnímu naučení, které v dospělosti dítě jako když
najde: budeš hodný a budeš poslouchat, budeš volit, budou lyže. //

Jako když dítě nese
maminec k svátku kytičku,
vám, kteří dneska scházíte se,
nese prostou písničku.

Poděkuj za nás, písničko má,
budem se snažit, vzkaž a slib,
aby nám dobře bylo doma,
aby nám bylo pořád líp.

/...../

S vděčností, písni, skládáme tě.
A s láskou chcem tě odeslat
a s tebou růži ze zahrádky,
/atd./

a z Gerlachovky protěže,
polibek bratislavské dívky,
/...../

dobrotu skrytou do výšivky
bělostné tenké košulky,
šila ji, něhou plátno měříc,
matička stará z Kyjova
/atd./

To všechno vám dnes posíláme.
To vše a tuhle písničku.

J.Traxler Pozdrav sjezdu

My pionýři země míru

/...../

Pochodem půjdem v hustých řadách
až-předseda nám zavelí,

a těm, co mládí mají rádi,
pošleme úsměv veselý

A.Janotová Pochodem půjdem
RP červen 1975

// Strana nás vede a učí prostřednictvím svých orgánů, z nichž nejdůležitější jsou oddělení Státní bezpečnosti. Nejviditelnější a největší pak Rudé právo. Oslavuje-li básník Stranu, má samozřejmou povinnost oslavovat i její orgány. Bohužel, žádný z básníků dosud neoslavil ani vyšetřovny v Bartolomějské ulici v Praze 1, ani žádný z nápravných ústavů Strany na Mírově, Borech, Pankráci či Ruzyni. Toto širé nezorané pole čeká, budoucí básníku, nedočkavě na tvou objevnou poezii. Abys však sám na vlastní kůži nepoznal dobro nápravy svých vlastních omylů, musíš denně číst Rudé právo, jedinou studnici pravdy reálného socialismu. Neboť, jak známo, pravda je jen jedna. Ta dnešní.//

Vojsko nádherné buď zdrávo
každou písmenkou tě tisknem k srdci,
Rudé právo
/...../

Rudé právo, to je dětí.
Dnes už nenosí je vrány,
které zmarem krákoraly,
ale krásní plaměňáci
jezulátka jeslím vrací
Právo rudé nad korály

/...../

Světlometem v širošíru
pere, září do upírů -
v pracujících sílích víru,
zvítězíme v bitvě míru!

M.Pujmanová Rudé právo
RP 21.9.1950

Stával tam při zemi jako kůň splavený
jak socha Václava při procesí
Náš kiosk kometa s chvostem páva
kde mladý kolportér Rudého práva
krom tisku nabízel i sladké věci

Střídám se s bratrem Naše cesty vedly
k této dřevěné universitě
Byl to náš asyl byl to náš betlém
Srub starých soudruhů Hlav které zešedly

/...../

S lucernou obchází soumravný archanděl
o dětské neděli tato místa
Kudy jsem tisíckrát prošel anebo jel
a kde jsem nevyseděl nic

K.Boušek Zelený kiosk
sb. Hořký slaný vítr

Jeho stránky jsou potištěny obyčejnou tiskařskou černí
čekáme na ně každý den
jako na dobrého člověka

/...../

Není to neživý rotační papír

/...../

Je to zbraň pravdy, vítězný rapír

J.Pilař Rudé právo

/ RP o poezii

Je česká poezie v krizi?

Tvrzení o krizi české poezie je neopodstatněné. Přesvědčuji
mne o tom porůznu a velmi sporadicky uveřejněné básně, které
si vystřihují. Sama si tak vydávám nové sbírky. Ty listy si
pak převracím a je mi dobře: máme poezii, jejíž zdravá krev
je s to prozařovat naše dny. Pramení z tvorby, která

plně vyjadřuje optimistickou objektivní realitu současnosti.....
Tuto poezii tvoří básníci, kteří se nezkompromitovali v šedesátých letech /

// Básník hledá stále nové prostory pro svou fantazii obdivu,
vyvěšuje prapory komunismu nejen na místech veřejných /vyjímaje
veřejná WC/, on rudými prapory mává -na Rudém náměstí svého
svědomí- i na -Rudém náměstí svého srdce-. A aby nebylo pochyb,
tapetuje myšlenkami komunismu svou garsoniéro, či státem
přidělenou residenci. //

Vlajkosláva tvých záclon,
prapory státu nás tří,
zas vedou průvod starostí všedních.
A přece držíme vysoko ty výsostné znaky
na Rudém náměstí naší kuchyňky.

M.Postler Vlajkosláva tvých
záclon LM 77/8

Předsín se stane mým Náměstím Míru
Vlající prapory jako v den 1.Máje
Kapely
Zpěv

A v sevřených řadách pochodující davy

J.Rybák Jarní malování bytu
RP 29.4.1979

// Dále lze pokračovat takto nebo i jinak:

V kredenci místo cukru bude stát
Revoluce a stát,
do ložnice vydláždím cestu
výtisky Manifestu,
v posteli, ať se nikdo neleká,
mou ženu bude hrát
Příběh opravdového člověka
a na WC pravdy rapír,
z Rudého práva toaletní papír. //

// A pozor! //

Pro tebe, Slávku, pro tebe teď píši.
Viď, usnout nemůžeš a totéž trápí tě.
Své šachty slyšíš v popálenoční tiši
a taky cítíš: číhá nepřítel.

/..../

Vím, stříleli by v hájku pod vesnicí
až půjde předseda půlnocí mlhavou.
Snad právě teď, děvčeti úderníci
nařízli pilkou nosník nad hlavou.

Vím, převlečení za Mařky a Franty
hlasují na schůzích a kuličku svou valí,
sedají vedle nás, smějí se emigranti,
co zatím ještě neemigrovali.

Nad Prahou svítá den. Snad nové boje nese.
Vítězství nová, nové štěstí snad.
Jen v jednom okně ještě nezhasne se.
Jen soudruh Gottwald ještě nešel spát.

St. Neumann Píseň o lásce a nenávisti:

BA 1953

// -Ostražitost v našem povolání není zbabělostí, ale nejvyšší
formou statečnosti-, stálo na poutači jednoho okrsku VB.
Básník je stejný strážce čistoty myšlenek jako člen VB.
Ostražitost musí být v popisu jeho práce. Jeho verš musí být
jasný a srozumitelný. Neboť, co nastane, poleví-li se v ostra-
žitosti? //

Vousatý Marx se ironicky mračí:

-Zasil jsem, zasil kdysi sémě dračí
a po stu letech sklízím pytel blech-

J. Taufer Verdikty RP 26.8.78

Z praporů zbývá
zteřelý klácek

Tak stane revoluce

A. Vrbová V cizím městě
sb. Blýskání na časy

// Ano, historicky se dostáváme k nejčernějším okamžikům dějin
Strany, kdy plíživá kontrarevoluce zasáhla svým jedem i nej-
vyšší orgány. Strana však vždycky zvítězí. A zvítězila i tento-
krát díky bratrské pomoci. Nic lépe nevyjádří tuto pomoc v době
nejtíživější, jako heslo, jež léty oprýskává na štítu jedné
z budov městečka Dubá:

1945 přišli včas

1968 zas

K internacionální pomoci hovoří sovětský básník plk. Zagorulko: //

Jeli jsme, jak se říká - na pozvání.
Trochu se tančilo, trochu se zpívalo.
Podnes však slyším z toho povídání
pár slov, tlumených trochu kytarou:

-Nejste tu cizinci, nejste tu jen jak hosté.
Jste naši bratři.- A v té chvíli víš -
po stopách lásky upřímné a prosté
sem do těch míst se často navrátíš.

RP 4.5.74

// Na paměť těchto dnů vydal po letech Supraphon desku
sovětských písní s názvem Jsem tady doma //

// Ani český básník nezůstává stranou //

Zlatem páchly sliby, a když místo řečí
na kordy se u nás notně chýlilo
nezbylo než pevnost vzít jak tenkrát ztečí,
když se vojsko šturmem k Praze probilo.

A.Kraus Tenkrát byla válka

a všechny naděje pohodit na pospas
světu jenž zabíjí, ač beznadějně chcípá ...
Což o to! Kdyby nebyla ta hvězda pětícípá
jež vyšla včas a dvakrát přišla včas.

J.Taufer Verdikty

// Čas oponou trhnul, zrno se oddělilo od plev. Skuteční
básníci včas poznali, kam bude vítr vát, co se skrývalo
za oponou. Mlčeli v nejisté době, aby pak po vítězství
stanuli znovu na návětrné straně a napjali plachty k cestě
vpřed. //

A mine den, den kterýsi,
dějiny kdesi trhnou sponou
a ty, ty zase vržen jsi
v šhubavý vítr za oponou. x)

Ne, já se smířit nemohu
s tím, kdo chce strom a ještě plody,
očesat zem i oblohu
a budoucnosti mydlit schody.

I.Skála Štafeta sb.Oheň spěchá

x) viz JAN NERUDA

Hadr a putna
to je věc nutná,
i když nechutná
pro chlapy.

Na čtyři schody
sto litrů vody,
v ní se můj smutek
utápí.

Vojenská píseň z 60. let

// A básník opět zpívá i klne, zpívá svou píseň lásky
i nenávisti. //

// písničko..//

A zpíváš z hloubek přesily
pod kterou jhne zem ztrvdlá.
A my též rostem do síly.
A zpíváme z drsného hrdla.

I.Skála Jarní motiv RP 3.5.79

Odpověď

I šedesátý osmý
kdyby byl Únorem vzat
do učení - jak jinak
jinak moh vypadat

/..../

Na český libosad
vítězný únor se vrací
z kruciát diverze sňat.

J.Rumler. RP 23.2.74

Se mnou nepočítejte

Vy - náhončí socialismu s nafintěnou tváří

/..../

se mnou nepočítejte!
Už vyzvracel jsem kocovinu
po vašem podělaném
přeslazeném vínu

/..../

Ať kvílí nad námi
v tónině vaší charty

Z těch krokodýlích slzí
nebude u nás potopa
nebude proto renegát,
nebudu kácet drahý mi
krásný zdravý sad

Ludvík Němec RP 29.1.77 Haló sobota

Dali jsme na slovo, ne na slova

Velkoryse jsme odpustili viny
vám, kteří jste nás chtěli lynčovat
Vy jste si zapálili smotek domoviny
abyste využili vůně domova

Vám paní herečko jsme prominuli slova
jimiž jste málem rozpálila dav
že nám chtěl vypálit
- aby ji nešlo schovat -
krvavou hvězdu na záda

Vám básníku jsme trochu nelogicky
zas dali přes verš z padesátých let
možnost psát na list zcela čistý
a najít nový prostor pro rozlet

Obsílka k soudu nikdy nešla k tvůrci
jenž by nás na smrt kdysi vedl
Poturčenci jsou horší nežli Turci
My máme jiný slovosled

A nechtěli jsme myslit na to
že vytloukli nám z oken skla
když před tím nakydali bláto
na Moskvu Duklu Stalingrad

Teď jste vy páni hilfsarbjtři
zas vybalili na nás krám
a v tom jste vždycky byli majstři
nejlepší ovšem u piva

Zas vymýšlíte jak jít na to
abyste s jevišť pláten kin
sbírali slávu moc a zlato
zaplacení kam jít a s kým

Nás vynechte však ze svých úvah
My nechceme s vámi hřadovat
Je jednou pro vždy po rozmluvách
Dali jsme na slovo
Nedáme na slova

Arno Kraus

Kontra 1968

/.../

Chřestěním chřestýše zrození jepice oslavili,
ale když jejich zboží nemělo už kupců
a přešel jejich čas
odešli plíživě i s důstojností trubců

M.Krejčí RP 21.8.70

Píseň rodné zemi

/.../

Chybělo málo jen, a kdopak z čestných přátel
moh' ústa k básni ještě otevřít !
Tloukli jsme na vrata, jak tluče v sosnu datel.
A oni měli betonový kryt.

Já nevím - z dolarů či otevřených směnek -
nebo jen opravdu z čistého betonu.
Jedni si zalehli raději do pomněnek,
a my jsme zakleli své city do hromu.

Bylo však pozdě, pozdě bylo.
A proto přišli pod odkvetlý bez.
Když do skořápky prask /a kolik z mocných zbylo?/
když rudý blondáček jak tenkrát z tanku slez.

A.Kraus RP 24.1.70

// Život je těžký, ale ani nejtěžší chvíle nesmí otřást
básnickovým posláním. I když na chvíli zaváhal, zakolísal,
znovu třímá štít svůj čistý.

Socialistický básník ví, že socialistická poetika je politika.

A etika? //

Oškrabuje zlato z bysty,
držíme v rukou prapor. Je čistý.

I.Skála V této jeseni
sb. Co si беру na cestu

Rodná ulice má učila mě Nezradit
už se nezradit Pak i velký omyl prominu

M.Vlček Kompas ve mně
RP 21.6.79

Za námi
místo bílé stopy kýlu
zůstanou jen dlouhé stíny

starých hříchů
které nám
ti co plují s námi
dávno odpustili

K.Outrata Jak lidi znám Haló sobota
2.2.81

// A kdo ne, toho proženeme //

Budou nás pomlouvat
budou nás hanět
Náš styl náš jízdní řád
k tajemstvím planet
/..../
Náš svět je jiný
ať si mají svůj!
Proč závidět jim stíny?
A komu slůž?

K.Boušek Sólo pro lidský hlas a bicí
nástroje sb.Modrá hodina

// Básníku stůj, a vysvětli nám slovo S l ů j !

A až budeme mít jasno, opět naše loď popluje klidnými a tichými
vodami současností, které budou připomínat vody Mrtvého moře.
Uvnitř se však zákonitosti budou schylovat k nové konfrontaci,
z níž Strana opět vyjde Vítězná.

^{z novu}
A V očistěná. Neboť mrtví i živí budou váženi na vahách sprave-
dnosti, jejichž jazýček i po vychýlení drží směr vždycky
jen dnešní. //

Pečlivě vážíme lidi
na obou březích života
jednoho po druhém
ne po tisících
ne po miliónech

S.Řehák Odpověď sb. Nashledanou

// A proto:

Straně vždycky služ,
ať neřekne ti jednou
KUŠ !

//

O t ě n á š , j e n ž j s i
n a n e b e s í c h

// Dovol, básníku, abychom další ze stěžejních článků víry
uvedli citací letáku, který v r.1980 vydal ÚDA u příleži-
tosti autorské výstavy sběratele pplk.RSDr. Jiřího Kaprála //

/-Výstavka LENINOVO DÍLO ŽIJE A VÍTĚZÍ se koná u příležitosti
110. výročí narození V.I.L. a je uspořádána v rámci ZUČ.
Jedná se o sbírku jednoho sběratele, který soustředil známky,
odznaky, přívěsky na klíče, talíře, plnicí pera, tužky,
hodinky a jiné zajímavosti zakladatele KSSS. Vystavené před-
měty nepůsobí jen svou barevností a tvarem, ale celkovým
ideovým pojetím, jsou prostředkem ideového působení. O životě
a díle V.I.L. byly natočeny desítky krátkých a celovečerních
filmů, sehráno mnoho divadelních her, bylo napsáno tisíce knih
a básní. Nejkrásnější ulice a parky nesou Leninovo jméno.-/

// Da Vinci by se nestal Leonardem, kdyby netvořil díla osla-
vující jeho matku Církev. Ani ty se nestaneš mistrem socia-
listické poezie, neoslavíš-li patřičně Ježíše naší jediné
matky, z níž jsme vyšli, VKSb. Budeš tak činit s láskou a
obdivem.

Výstrahou ti^{ale} budiž čin jednoho z právem vězněných renegátů
v táboře převýchovy GULAG. Ten při kulturní vložce na táborové
schůzi požádal, zda by básní mohl oslavit výročí narození V.I.L.
Strana dává každému možnosti se připojit. I v táborech převý-
chovy. I jemu dala možnost vystoupit se svým příspěvkem. A jak
on se zachoval? Takový paskvil přednesl hrdým hlubokým basem:

"Lénin - Léninek - Lenínščík - Leninúška - Lenimuščíčka !!!"

^{bezrestně}
Nalze si pohrávat s důvěrou Strany. Strana důvě-
řuje, ale aby prověřila, musíš obzírat V.I.L. ze správných
pozic. Pak si^{teprve} můžeš dovolit všechno.

Témat je nepřeberně. //

//Jeho jméno//

Směje se bouřlivým, kypivým smíchem
s horníkem úderníkem
jenž jeho dalekozorné snění
v centy a tuny uhlí mění

M.Sedloň Se jménem Lenina

//On je zvon//

Na Spasské věži bije zvon
a je to srdce Leninovo.
Přibyl nás mnohý milión,
co přijali jsme jeho slovo.
Mohutně roste míru hlas
v každém z nás klíčí jeho slovo.
Štít míru je Sovětský svaz,
bije v něm srdce Leninovo.

F.Nechvátal Štít míru RP 23.6.77

//On je nejstarší//

A já už chápu proč na zdi bude
i Lenin provždy - v rámu zkrouceném;
Lenin je nejstarší. A doma bývá všude,
kde žije lid. Protože žije v něm.

Vjačeslav Šerešev Leninův domov
RP 2.11.74

//On zde//

Zde módou nebýval
šlojíř chmur
pracovna
Leninův Bajkonur

B.Švábová Leninova pracovna

//i tam//

Jak tam stál měl v očích hvězdný prach
v srpnovém žáru bylo cítit Říjen

K.Boušek Lenin na Capri RP 9.4.77

//v salaši//

Tady dal Uljanov
vodu do kotlíku
a vylil ji na malý oheň
aby mohl vzplanout
největší oheň
světa

I.Odehnal Říjnová LM 77/9

//s kosou//

Zrána vycházel a kosu v rukou
mladou svěží travu požínal.
A svět mladý jiskřil pod parukou
z jeho očí, z očí Lenina.

I.Skála Návštěvou u jezera Razlivu
RP 6.11.70

//v péru//

Dostal jsem darem pero. Na násadce
je jehlou vyryt portrét Lenina.
Do veršů se mi hrotem zatíná
a škrtá slova, která znějí sladce.

O.Vyhlídal Dárek z Leningradu
IM 75

//s kosou, perem i hráběmi//

Pero jímž dopisoval Stát a revoluci
vyměnil za kosu a hrábě
z kotlíku jedl boršč
vytahoval knot lampy
aby bylo víc světla

J.Pilař Stopy ve sněhu
sb.Kruhy na vodě

//On Muromec//

jak jim však vysvětlit
když mámy byly dětmi
že vytrásaly z deputátních děr
hlad naděje a víry
pro zbojnické pušky
i pro zkazky v nichž přijde
Ilja - dobroděj!

A.Kraus Mír je, když si děti hrají
sb. Vlastovčím křídlem

//On louskáček//

Jaroslav Moucha Lenin a ořech

Louskali ořechy války a bídy
Marně je louskali
po celé věky
Až v čele bědných
a dělnické třídy
vybral si z ořechů Lenin
ten ruský
ten velký

Znal sílu slova
V něm drtil jej v ruce
Z Aurory šlehl blesk
Ořech byl v půli
Ten ořech rozlouskla
Říjnová revoluce
dělníci rukou a mozky
Svou vůlí!

Největší z ořechů!
Měl hvězdu v jádru
Tu hvězdu
na kterou lid věky čeká
od zdi na Père Lachaise
již od zdi Komunardů
Zachrání Řád Míru
Pro člověka

RP 1975

//On, jak ho vidí lid//

Na placaté čepici
ještě mokré jehličí

V.Hons Lenin sb.Revoluční trilogie

//Lenin? Ne, není tu ještě všechno//

ještě není
teď bude mluvit
Vladimír Iljič Lenin

Vladimír Iljič Lenin se rozhodl že zkusí
orat Z počátku se mu to nedařilo
/..../

Když Iljič vracel
pluh otci řekl Přece jen je ta vaše
práce těžká
/..../

Byl
velmi prostý První sobotu
napekla má matka podle zvyku
tak zvané karelské pirožky
Vladimíru Iljiči zřejmě
zachutnaly a asi tak v půli
týdne se matky zeptal
Anno Michajlovno není dnes
sobota

V.Hons Lenin sb.Revoluční trilogie

// Není tu všechno. Iljičův šofér vzpomíná ve své knize: //

/Iljič rád jezdíval do podniků v krasnopresněnském okrese,
mezi jinými také do trjochgorské textilní továrny.

Jednou chtěl Trjochgorčanům pomoci v jejich těžké zásobovací situaci. Dal jim praktickou radu: -Dejte do pořádku vagóny, opravte lokomotivy a přivezte si obilí. Ale, soudruzi, neodkládat! - Trjochgorčané udělali to, co jim radil. Při jeho dalších zájezdech si dělníci s vděčností pochvalovali jeho rady, které měly konkrétní výsledky./

// Tak, textiláci, dobrá rada nad zlato! //

// Není tu ještě všechno. Mnoho témat zbývá, básníku, ještě pro tvou nevyčerpatelnou fantazii. Lenin a srp, Lenin a prs, Lenin na koni, v ponorce, v Polsce, Lenin se češe, Lenin se holí, Lenin se koupá, Lenin nás houpá a další souborné práce pod názvem Pohádky o Leninovi.

Co však dělá Lenin teď, v svém novém bydlišti v Mauzoleu? //

Bělokamenná svítí
A Lenin spokojeně spí

J.Jelen Pět básní z Moskvy LM 73/11

// Pokud se rozhodneme Lenina vzbudit, musíme tak činit vždy jen ze správných pozic. Odstrašujícím způsobem to učinil v roce 1936 pomýlený J.Seifert. Proto si z tohoto druhu poezie příklad brát nebudeme. Autor hrubě pominul podmínku blbosti jako principu krásy. //

J.Seifert : V Leninově mausoleu

Pod rudou zdí a zlatem bání
svítících v dálku
jakoby měl jen lehké spaní
na katafalku

v skleněné rakvi Lenin dřímá
jak lehce spící.
S očima jenom přivřenýma
dívá se na přilbici

vojáka, jenž tu s bajonetem
na stráži stojí.
Voní to tam jen zvadlým květem,
zatímco na orloji

čas neodbytný letí prudce
a rudý prapor se chvěje.
Ten je tam dosud - avšak revoluce -
kde je?

Zeď červená jak šťáva malin
své zuby cení,
tam úřaduje soudruh Stalin,
revoluce však není.

Vtom zazněl výstřel na Ljubjance!
Právě v té chvíli
zrádce, psy, gaunery, psance
odstřelili.

Pohnul se Lenin, protáhl se trochu,
tvář se mu zachví:

-Co se to děje, milý hochu,
ležím tu v rakvi

a tam se střelí, jsou barikády
to mi spát nedá,
nenech mě, hochu, takhle spát tady,
pomoz mi, běda!-

Leč voják přimknul tíhu víka
v záplavě květů:

-Jen lež si dál a buď tu zticha
v své rakvi ze sametu.

Spi, soudruhu, a děkuj spíše
za slávu svoji,
dnes nejlépe je být jen tiše,
nechat vše na pokoji.-

Lenin zas usnul, tiše klene
se hrobka stínem.

Má tváře klidné, napuštěné
voskem a parafínem.

Verše na zeď 1937

Vydal P.Laichter

// Rozhodneme-li se spícího budit, musíme tak činit vždy jen
tak, aby naše verše neztratily svou hodnotu ani po letech
přehodnocování postojů. //

Hle, vstává mrtvý Lenin, jak vstával každodenně,
i Marx se právě probudil a píše dopis ženě

V.Jelínek Jeden dlouhý okamžik

RP 30.7.77

// Lenin je světlo našich životů, jako kdysi byl křesťanům
Ježíš Kristus, syn Boha živého. Slepí uvidí, Hluší uslyší
a Chromí utečou. I opilec se stává lepším, pozná-li svého
Boha. Ivan Skála se za nás vyznal v básni Rekviem za obyčej-
ného člověka v RP 28.10.1977: //

//obyčejný člověk//

nebyl anděl, nebyl ďábel, nebyl hrdina,
smál se, někdy hořel hněvem, poznal LENINA

I.Skála Rekviem za obyčejného
člověka RP 28.10.1977

// A proto uzavřeme článek víry nejsvětější, básní nejdojemnější, ve které autorka dokládá otřesným způsobem prohnílost kapitalistické společnosti, ve které si ubohý slepec nemohl od roku 1917 pořídit bustu největšího myslitele dějin, aby se jí mohl dotýkat, zatímco všelijaké karikatury Adenauerů, Brandtů, de Gaulů, Carterů, Nixonů, si mohou pracující stavět místo trpaslíků do svých zahrad. //

Jarmila Otradovicová Viděl jsem Lenina

/Na světové výstavě v Paříži byl též sovětský pavilon/

Zavíráme, dozorce chřestil
klíči, ale zmírnil,
když se přiblížil nesmělý
pár starších lidí.
Muže v dělnické čepici
vedla šedovlasá žena.
Kde? šeptal muž až
stanul před sochou
Lenina
Muž zvedl paži a jemně
dotýká se bronzu
pohladil Leninovo rameno.
Co chce? ptal se strážce.
Je slepý, řekla žena,
už dávno, ještě ve válce
v patnáctém přišel o oči
a nemohla jsem mu to
odepřít - nikdy v životě
neviděl ani fotografii -
nedořekla - vtom slepec
pohladil Leninovo čelo,
citlivými prsty zkoumal
tvar obličeje a usmíval se,
tvář napjatou a vzrušenou,
jako když člověk dostává
vzácný dar. Viděl jsem Lenina,
řekl s jistotou a v touze
sdělit to jiným.
Viděl jsem LENINA.

RP 20.1.1979

N e b o ě k d e l á s k y n e n í
a n e b

N a v ě č n é č a s y

Proč sahám si na srdce? Nu, dosti dotazů.
Tam úřední spis mám všech spisů.
Tak hleďte, řeknu vám to: včera do pasu
mně vtiskli sovětské visum.

J. Taufer Cesta do SSSR
BA 1953

// Za první: Se Sovětským svazem na věčné časy
Za druhé: Se Sovětským svazem na věčné časy a už nikdy jinak
Za třetí: Se Sovětským časem na věčné časy a už zase nikdy
jinak
Po každém dalším historickém předělu: a už opět zase
nikdy jinak
..... opět a znovu zase nikdy jinak
atd. dle počtu historických předělů.
Ale nač slova, ať mluví příkladem múzy: //

A mně se chce zpívat
o rudé pěticípé hvězdě,
největším slunci na zemi,
o kladivu a srpů,
když zvoní na poplach míru
celým světem

K. Fleissig Na notu SF MS

Básníci revoluce
/..../
popište zemi stohy písní
Panovníku Listopade
to ty jsi opanoval všechno listí
A to prý jenom
ruský Ivan
zapráskal bičem na hnojišti

I. Odehnal Hvězdy Haló sobota
1.10.77

Beranidlo nároží má vrásky od vyhlášek
Ulicí jde štíhlý muž
Komisař rudých
Hašek

J.Moravcová Irkutsk
sb. Od moře přicházím

// Tlustí komisaři byli výsadou pouze Bílých //

Já také nosíval jsem kdysi papáchu.
Na stepi přeléval jsem naftu do cisterny.
S vámi jsem jedl chléb, ten rezný, selský, černý,
u ohně nad řekou, šumící v palachu.

/..../

Jsem krajané. Však já se nestal atamanem,
ač jsem byl kozákem v tom kraji milovaném,
koně jsem plavil v Domu a trpěl jsem
jak jeden z nervů v silném rozdrásaném těle.
Ať smějí se mi pokrytci a nepřátelé:

Miluji tu zem!

J.Taufer O mé druhé domovině
sb. Znělec

// Nový čas bije neúprosně novou přítomnost. Greenwichský čas
kapitalistický byl pokořen hrdinnými hodinami komunismu,
na nichž včera znamená již zítra. //

(možná)

hodiny nejsou sterilní, či mrtvé
avšak co znají? čemu rozumějí?

/..../

tehdy je právě orloj vítaný,
když vyhrává všem znovu
přátelům i hostům
tu věčně živou píseň
Leninovu

K.Mrzena Kremelský orloj RP 4.1.70

Ale tu nejrudější ráži
tu nesu ruce jediné
té která v čase tmy a hrůzy
ukazovala celé otčině
na Spasskou věž a na rafije

J.Jelen Znám onu ruku

Na mořích souši v šeru slojí
provádíš denně vizitu
a rafije si na orloji
vždy pošeptají že jsi tu
Leninův říjne

M.Florian Šedesát RP 7.11.77

// Neopakovatelným básnickým obrazem je zde dáno na vědomí, že pomocí zvonů a zvonků od centra až k těm nejmenším kolečkům domovnic a domovních důvěrníků jsme denně bděle vizitováni, byť zavřeni v sluji.

Nový čas vzniká tak prostě, jak prostý je prostý člověk, jenž prostě pochopil svou prostotu. //

Dávno už utichlo sténání
hladové Ukrajiny.

Moskevským metrem se rozléhá
neklidná lidská láva.

Opilý Griška Melechov
kleje a z mrtvých vstává.

J.Čejka Sen o revoluci IM 77/2

Subotnik v Trojhorkách

/...../

Na trámu v koutě nádvoří
Vasja s Ivanem
a pak jich ještě přišlo pár
balili cigarety
Iljič se přidal
k jejich povídání
a přidali se další

Tak se sešel

Iljičův nejvyšší poradní sbor

K.Outrata RP 14.11.77

Na každou nemoc bude lék
vy prokletí váleční žháři
dost oddálili jste ten věk
navždy však se vám to nepodaří

Svémi činy přibližuje nám ten čas
země lidské naděje: Sovětský svaz

S.Augusta To místo zbraní ničivých
RP 7.12.77

/ Brigády moskevské konservatoře vyhledávají talenty.

Již několik let vysílá moskevská konservatoř brigády svých pedagogů vyhledávat talenty. Pomocník strojvůdce Mark Rečetin, který v Krasnodaru zazpíval brigádě píseň Bajkal, studuje nyní již druhým rokem na vokální fakultě na stalinské stipendium.

RP Březen 1953 /

// Každý občan naší vlasti je si vědom, že nebýt SSSR, nebylo by 28.října 1918, nebýt SSSR, osvobodila by Prahu od fašistů spojenecká vojska, nebýt SSSR, nebylo by Února 1948 a byli bychom v područí Marshallova plánu, nebýt SSSR, nebylo by bratrské pomoci v r.1968. Můžeme s nadějí vzhlížet k našim zachráncům i do budoucnosti. Žádná slova díky nevyjádří naši neskonale vděčnost. //

Dík náš zemi, v jejímž dílu roste
pro lid světa nesmrtelný čas,
do kterého projde řetězovým mostem
pevně opřen o Sovětský svaz!

A.Kraus Na cestu plnou nadějí

Dvacet milionů sovětských
za tebe chlapců padlo,
abys dnes místo k milence
nešel spát na stínadlo!

K.Fleissig 20 milionů RP 15.1.74

Dnes báseň stoupá si na špičky
praporkem radostně mává.
Praha zní jako rolničky,
i věže volají: Sláva!
/..../

Ve Zlaté Praze vítá vás
i srdce Evropy, míru.
Ať žije Družba a Sovětský svaz,
vlast leninských bohatýrů!

J.Moucha Sláva vám, synové
sovětů RP 30.5.78

// Básník ví, že za svou vděčnost bude odměněn jedním z mnohých zájezdů, na kterých pozná šum sovětského sektu i krásy sovětské země a lásku jeho lidu. Už proto stojí za to zpívat. //

/..../
tu zem bájnou široširou
tu zem znovu obdělanou
dát polibek jí vroucí
za statečnost nehynoucí

S.Augusta Přání RP 8.11.77

S vodou a zemí sešvagřen
tisíci sňatků mých bratrů podmoskevských večerů
opouštím jednou provždy
privátní razítkovny smutku.

Ve Všesvazovém sdružení radostných nálad
si objednávám klenbu Ruska

M.Postler Prostory zemí a vod
LM 77/8

Ty město závratné, ty město plné duh,
ty město, které nám ozonizuješ vzduch,
/..../
ty město, kterému zpíváme na počest,
ty město závratné, Moskvo, ty město měst!

I.Skála Ty město
sb. Co si беру na cestu

Telegram z Picundy

Od Kavkazu plují sněhy v oblacích
jak sladké mléko z těžkých vemen krav
zatímco na opálových matracích
hledám splav a nejdražší mě z hlav.

K.Boušek RP 26.7.78

Nikdy jsem nebyl na Sibiři,
ale mé sny, mé sny tam míří,
mou vlajku mládí vztyčí tam.
Za mne tam jiní pionýři
kolíkují mou trasu BAM.

/..../
když jako vášnivý smyčec vniká do tajgy
ta nádherná komsomolská trasa BAM,
zahučí náhle v malých kamínkách mého srdce

/..../
a také báseň
dostane náhle ten správný tah.

I.Skála Má Sibiř sb.Oheň spěchá

// Do Minska lze putovat za svatým Grálem, v Minsku můžeš
spatřit v muzeu N.A.Ostrovského jeho zakrvácené obvazy chráněné
jako posvátné relikvie, po celém Sovětském svazu můžeš putovat za
posvátnou láskou ke komunismu prostřednictvím sovětských komso-
molek. Po stopách Vladimíra Iljiče lze začít cestu v salaši
a skončit ve Švýcarsku. //

Přítelkyni k 17. sjezdu Komsomolu

slyším
leninský metronom
modře bušící
nad stavbami
úderných komsomolských zón

jak je to krásné
přítelkyně
/..../
věk
slavných komsomolských puťovek
tisknem se k sobě
jako dvě stejné víry
uprostřed náměstí
kde kdysi
za říjnového větrného dne
se rozhodovalo o štěstí
planety lidí
tisknem se k sobě
rubínová hvězda nás vidí
/..../
i zde
uprostřed věčného sněhu
líbáme
přítelkyni něhu
i zde
i zde se budem
rubínově chvět
uprostřed
listnatých vět
/..../
pozdravuji tě
přítelkyně
pozdravuji tvou
údernou komsomolskou zómu.

V.Hons RP 27.4.74

Jan Hostáň Vzpomínka na Tbilisi

Palác místokrále - pohádkové krásy
v kouzelné sady všemi okny zírá.
V klecích zřím ptáky cizokrajné rasy,
hrají si u nich v duchu na vezíra.

Cestičkou spěchá usměvavá Nino,
mé srdce bije, div se nerozskočí,
polibek její - toť gruzínské víno,
jak hvězdy planou její oči.

-Jsi jako víla z Tisíc jedné noci,
kouzlem mne lákáš, pomoci mi není,
zde v tomto parku zhynu bez pomoci,
hle, potácím se jako v opojení!-

Dala svou ruku do mé horké dlaně,
svou hlavu k mé pak jako v tanci kloní,
i její hlas zní vroucně, odevzdaně
u vzrostlých křovin, jejichž listy voní.

-Před námi palác je tu sídlem strany,
nehleď v ta okna a pojď se mnou stínem,
hleď, zde ty kmeny jsou jak štíhlé brány,
obrástají tu po staletí vínem.-

Jak pevně v paměť se ty hrozny vryly,
v ornament kol nás točí se to víno.
Ach, odpusť, strano, že jsme se tu skryli
před tvými zraky - já a moje Nino!

RP 30.1.76

// Ta země blízko pólu, ta země hrdinů //

/ Čapky dubů si cosi šeptaly. Leželi na zelené trávě,
ňadra se jí pod koženou blúzou mocně zvedala.

-Máš modré oči, soudruhu-, řekla, -modré jako nebe.

Měl bys je mít šedé, ocelové. Jako komunista.-

úryvek z románu Jak se kalila ocel
N.A.Ostrovského /

// Země i hrdinek //

A vesmír
počítá zlaté šupiny,
které mu ulpívají na dlaních
z první ženy
prosté
jak výstřel Aurory.

V.Milota Chodníček dívčími kameny
vydlážděný LM 77/7

// Země vítězná //

A prosté pomníky pod září pěticípou
už jednou provždy se zasnoubily s lípou.

M.Florian 9.květen 1980 sb.Odliv noci

// Ať se děje cokoli, ať ďábel třeba našeptává //

Kdo nasek koukol
že naše přátelství
už jenom balvanem
na hrobě slavné legendy leží
J.Rumler Chléb přátelství

// Básník reálného socialismu jí chleba a zpívá //

Aurora Aurora Aurora
jsme částeční
či jsme celí
a víra u nás
tlustá či tenká // Aurorenka? //
V.Hons Říjen sb. Zapečetěná
holubice

Tolik ti třeba
téhle lásky
tolik ti chleba chleboucího
každodenního
neboť kde lásky není
podbízejí se kurvy

J.Rumler Chléb přátelství

Ú n o r a n e b

- P r o k t e r ý r u d á z n a m e n á
n a v ž á d y c k y a d e f i n i t i v n ě
z e l e n o u - .

/ " L e n i n o v c ů k r o k y h ř m í v u l i c í c h
L e n i n o v c ů k r o k y a L e n i n o v c ů p í s n ě
h ř m í v u l i c í c h "

Svižnou melodií komponovanou pro Rudé Právo zdravíme hlavní událost roku 1973 - pětadvacáté výročí Vítězného února. Válekův a Malého Únorový pochod vystihující tak lapidárně atmosféru únorových dní 1948 se jistě rozezní v rozhlase, televizi, na gramofonových deskách, najde i řadu interpretů v souborech zájmové umělecké tvořivosti.

RP 30.12.72 /

/ M ů j v z t a h k ú n o r u 1 9 4 8

Únor jsem zažil jako čtrnáctiletý. Studoval jsem na gymnáziu /..../ Občanská výchova nebyla systematicky pěstována ani rozvíjena /..../ Dnes to zní neuvěřitelně, ale bylo tomu tak /..../

V den, kdy v únorových dnech byla vyhlášena jednohodinová generální stávka, obíhal o přestávce třídu /s vědomím a podporou některých členů prof.sboru/ žák a předkládal list, na který se podepisovali ti, kteří nehodlali stávkovat, ale naopak, chtěli se učit. /Jaký to paradox u čtrnáctiletých, jaký to paradox u vysokoškolsky vzdělaných pedagogů, že chtěli demonstrovat svůj politický postoj za pomoci vlastně ještě dětí./

Karel Misař, spisovatel
RP 21.2.78

Z úryvků novin, z rozhlasových zpráv
z největšího bankrotu nalíčené pasti zrady
z nepodařené a cynické zenkliády
/..../

skládám teď Únor jako velký sbor
pro sólo a chór

J.Pilař Únor RP 19.2.77

Když soudruh Gottwald v beranici
zvěstoval vítězství,
hle, vánice se rozpoutala
Václavským náměstím.

M.Sedloň Jas a žár Února

V továrnách věrné oči hoří,
lid podává si štafetu
přes řeky, pole, přes pohoří.
V továrnách stráže na nádvoří
míří puškami na sketu.

J.Pilař Únor 1948
sb. Hvězda života

Trioly nad ulicí
zní pevně z jiných not
Tak je psal pro milici
skladatel Zítřkarod

K.Macháček Milici RP 22.2.74

// Ty kroky milice //

Ty nezmlknou na stránkách dějepřavy
Bez výstřelů
a bez jediné salvy
jsi Února nás spojil v jeden šik
a na Hrad lidu vstoupil bolševik

J.Moucha Ozvěny Vítězného února
RP 27.2.80

Čas prověřil zlom dějinného toku
od vítězství, kdy lid si vládne sám.
Již nesníme o právu, o pokroku.
Jsmo zahleděni s Moskvou ke hvězdám.

J.Moucha Poselství Vítězného února
RP 19 2.78

Kléma je stále připraven
s námi hovořit
se všemi
zvláště s některými

V.Hons Paměť sb. Zapečetěná holubi

// Jaké závěry by sis pro svou tvorbu měl učinit?

1. Skládat básně z novinových zpráv. Nedoporučuje se Sunday Times ani podobné plátky. Tisk je třeba pečlivě vybírat. Nejlépe se poučit u V.Honse, který vystudoval filosofii, čerpal z poznatků renegáta Koláře, avšak technický způsob používání novinových citátů, který od něj přejal, povýšil socialistickým realismem na výpověď třídní.

2. Pečlivě vážit svůj vztah k Únoru a nepřehodnocovat vztah již jednou Stranou schválený.
3. Dát si závazek-jednu báseň ročně ke slavnému výročí, aby ses nedostal do podezření z vlažnosti.
4. Uvědomit si, že červená bude provždycky již zelená a dobře sledovat, kdy se bílá opět změní v černou a naopak.
5. Mít stále na paměti, že nejen Kléma je stále připraven s námi hovořit. Zvláště s některými! //

Z p í v á m o l á s c e

// Pokud jsi dosud zpíval ze všech sil, zpíval jsi málo. Jásej, volej, křič, aby tě bylo slyšet v tom halasu hrdel, která zpívají na počest. Bylo-li lásky mnoho, musí jí ~~ted~~ být víc. První máj a Devátý máj! - Konečně téma, kde možno užít i socialistické erotiky.

Zpívám
o lásce zpívám
sobě i vám
a přitom pocit mám
že píseň moje
jak u bran Tróje
rozpoutá strašný uragán.

/...../

Zas je máj, čarovný máj, tak toužící
a já tě líbám, líbám - proč to neřící

El Car Májový květ

/ Kam se rozhlédneš a přímo pod námi a všude kolem, vlají rudé prapory prvního máje. A nejenom zde v Praze, od oceánu k oceánu mohu říct, od moře k moři, nad Lisabonem, ale už i v Saigonu. Jak dlouhý výčet by to asi byl, kde všude dnes vlají rudé prapory pokroku. Zrcadlo času ještě nikdy neukázalo svraštělou tvář kapitalismu tak otřesně jako v socialismu. Jako v současnosti jako v současnosti v níž ukazuje nový cíl socialismu

Hlasatel čs. rozhlasu /

Zelený orchestr Čech, nalaď si struny žit,
nejtenčí sny, které se nám v noci zdají.
U pultu s taktovkou stojí dirigent, lid.
Celá zem hraje na počest Prvnímu máji.

J.Pilař Zelený orchestr
sb. Ohlédnutí

/ Kdybych tak mohla, nemám slov, jsem jen prostá žena, nejsem básník, ale, jak bych to řekla, štěstí, ten zvláštní pocit, když v těsné řadě jdete a pak pod tribunou pokleknete, samozřejmě, jsem jen malá tečka mezi ostatními, ale nebýt mne a nebýt té soudružky vedle mne a nebýt té soudružky vedle ní a nebýt těch soudružek před námi a za námi v těch sevřených řadách, tak kdyby mne a jich nebylo, nikdo by nepoklekl, ale

my poklekneme a každá z nás, to je ten nádherný pocit, je tečkou v tom ohromném nápisu -Ženy ze Žižkova zdraví 1.Máj-, to spojuje, věřte, že si o tom musíme povídat ještě když stojíme frontu na banány, které tam vždycky prodávají, a že ten pocit pak svěřujeme svým dětem, aby i ony, když dospějí, nesly dál tu štafetu, kterou jsme pozvedly my, ženy ze Žižkova.

Žižkovská žena /

Dík sovětskému lidu

Co my bychom bez vás byli -
s kořeny by rvali nás jak býlí,
vichr by nás roznes

do všech světa stran.

Vy jste řeku hoře překročili -
díky - díky -

za ten květen slavný
jak jsme šťastni, že jste s námi!

M.Kratochvílová RP 12.12.73

/ Věřte, srdce se ve mně třese jako pták v kleci již od časných ranních hodin prvního i devátého máje, když jásavá hudba z radia i televize hraje, když dívky vycházejí z domu jen tak se svými třepetalkami, to já bych chtěl vyběhnout a líbat je všechny, ale teď jsem upoután ke své kolečkové židli, ale vím, i my dříve narození máme právo zpívat v tyto nádherné dny, to si vždycky ozdobím opěradlo červenomodrobílými a rudými praporky, má pečovatelka proplete kola mého vozíku rudým kreповým papírem a já si představuji, jak jedu v prvomájovém průvodu a hrdě nesu ten nápis, který mám zatím jen v srdci, ale patřil by tam, mezi ty ostatní transparenty, -Díky, že nás osvobodil Sovětský svaz-.

Osmdesátiletý důchodce /

Na devátého máje
všechno ve mně hraje,

/...../

osvobozující nápor jarních vánků,
jaký sem kdys vpadl na sovětském tanku,
lidé z pražských fabrik s hrdou bilancí,
vysokoškolačky při tanci,
prchající cáry zimních mračen,
modré bezy, kterých jsem byl celou zimu lačen

I.Skála 9.květen sb.Co si беру
na cestu

Je máj, ten devátý, co slaví Leljušenka,
vysoko nad Prahou vznáší se holuběnka.

M.Florian 9.květen 1980
sb. Odliv noci

/ Nejradši vzpomínám na ty máje, když jsem ještě chodila v pionýrském šátku a potom ve svazácké košili, na to vzpomínám a často mi slzy vhrknou do očí, hlavně ten předvečer prvního máje býval nejkrásnější, kdy v ulicích hrála hudba, my zpívali lidové písně, tančili svazácká kolečka, tu někdo zatančil uprostřed kozáčka, jiný verbuňk, prostě, kdo co uměl, tak nás to všechny spojovalo, a když jsme pak hráli šátečkovou, tu hru z festivalů mládeže, rozšířila se i k nám a byla nejoblíbenější, to se zpívalo a pak si dívka s šátečkem klekla před chlapce, který se jí líbil, on přiklekl k ní a políbili se, veřejně tak dali najevo lásku k celému mírovému světu, já se dávala celá, dávala jsem se všem, tak jsem milovala ten náš kolektiv, že patřím k nim a oni že mě mají rádi, a že všichni bojujeme za mír.

Matka Ivana, Nataši a Patrika /

To voněl bez a my jsme byli mladí
Z těch dob rád vyprávím svým dětem vzpomínky.
Z nich nikdo nevyčte a nikdo neprozradí,
že kromě polibku od jejich maminky
jsem tenkrát k písni
svoji notu zladil
/bylo to v Klementinu nebo na Podhradí?
s dívčenkou v rubašce
s útlými ramínky.

A možná její syn nedal mou rodnou zemi
po letech velkých dní
zas vrhnout v zatracení

A.Kraus Píseň devátého května
sb. Vlaštovčím hnízdem

Praho, než tě vyloupnou
z přítmí prsty světlometů,
najdu snítka machorky
v kalichu tvých zkřehlých květů.

Jenom do nich rok co rok
smíš potichu vykrvácet.
Na časy ti zablýsklo
z tanku číslo třiaadvacet

M.Florian Častuška RP 7.5.79

Víc a víc se mi stýská po tom tanku,
po dětsky bezohledném kolosu,
co na mne občas volal: Floriánku!

M.Florian Sonet nejoblíbenější
sb. Odliv noci

// Doposud jsme přísně při výběru úryvků dodržovali smysl veršů tak, aby jejich nesprávným zařazením nevznikla možnost jiného výkladu. Pouze v posledním uvedeném úryvku jsme se dopustili posunutí smyslu jiným směrem. Tank, který měl autor na mysli, nebyl tentokrát tank č.23, ale V.Nezval.

S h r n u t í

Všechny slavné události je nutné oslavit slovy nehledanými a nejkrásnějšími. Ideálním a nejefektivnějším způsobem by bylo vytvořit báseň, pokud možno dlouhou, která by v sobě obsahovala všechny možné sváteční chvíle, takže by se mohla vždy tisknout v požadovaných svátečních chvílích. Jako vzor uvádíme záhlaví uměleckého pásma Středočeské krajské agentury, jež autor M.Krejča nazval Já se tam vrátím //:

- / 1. Za šťastný život zahřměl před šedesáti lety výstřel z Aurory.
Žijeme v zemi, která naplňuje odkaz Velkého Října.
Proto slyšte naše vyznání života a lásky k rodné zemi
2. V únoru 1948 nadešel čas, kdy bylo třeba říci: Čí že je tato zem. Šlo o budoucnost republiky. Dnes je tahle zem naše a proto poslyšte naše vyznání k ní slovem a písní.
3. 9.květen 1945. Přišli včas, jak legendární vojska z dávných kronik. Přinesli svobodu naší zemi. Proto náš program spolu s hudebním vyjádřením angažovaných textů je naším vyznáním lásky k rodné zemi. /

// Totéž je možné použít i 1.ledna, 1.dubna, 21.srpna a prostě vždy, když se naskytne vhodná doba. Podaří-li se nám takovou báseň vytvořit, bude se nám stále vracet na stránky tisku i do veškerých antologií a bude nám tak splácet vklad geniality, který jsme do ní vložili. //

M í r o v á e s t r á d a

/ Víc a víc jenom jezme sýrů,
kdo jí sýry, brání mír.
Jenom v sýru vždy najdeš díru,
v míru není nikdy dír.

Pojídání chutných sýrů,
to je naše cesta vpřed!
Sílí tím též tábor míru,
vybudujem nový svět! /

//ze studentské písně//

/ Podivuji se člověku-intelektuálovi, který nechte soustavně
denní tisk. Vždyť pro básníka, který svým tvářčím zrakem
vidí především užité hodnoty věci, je vzrušujícím pomyšle-
ním skutečnost, že za 50 haléřů, které zaplatíme za výtisk
denních novin, se dovídáme o tom, co se děje na celé planetě...
Žel existují ještě dnes umělecko-slovesní tvůrci žijící
-nad časem-, nad svou dobou, kteří programově nechtou denní
tisk, kteří se zajímají jen o literaturu, domnívajíce se,
že díky své programové -nadčasovosti- tvoří pro věčnost.
Na druhé straně jsou ovšem novináři, kteří se nezajímají
o výtvoř slovesného umění, např. o poezii.

L.Štoll /

M.Blahynka Rozhovor s L.Štollem
LM 78/5

// Soudruzi, významné varování. Z novin se dozvíme, zda více,
urputněji, či méně urputněji je třeba bojovat. Zda je vhodné
použít zbraní silnějších, jestli se boj vyhrocuje, či zda bojo-
vat jemnými prostředky, nastoupí-li politika détente. //

Jak v brázdě ušáček větříš dnes do všech stran,
že válkám prohnílym zvoní už hrany hran.

F.Nechvátal Modrá planeta
sb. Mateřština

// A zvětříš-li, že je třeba, neházej do urny jen kandidáty!//

Teď vložím do urny i kandidátky.
Ať plní se nám tužba odvěká
pro šťastný úsměv každé mladé matky,
pro velký tvářčí život člověka.

J.Moucha Hlasuji pro mír
RP 4.6.81

// Zde básník šťastně naznačil, že úsměv staré mámy s jejími
bezzubými dásněmi se nehodí pro úsměvy vpravdě mírové. //

Že válka věčná je? Že neutuchá?
Že život bez boje by zvad?
Tož přijímáme. Taste zbraně ducha!
Nabruste ostří smyčců, per a dlát!
I. Bart na počest světového máje

Mír je ohrožen,
slyšte provolání mezinárodního kongresu ŽEN!
ElCar Provolání 5.11.81

Veto

Jako s trubci dopadne to.
Nad neutron mocnější je
jednota a vůle lidí.
Ty budou mít veto.
El Car RP 13.8.77

Mírová apostrofa

Mister Carter
to vy spustil jste ten startér!
V. Brett Mírová apostrofa
RP 23.8.77

// Další důkaz, jak je důležité číst noviny. Abychom stále věděli, kdo spouští startér. Oslovení konkrétního nepřítele v básni je účinné a adresné. Např. -pane Režane, dáme vás do sekané- jasně ukazuje, na čí straně stojíme. Platí však zásada oslovovat jen nepřítele, který se okolnostmi nemůže stát naším přítelem. Nebezpečí nehrozí u spouštěčů startérů nepřátelských velmocí, protože je nepravděpodobné, že by se v dohledné době stali našimi přáteli. U spouštěčů rozvojových zemí existuje však nejistota, zda ztížením ekonomické situace se obratem nestanou našimi přáteli, požádají-li o pomoc socialistický tábor. Totéž však platí v obráceném smyslu i o našich přátelích. Proto doporučujeme vždy jmenovat jen tehdy, jsme-li si jisti blízkým důchodovým věkem, aby báseň přežila nás a ne naopak. Dokonce musíme dbát, aby se báseň nestala důvodem našeho nepřežití. //

Do mého srdce,
veřejného srdce,
planeta vchází s pěti světadíly.
Je vtkána v něm mírová rezoluce,
však s dravci jedná jen z pozice síly.

M. Florian Kardiogram RP 6.4.74

/ Kéž bychom tak mohly uskutečnit své tajné sny, vzít samopaly a postřílet všechny, kteří nám brání ve svobodném životě.

Drah. Novotná ve Film. a televizních novinách /

// Mír ano! Ale náš! //

Kéž by však všichni z miliómů
mohli mít v zádech tenhle mír!

A. Kraus Píseň ke konci dovolené
sb. Vlaštovčím křídlem

Dítě v zahradě

Hle, maličkého všudybylka
se zvědavýma očima.
Létá jak s květu na květ včelka,
všechno ho zajímá.

Válka neví, co je.
A neví, že lidé vstali
a se všech stran už jdou,
aby tu stvůru udolali
svou světlou přesilou.

M. Sedloň

// "Vítám tě, hrdino z dálky, prodělal jsi šarvátky, války ...",
slavný proslov z filmu U nás v Kocourkově získává hlubokým
pochopením socialistického umělce nové pohledy a hodnoty,
které mohou mít nesčetné variace. //

Nepohlížejte vzhůru
jak do andělských kůrů
Ve století válek
není nebeských dálek

I. Skála Na zemi sb. Oheň spěchá

Prošel jsem očima i srdcem mnoho dálek,
bylo v nich slunečno i temno jao v hrobě.
Lidem zbývá ještě mnoho válek
vyhrát v sobě.

I. Skála Jistota sb. Co si беру
na cestu

Ani už pro tebe, synku, strach nemám z dálky,
už neodcházíš od nás do nesmyslné války,
byls za rekruta odveden, k armádě míru přijat,
přineseš věnec z vavřínu, vítězi spartakiád?

J.Urbánková Jdi tedy sb. Kotvy
a stébla

Dost trápení a umírání
v nemocech těžkých bez milosti.
Nastane doba poznávání
a léků na vše bude dosti.

To místo zbraní ničivých,
hrozících všemu lidstvu smrti,
vědec bude dbát výzkumů mírových
a ty pak každou nemoc zdrtíš.

K.Augusta To místo zbraní ničivých
RP 7.12.77

A vydáme se jednou
všichni na hřiby
a bez válek se celý
svět v nás políbí.

K.Fleissig Píseň lásky a míru
RP 29.10.77

/ Z tohoto materiálu tedy budete moci sestavit svou mírovou estrádu. Ovšem, takto nám tu ještě něco chybí. První požadavek je: dobrý konferenciér. Vystoupení konferenciéra na mírové estrádě se musí vyznačovat jasnou a nenásilnou řečí, prostým projevem. Stává se, že se konferenciér domnívá, že má-li celý večer název -estráda-, musí být hodně vtipný a někdy i legrační svým vystupováním. Zvláště tady, u mírové estrády, není třeba předvádět nějakou legraci. Konferenciér může být satirický, zvláště v místech, kde mu k tomu pomáhají extrémy života na západě, jeho vystoupení musí být radostné, optimistické a přiměřeně dlouhé.

Druhou, stejně důležitou složkou estrády, je kvíz. Ať už je to kvíz otázkový nebo úkolový. Otázky budou vycházet z posledních světových událostí a ukážou jasně rozdílnost našeho světa a světa kapitalistického. Úkolový kvíz bude o něco těžší. Jako příklady uvádíme třeba: předvést parodii vysílání -Hlasu Ameriky-, předvést, jak se baví americká zlatá mládež a naši svazáci, udělat vzorný dvouminutový mírový projev, který by přesvědčil posluchače, atd. atd.

Z doslovu příručky LUT Mírová estráda /

Žijeme teď v době atomové,
v rozděleném světě na nový a mroucí,
mroucí svět ten chystá lidstvu války nové,
my však máme v srdcích vroucí víru žhoucí,
že náš atom deštěm štěstí lidstvo polije

Milovaná ty sovětská slavná země,
studnice všech velkých lidských pokladů,
nejmocnější ze všech zemí světa,
naděje míru, naděje všech národů.

S tebou mír jde, s tebou svět se v slunnou stranu stáčí
s tebou lidstvo roste, s tebou lidstvo mládne,
se Stalinem lidstvo v nesmrtelnost kráčí.

M.Sedloň

P r á c e o s v o b o z u j e
/ Arbeit macht frei ! /

// Úvodem školení:

Největší výdobytek socialismu? Správně. PRÁVO NA PRÁCI.
Ale my jsme postoupili v tomto výdobytku ještě za netušené
hranice. Vydobyli jsme si nejen právo, ale i povinnost pra-
covat. Hnidopichové by podotkli, že povinnost vylučuje právo.
Toto hloupé slovíčkaření ponechme buržoasním dekadentům,
kteří nechápou obsah povinnosti. Náš jazyk je třídní a obsah
jeho slov je hodnocen a přehodnocován usneseními orgánů.
Právě tak jako socialistická demokracie má jiný a hlubší
obsah než demokracie buržoasně pojímaná, tak socialistická
povinnost má obsah povinnosti dobrovolné, nedosažitelné v ka-
pitalismu. A právě tak jako pravda je třídní a nemusí sou-
hlasit se skutečností, pravda básnická musí být také třídní.
Básník musí vycházet z této pravdy a oslavovat jí práci so-
cialistického člověka, ať skutečnost je jakákoli.

Tedy: Jak nám pracuje dělnická třída? //

Soudruh Gottwald na trať přišel,
k další práci zdar jim přál,
jak je zvykem bolševika,
nový úkol hned jim dal.

J.S.Kupka Čtyři brigádníci

K.Heřman

Zedníkem
jemný kamarád
a staví poctivé příčky
Ne ty co se sypou
při první výmluvě
a vzduch notoricky
známý rozvádí se před pravdou

Naučil mě
Křivá zeď prostě nestojí
Věřím mu
Vsadil jsem na to
celý svůj život

LM 77/4

// Zde autor ukazuje, jak prostý dělník umí v základních
otázkách života svou hlubokou zkušeností pomoci básníkovi
Pochopit a věřit //

Jaro v továrně

Ač jaro chtělo přijít zcela inkognito,
přece náš vrátný zachytil je do chřípí.
A nedá mu to, aby neověřil si to:
pohlédna vzhůru na zeď, na lípy.

A ejhle, pupeny jsou právě před rozvitím,
zaznamenává jeho potěšený zrak.
Ač právě ze dvora, jenž čistotou jen svítí,
vyjíždí do ulice plný nákladák,

přec vrátný slyší melodii písně,
jež přezvučí i rachot motoru.
A s čela všemi prsty vlasy sčísne,
jež rozčechral mu větřík v jarním náporu.

Když vrátnicí jdeš, jaro, do továrny,
zde nemusíš mít ani propustku.
On pustí tě na ptačí zahvívání,
na první zelenavou haluzku.

A haly s transmisemi, pákami a stroji
v údivu stojí, co se děje dnes.
Vždyť je tu cítit mladé svěží chvojí,
vždyť tady voní celý jarní les.

M.Sedloň

Přes plot sis přivoněla k jasmínu,
ale mně klidně stačí exhalace
výfuků, očazených komínů,
štiplavé pachy každodenní práce.

M.Florian Léto
sb. Odliv noci

// Jaro v továrně je jasnou ukázkou socialistického realismu padesátých let, zatímco autor druhého úryvku, poučený reálným socialismem let sedmdesátých, ví, co nám musí stačit a umí se radovat i z mála. //

Když navlékli tě prvně do montérek
ženo má
co proti nim byl atlas panských dcerek
jimž za kmotru šla selka lakomá
/...../

Teď směj se, směj že za slzy to stálo
ženo má
Vždyť zkrotit železo a oheň není málo
A ještě dost tepla zbývá na doma

Z.Šeřík Dělnice

RP 21.4.78

// Oč krásnější je pocit člověka v hrđosti a kráse, než jak
ve zkratce líčí život za kapitalismu extrakt her E.F.Buriama
od Jindřicha Šolle Plachty:

Dělník Jan: Chodím, chodím, pokašlávám,
úbytě mám, nevydržím.

Dělnice Marie
jeho žena : Jene, budeme mít spolu dítě.

Dělník Jan: Taky bude kašlat. //

Frézař krájí ocel
básník zase zpívá
a večerní rosa
padá na jitrocel

V.Školaudy Vysočina sb.Otevřený
plamen

//všemu Strana dává
ideový pocel.//

// Popisujeme-li práci dělnické třídy, musíme se zbavit inte-
lektuálské změkčilosti a užívat i slovníku pracujících, nebát se
drsných slov //

Naslouchám. I klení po chlapsku
zní tremolem v hrdle, krucinál,
když sochor ujede a praští přes holeň
/..../
To jsou ony okamžiky,
v nichž každý z nich je básníkem
aniž o tom ví.

J.Uher Hudba v lomu sb.Okamžiky

// A básník je dělníkem a chce, aby se o tom vědělo //

Hnětu verše hnětu rýmy
někdy pracněji než otec hnětl chléb.
Vyhmatnu-li jimi revoluce tep,
na můj sonet odpoví mi.

Lidé z továren a dep.
Vím to. Nejlepší je mi právě mezi nimi
Do verše mi jiskří jejich pohled přímý
dálkou jako ruská step

/..../
Nedbám sloty nedbám zimy,
pro svou třídu vydám srdce svého žár.

M.Vlček Třídní krédo RP 24.5.79

Strojvůdce

Hradláři za ním hledí:

-Hrom do chlapiska!

Náklady těžké vozí

z noční do denní

Čpí z něho tabák vápno fošny

-jen si dýchni zblízka-

a v nádražácké mošně stydne

čaj vedle holení

Z.Šeřík RP 6.2.79

Voda měla téct do kopce

Jako naschvál si nás vyhledal déšť

Traktor vztekla bafal

Rozhňovaly se na nás frézy

Umřel humor odjely vtipy

V prudké zatáčce nám traktor

uchystal podraz /rez nám vlezla

tajně do šroubu/

Na zabití

Všechno se v nás vzepřelo

Cožpak budeme nadávat a brečet?

-Buďte tak laskav pane kopečku

a uhněte se- ...-Všechna čest,

jste féroví kluci-

řekly nám světlušky

když jsme to dodělali potmě

J.Karen Féroví kluci RP 23.8.77

// Chápejme tuto báseň jako velkou alegorii boje proti nepřítelům socialismu. My dokážeme poručit větru i dešti, aby i voda tekla do kopce. Nepřítel však nespí a klade nám nástrahy na každém kroku, ovládá traktory i frézy, dokonce rez plíživě posílá, aby rozežrala, co jsme zbudovali. My však, silní a féroví kluci, jsme s přírodou jedna ruka. Požádáme slušně kopec, i hora se přenesse sama jinam za zpěvu světlušek budoucnosti. //

J.Moucha Bumerang

Hodili po nás bumerang

K jejich zděšení se vrací

na celý prodejný zrádců gang

od nás zpět:

nadšenou prací!

RP 21.1.77

// Práce - naše největší zbraň. Prací odměňujeme, prací trestáme. Práce, hrdost a svoboda socialistického člověka. Prací oslavujeme největší události. Jaké ponížení, oslavuje-li se jakákoliv událost lacinou tancovačkou. Prací pro společnost oslavíme svátek nejlépe. //

Popelka brigádnice

Jako v pohádce, to není mýlka,
ve skladišti sedí popelavá
a odhrnuje vlasy s čílka,
když celý den zde přesýpává -
hrách, myslíte si? To zas ne.
Váží a sype do kornoutků
blýskavé šrouby mosazné.
A když je šroubů plná bedna,
říkám si tiše: Byla jednou jedna
a nevěděla o své kráse.

M.Sedloň

Doručovatelka

Poštołka na nebi pod kroky pramen
těkavá střelka
Zbloudila ve vánici s telegramem
poštovní doručovatelka

Teď u kamen ji křísím grogem
-Má tak krásnou mušku
jaká se dostavuje po nouzovém
přistání kdy připíjí se pouze na letušku

Z.Šeřík Sb. Člověk větrolam

V komínech ještě tma - jen tu a tam
světýlko v okně povyskočí.
Přibývá šlépěj k drobným šlápotám:
k zastávce běží mladá průvodčí.

Hlavou i brašnou pohazuje v chůzi,
nese v nich úsměvů na celý den
a také - sázím se - řeč na večerní schůzi
o náboru žen.

J.Urbánková Před úsvitem

Loupání cibule

/ženám z popelínské Fruty/

Už připluly
zámořské lodě s cibulí /u nás se neurodilo/
pár dělnic ji loupat chvátá

Cibule zdaleka
sedm svých plášťů vysvléká
karmínová a zlatá
/ /

A babky nad tou cibulí
i svatby vnoučat obulí
a vidí svět zas čistý

Z.Šeřík Loupání cibule
sb. Člověk větrolam

// A to je ten náš svět: //

F.Hrubín Továrna na slunci
Z komínů se kouří,
slunce oči mhouří.
Mhuř si oči, mhuř,
kdyby se z nich nekouřilo,
bylo by nám hůř.

J.Čarek Vodní jeřáb
Vodní jeřáb - je to on,
ten má chobot jako slon
/..../
Mašinka se napila,
až si tendr polila.
Polila si tendr vzadu,
jak ten náš bryndálek bradu

/ Pití je nepřítel pracujících. Práce je nepřítel pijících.
O.Wilde /

Častuška
O Pepíkovi Salačovi ze slévárny
ČKD-Stalingrad

Vdaným jen pro poučení,
svobodným chcem radu dát;
jeden chlapec na ženění,
který není k zahození,
je v ČKD-Stalingrad.

Pepík Salač není nicka!
To je náká partie:
ani jedna slabost lidská,
zato knížka údernická
jako když ji vyšije!

Pepík Salač - jak se říká -
nezačal hned v továrně.
Vyučil se na číšníka
a teď dělá úderníka
v stalingradské slévárně.

Nosil šálky s černou kávou,
když byl ještě číšníkem.
Nosil šálky s černou kávou
a teď nosí ocel žhavou
místo s rumem - s hliníkem.
/...../

Karlů, Tondů, Jirků mají
velké množství v celém kraji.
Ti všichni se přece dají
na Pepíky vychovat!

K.Kyncl

Konkrétní ráj

Lid musí bílý chléb
sám sobě rozkrájet.

Pak může posílat
bavlnářský závoď
tkadleny do lázní
kde vlny pláž myjí.
A rybízovou zmrzlinu
budou mít všechny děti -
i ty z kolonií.

V.Školaudy Sb. Otevřený plamen

// Jsou pryč staré hrozné časy: //

Byly tu k ránu už ubité holky
nad horkou polévkou v hospodě.

Jak přetvořili jsme to panoráma bídy!

Dneska tu potkávám svěží
baličky z Orionky
a s hltém nového vzduchu
polykám rmutnou veteš.
Jen ženy chodí zas bez punčoch
a jejich nohy jsou dráždivé
stejně jako v dobách krize.

V.Školaudy Sobotní večer
sb. Otevřený plamen

Uhlířská víra

Černí jsme. Vrásčití. Ale s vtipem.

Nám křídlovka soudruha zatroubí

/nevadí!/
až z lazaretu navždy vyjdem -na houby-

v útvaru vždycky hvězdně pěticipém

/..../
Vždycky s vtipem v útvaru pěticipém.

P.Bojar RP 12.1.80

// Dr.Hrzalová nám na školení umělců hodnotí, jak nám pracují literáti: //

/ Literatura 70.let hodnotíme dialekticky do 3 etap. První, t.j. počátky 70.let, vycházela z děl osvědčených autorů /..../ V této etapě tito autoři vydávali historické romány, což je zajímavé. Těmito díly se distancovali od literárních proudů konce 60.let, které tehdy i dnes hodnotíme jako kontrarevoluční /..../ s cílem pomoci literatury přispět k zvratu naší společnosti ke kapitalismu /..../ Např. zkušený Kratochvíl psal v té první etapě román o Jiřím z Poděbrad. O téže historické osobnosti píše i známý autor detektivek Erben, který více méně polemizuje s Kratochvílem.

Druhou etapu otevírá oživení. Na scénu vstupují jindy umlčovaní autoři, vycházejí jejich nová znamenitá díla, např. Rybákova a Taufrova. Ivan Skála je první v žebříčku a proto nejlepší. Znovu nám začíná psát Florian, Arno Kraus, ale i mladí a talentovaní, např. Boušek. /

Hutníci a kováci
když mají po práci,
básníka berou pod paží
a vtahují mezi sebe.

J.Rybák Básník a svět sb. Několik
dní v mé špatné paměti

/ Dr.Hrzalová:

My jsme samozřejmě v 70.letech nikdy nebránili, aby nám do obrozeného Svazu spisovatelů krom nových autorů vstupovali také ti, co prozřeli a dokázali, že dovedou psát jinak, než psali v 60.letech. My chápeme, že byli ovlivněni kontrarevolučním proudem konce 60.let, ale když předložili v této druhé etapě svá nová díla, bylo vidět, že vlastně už poznali, kde chybovali. Jako příklad slouží L.Fuks. Srovnávali jsme jeho minulost, Spalovače mrtvol, Variace na temnou strunu a podobné dekadentní umění. Já osobně si z jeho nové bohaté tvorby nejvíc cením Pasáčka z doliny. Je vidět, jak jinak nám nyní Fuks píše. /

/ L.Fuks, zrnko ze sýpky moudrosti:
Říká se, že je vesmír nekonečný. Vědci v poslední době mluví
též o vesmíru konečném, ale to teď nechme stranou. Tedy
vesmír nekonečný. Co to znamená? Že vesmír nemá konce./

/ Dr.Hrzalová:
Pokud jde o mladé autory, máme za to, že kdo napíše 2 - 3
romány, je trvalým spisovatelem. /

V pohodě si píšu své verše
mám na ně čas
Proč bych měl vidět také všechno černě?
Dělníci celého světa jsou mými hosty
jeden z nich mi přes rameno nahlíží a šeptá
-Piš chlapče piš
a pak nám přečti
Dám to číst kamarádům
Rádi posoudíme pravda-li co jsi napsal-
/ /
Dělníci chtějí do práce
Naše práce
mít pro ně autobus
který nehouká Neskřípe
Stařenkám nevjíždí na paty
Když jsem svou báseň dopsal řekl mi
-Je to všecinko pravda
co nám tu píšeš-

J.Karen Svět jaký má být LM 76/6

// I takové problémy řeší český básník, je-li spjat s lidem //

/ Dr.Hrzalová:

Ne všechny knihy nových autorů jsou uspokojivé. Je to mizivá
část a podle mne jen ta Dušková a pak Vabank Alexeje Pludka.
...Jenomže ono to má, ten Vabank, takové moc izraelitské
pojetí. Nicméně už to vyšlo Pludkovi v Ukrajinštině.
...Třeba Kožík, víte ten jeho román o sochařce Braunerové
se mi, to říkám otevřeně, nelíbí. To jsou jen dopisy, korespon-
dence Braunerové se Zeyerem převedená do dialogu. No a z těch
novinek je taky ta Borská a to jsem nečetla. /

A píšete pravdu?

Jen pravdu? --

Zeptal se gruzínský filozof
když přibíjel na verpánku
sponu k mému střevíčku

- I já vám věřím
Máte obroušené podpatky
Chodíte tvrdě

Zvedla jsem do výšky
chatrný opánek:
- Za tuhle cenu
se všude platí
sveřepá poezie

A.Vrbová Ševcovská sb.Blýskání na časy

/ Dr.Hrzalová:

Kritika, o té bych se chtěla zmínit zvláště, kritika je, soudruzi, problém. Ono se totiž na ni hodně hubuje. Na otázku, proč literární vědci neovlivňují špatné texty pop hudby: Hodnota textů byla vědci kritizována, textaři i skladatelé tvrdili, že musí psát rýmy podle hudby, to je zajímavé, že? Podpořili to i soudruzi z rozhlasu. Teď už je to lepší: máme výhodu, můžeme to prostě zakázat. /

//poté předsedající vřele poděkoval s.dr.doc.kand.věd a ředitelce dvou věhlasných ústavů za referát hodný odbornice na slovo vzaté, shromážděným poděkoval za účast, od které je neodradily ani oslavy Dušiček, zeptal se, zda všichni podepsali presenční listiny a školení rozpustil//

//Ona//

stovky kroků spěšné chůze
Stihnu řezníka? A v hrůze
z krámu do krámu se hmoždí
chléb a salát, trochu droždí.

Redaktorka? Tou teď není.
Před očima se mi mění.

Řízky, sál, dvě komuniké
nese jak vítězná Niké.

I.Skála V pátek odpoledne
sb. Co si беру na cestu

// Tak co práce, hochu?

Ale, jde to, jde to. Je to sice o nervy, ale furt
jsou rezervy. //

Traktor - života faktor

Jitro mé vlasti

Družstevník s dělníkem se cestou zdraví
a stiskli by si ruce, nemít spěch.

M.Sedloň

/Stračov.

V obci vzniklo první zemědělské družstvo. Každý se o současnost nezasloužil stejně, ne každý má takové vzpomínky jako František Falta./

2 reportáže F. Savova Obyčejné kroky LM 7/78

M.Sedloň Narostla řepa

Narostla řepa jako hrom,
nelžu vám ani kapku,
dědek ji nemohl vytáhnout,
na pomoc zavolal babku
a tátu a mámu a vnoučátka,
najednou rup, je z nich hromádka.
Tak vypravuje pohádka.

Bylo to jinak. Ozval se telefon:

-Haló, zde státní statek.

Máme tu řepu jako hrom,

že nám ji vytaháte?-

A po závodě šum a shon:

-Mají tam řepu jako hrom!-

hned rozletí se, však to znáte.

Pod plachtou plno mládežníků,

Lída, Jan i Jirka s paní

Karel vytáhne harmoniku,

nákladák dá se do zpívání:

-Jedem na řepu jako hrom.-

Dojeli. Vítá je agronom.

-Kde je? My jdeme na ni.-

Vytáhnou řepu v celém poli

a dva hektary ještě k tomu.

Co na tom, že nás záda bolí?

Jde večer, žasne: U sta hromů.

Hle, samé řepné hromádky,

to nejsou, chlapci, pohádky.

Brigáda zpívá cestou domů.

/Duben 1947

Na Střelnici v Hradci Králové se od časného rána tlačili rolníci Do prvních řad si ze zvyku sedli bývalí kormidelníci venkova. V sále, přísálí a na ulicích ale převažovali rolníci, kovozezemědělci, poslouchali i dělníci ze závodů. Ti nám přišli pomoci, kdyby se náhodou něco semlelo.

/..../ Slovo konečně dostal komunistický ministr. Myslel jsem na Stračov, na věčně ohnuté ženy, v létě sužované sluncem, v zimě mrazem.

/..../ -Jen když nám bude alespoň o trochu lépe-, volal Jan Šťastný a začal recitovat báseň, kterou před nedávnem složil: Já vidím v duchu novou vesnici s vlajkou rudou

Z reportáže F. Savova

M.Sedloň

Písnička o traktoristce

Parfémem pleť nevoní si,
neobléká drahé róby.
Prosté děvče v kombinéze
hrdinkou je naší doby.

Staré časy ze vsi žene,
jedni chválí, druzí lají.
Země dýchá vděčnou vůní,
když ji ostrým řádlem krájí.

Přišla na nás mizérie,
skučí boháč, - čert ho vem.
Ale děvče žne a sije,
zpívá dvojhlas s traktorem.

Nemá nouzi o ctitele,
já jsem také jeden z nich.
Zpívám o ní malou píseň
k chvále polí družstevních.

// Céclie,
toť buldozer a kombajn v jednom těle,
Cécílie,
rukou seje, nohou pleje, hubou mele.

J.Werich Cécílie //

Ó, jak jsem je nenáviděla,
ta tlustá funicí těla.
A jak dnes zrovna mazlím se s nimi,
s prasátky leskle růžovými.

M.Sedloň Krmička vepřů

Stavěli jsme kravín,
to vám bylo slávy!
V bílých pláštích budem
obsluhovat krávy!

//dle citace autora O.Kryštofka//

Povídaly višně: Teď je nám líp,
co hospodáři splnili svůj slib,
teď více dáme ovoce i stínu.

Růže, rozmarýna také
teď častěji si popovídá s mrakem
a všichni žijí líp a po sousedsku.

/..../

Počasí a vegetace,
obojí už rostě z práce.

Neměříme věk životy starých carů,
ale tunami ocele a zrním na hektaru,
i zlatými plásty medu.

Od soustruhu až po dětskou plenu
té říši vládnou ruce bez prstenů
i vlákno podrží, z nějž verš svůj předu.

M.Bureš cyklus Všechno mi připomíná
píseň

// Velký pohádkář V.Čtvrtek, autor textu slavné písně "Poručíme větru dešti", stával vždy skromně v pozadí. Zato autor hudby A.Palouček dostával vždy plno dopisů z venkova, aby zapršelo, že jsou malé brambory. Bohužel, odmítal chodit na mraky s bubnem, takže venkov mu po letech přestal důvěřovat. //

Jindřich Hilčr

Voní pole, voní mez,
voní zem i luka.
Voní dálky, voní les,
kukačka v něm kuká.

Voní, kdo tu pracuje,
voní, kdo si zpívá.
Už jen na krok k jaru je,
jenom krok nám zbývá.

Koníčku, jeď rychleji,
spěchej, ty můj druhu,
traktory už vláčejí,
slunce jde nám k duhu.

Soustruhu, i ty se toč
pod mou pevnou dlaní.
Pospícháme, víme proč,
celý svět jde s námi.

A obloha ať modrá se
a obilí se vlní.
Sovětský kombajn přijel sem
a sýpky se nám plní.

M. Dušková Bouře BA 1943

//Kombajn, z angl. combine - spojití //

/Červenec 1947

Sotva se rozednilo, přijel posel z okresu. -Nejezdi do práce!
V elektrárně se bez tebe obejdou. Předseda vzkazuje, abys doma
udržel pořádek. V Hradci Králové začne kolem osmé hodiny stávka.
Víc už nemusel říkat. Statkáři dostanou odpověď, o tom není po-
chyb. Objížděl jsem okolní vsi se zprávou pro předsedy národních
výborů. Tam, kde jsou komunisté, bude hej, myslel jsem si
A zase honem zpět do Stračova ustavit hlídky/

2 reportáže U. Savova

-Co to máš-, vece, -synu milý,
co to máš na se za košili,
jež se ti modrá nad pasem?
A tenhle odznak! Zdá se, že-
-Jsem členem svazu mládeže!-

P. Kraus Dalibor Hrukrát

Chceme vám dneska vyprávět,
jak nevděčný je tento svět -
chceme vám dneska něco říci
o tragedii na vesnici!
Obyvatelé dědiny
dělí se na dvě skupiny:
Je fakt, že devadesát procent
dodávky plní v celém roce.
Kdyby vám ale říkat chtěli,
že ti, co nedávají, šmelí,
pak je to buďto pustá švanda
anebo rudá propaganda.

/..../

Tož naše balada vám poví
o Vavřinci Rambajzovi
a o jeho, v čemž problém právě,
o jeho neuvědomělé krávi.

/..../

Cecilie se zovala
a podivně se chovala.

Přesto, že byla velká kráva,
a měla mnoho mléka dávat,
nes Vavřínek každého jitra
do sběrný jen půl decilitra.

/..../

I říkal Rambajz kontroloru,
když zastavil se v jeho dvoru:
Mně samého to, pane, rmoutí,
že nemohu se spolehnouti
na Cecilii, svoji kravku,
zejména když jde o dodávku.
Však vy musíte, pane, chápat,
že střední Čechy nejsou západ,
kde skot se teroru nebojí,
a proto více nedojí.

/..../

Kontrolor se však nedal
a normální ji shledal.
I řekl: Vaše kráva
je notoricky zdravá!
Vavřínek věděl, jak se chovat,
a začal dále vysvětlovat:
Jestliže neduživá není,
pak sdělím vám své podezření.

/..../

Prostě, už dlouho mám ten dojem,
že nemá o dodávkách pojem
a že se jistí na časy
a s mlékem v chlívě keťasí.
A to je velmi hrubé od ní,
neb já i máželka jsme škodni.

Po nocích byl pak slyšet nářek
zarmouceného hospodáře:
Cecilie, Cecilie,
nad moje síly je.

/..../

Za dva dny v době večere
zaklepal hrubě na dveře
Svaz mládeže i s předsedou
a že tu krávu odvedou.

/..../

Krávě to bylo nemilé,
oni však byli v přesile.
Sváděla zápas nerovný
pod samá okna klubovny.
Pak jeden svazák, statný blondýn,
naladil v přijímači Londýn
a Cecilie byla ve psí.
Začala propadávat skepsi.

A hned jak řekli tamti páni
- slyšíte české vysílání -
bylo jí náhle do pláče
a nadojila tři krajáče.
A když se ozval brzy na to
pan politický komentátor,
svěsila hlavu na stranu
a začla dojit smetanu.

/..../

Pak promluvil F.Peroutka,
i sehoulila se do koutka.

/..../

A pak už se to v ní tak třáslo,
že dojila čajové máslo.

/..../

I poslali ji na výstavu
co nejlepší dojnici kraje.
A každý v Praze říkal: Tajje!

P.Kohout K.Kyncl Balada o neuvědomělé
krávě

Co se stalo ve vesnici,
že jsou všichni zoufalí?
Všechny krávy stávkovaly,
kapku mléka nedaly.

Copak je to za zvyky,
takovéhle cavyky?
Strčíme je do chládečku,
budou lepit pytlíky.

Přiletěla mandelinka,
přiletěla přes hory,
rozhlédla se kolem sebe,
usedla na brambory.

Copak je to za zvyky,
takovéhle cavyky?
Maršalinko Trumanová,
hybaj do Ameriky.

A.Rambousková Vesnická častuška

Mandelinka bramborová
chtěla pohodlně žít,
přišli na ni pionýři,
neměla už chvíli klid:
prohledali celé pole,
každý lístek, lodyhu,
chytli milou mandelinku
a dali ji do lihu.

Mám šáteček pro maminku,
mám z hedvábí nového,
protože jsem pilně krmil
bource morušového.

F.Kaplan Pionýrské kolečko

/Únor 1948

-Musíme založit akční výbory-, informovali jsme večer na schůzi naší strany. -Z národních výborů vystrnadíme každého, kdo nechce vesnici měnit k lepšímu-.

-Jděte se zeptat na několik míst, nejen ke komunistům-, žádali. Zaklepali jsme u lidovců. Dovedli nás k poslanci Nermuťovi a ten nás vítal s otevřenou náručí: -Jde nám hlavně o vás. Představte si, že až se vrátíte domů, nebude ani kousek země váš. Vráťte se domů a řeknou vám - lesy jsou státní, pole družstevní. Vaše je akorát žena, rodina a to ještě kdoví jestli.- Mezi rolníky to zašumělo Nemyslel to s námi tak zle, po kolchozech netoužíme, říkali rolníci.

-Vítejte, přátelé-, zdravili nás na sekretariátě KSČ. -Jdete si pro radu? -Jdeme-, přiznali rolníci.

-Nermuť vám určitě plakal na rameni. Ale půjde o nás a o ty, co nemají ani zahradu. Těm rozdělíme půdu Voženílků, Chmelařů i Ryklů, tady soudruh Šťastný naše plány dobře zná.-

-A co družstva, Honzo, družstva budou? Budou jako kolchozy?- ptali se potom.

-Nejdříve rozdělíme půdu statkářů a potom se budeme bavit dál-, vysvětloval Šťastný. / Z reportáže V. Savova

Polí rozložitých sešíváné cíchy
navždy opustily kravské potahy
Nastaly chvíle nové romantiky
Vesnice má parketové podlahy.

Vesnice má vily hřiště ohňostroje
její básník se však mnoho nezměnil
Bloudí ostřicí a chválí včelí roje
Pomáhá člověku a lidem ze všech sil.

K.Boušek Náš den RP 15.3.75

// Stroje na polích jsou podstatným důkazem spojení dělnické třídy se zemědělci a ukázkou pokroku socialistického zemědělství. Dříve měli stroje pouze bohatí statkáři, zatímco chudý zemědělec musel svou skývu dobývat ze země se shrbenými zády. Pojedeš-li náhodou, básníku, svým automobilem českou žírnou krajinou, nevíš si shrbených hřbetů zemědělských důchodkyň, které okopávají řepu nebo brambory. Pro tvou poezii neexistují. Koneckonců, kdoví, vidíš-li správně, a nejsi-li ještě v zajetí starých buržoasních přežitků. //

Než vyjede z družstevního dvoru
ještě se zaposlouchá
zda srdce motoru
má správný tep
a volant pohladí
jako by hladil
ruce maminky

L.Huml Traktorista LM 77/3

Pohádkový drak
hltá zlatovlasou
princeznu pšenici
Vděčná podívaná
sekáčů dědečků

Kombajnér jejich vmuk
v ocelové pánvi
s létem se smaží

Se svou dívkou
čekankou modrou
znova se sejde
až bude září

Jan Voják Letošní žně LM 78/5

Neobjevuji na polích padesáticentovou sklizeň
když družstevní šlechtici
kříží v tichosti bohatší odrůdy
ale jako oni pod letní výhni mám žízeň
a prožívám s nimi prosté lidské osudy

A.Kraus Pootevírání dveří RP 23.8.78

/Říjen 1948

-Dáme se dohromady-, souhlasili Pepík Bezvoda, má žena a Honza Šťastný. Už jsme byli tři hospodáři. -Nové mašiny budeme kupovat společně-, rozpaloval jsem se. Zatím jsem ale o hospodaření mnoho nevěděl.

Rozhodnutí založit družstvo vzbudilo nejdříve smích. Ale netrval dlouho. -Přidám se i já-, zaklepal jednoho večera na okno statkář John.

-I se svými čtyřiceti hektary polí.-
-Se vším.-

Radili jsme se. Měl dost zkušeností v hospodaření na větším, vystudoval zemědělskou školu. Po vzrušené debatě jsme mu řekli: -Když si s nám rozdělíš půdu, můžeš být družstevníkem.- Mysleli jsme, že na tuhle podmínku nepřistoupí. John ale kupodivu souhlasil i s přepsáním pozemků na drobné stračovské zemědělce, dokonce i na bezzemka Teofila Kaganoviče. Družstvo jsme založili a hned druhý den ráno jsme jeli naše rozhodnutí ozná-

mit do Hradce. A hned jsme dostali první napomenutí:
-Špatné rozhodnutí-, řekli nám na okresním výboru strany. -John
je váš nepřítel. Založte si družstvo bez něho a dokažte vesnici
výhody společného hospodaření bez panských manýrů.-
Až po letech jsme pochopili, jak správné to bylo napomenutí.
Z reportáže F.Savova Obyčejné kroky LM 7/78 /

Co všechno mi patří

Patří mi kombajn s vůní žita
silážovaný řepný chrást
Matka jež z cesty syna vítá
z léčivých bylin bílá mast

A,Kraus RP 11.11.77

Na našem místě, soudruhu můj, rozkvetou palouky
fialek,
děvčatům zahraje do srdcí v brázdě dýmající
rošťák - traktor,
záclonku v kabině rozfouká dech jejich toužení
bez válek
nad hroby v krajině zasévá znovu vítězný
života faktor.

V.Šácha Život zvítězí LM 75/3

/Tenkrát v těch padesátých letech to byli Fučíkovci, Stalingradci,
Vysokoškolský umělecký soubor. Jezdili po stavbách mládeže, do
zemědělství, všechno jsme vymetli, zpívali lidem po práci, pís-
ničky vznikaly mnohdy cestou, jako reakce na to, co jsme viděli
kolem. Třeba hrušky podél silnic a nikdo je nečeše. A hned pís-
nička, prostě častušky. Však z těch bývalých členů se pak stali
básníci, spisovatelé, no, nebudu je jmenovat, to by nám vystříhli.
Kluci si brali holky ze souboru, to byly slavné souborové svatby,
pak společné cesty, festivaly mládeže Berlín, Helsinky, olympiáda,
měli jsme všechno, zpívalo se vesele, byli jsme mladí, nadšení.
Ty písně nevznikaly z komerčních důvodů, tryskaly ze srdce, z toho
krásného života, co jsme žili. A zatím prý naši starší soudruzi
popravovali své soukmenovce, soudili skautské vůdce a rozkulačo-
vali sedláky. A oni ti mladí zpívali Ami Go Home. Zajímali se
o svět, ne o domov. A doposud na tu krásnou dobu vzpomínáme.

A.P. z nevysílané části rozhovoru o Estrádní
písni 50.let pro rozhlasový pořad 3 krát 60 v r. 1980 /

K d y ž v y t é k á r y b n í k

// Přemýšlej, budoucí laureáte: Imperialismus nám chce zničit baculaté kopce a voňavé hájky. Hranice musíme omotávat ostnatým drátem, abychom se postupně nevylihnili. Teen-ageři drhnou drážky amerických songů a valašské krůžky hynou na úbytě. A co práce dá rušení éteru, ve kterém se příliš svobodně pohybují nebezpečné myšlenky konsumního "blahobytu" Západu, tak nepodobného důstojnému pracovnímu blahobytu naší společnosti.

Jaká je povinnost básníka? Zabušit na lidská srdce, znovu jim připomenout krásu našich vod hučících po skalínách a borů šumících po dolínách. Vyvrátit tu nebezpečnou myšlenku cyniků, kteří tvrdí, že domov je všude, kde se mohou pověsit. Prstem pohrozit jako jeden z tvých velkých předchůdců, který varoval -Opustíš-li mne, zahyneš-.

Máš velké vzory, následuj je. Je to tvá vlastenecko socialistická povinnost. Řekni lidu, jak je -U nás doma-, v -Našem domečku-, -Na polní cestě-, v -Mém kraji-, řekni -to je kámen, to je včela, to je květ-, aby bylo i městskému obyvatele jasno, co patří k jeho domovu.

Budeš-li ale hovořit o domově, vyhni se popisu měst, kolejiště dopravního uzlu, uhelných dolů a podobně, vrať se do dob daleko před exhalacemi, opusť překyselenou půdu Beskyd, na které letadla musí rozprašovat tuny vápna, nezmiňuj se ani o obaleči v Krkonoších, ani o úhynech ryb v našich stříbropěnných řekách. Naopak, vrať se do dětství naší vlasti, vyjdi ze sbírek obrozených básníků, popiš idyly venkovského života, nešetři slovy -krása, chvála, vzývání, květovaný džbánek, rodokmen dědů, jahody, pelyněk, kraj kořemí, dětství, lásky, kačen a káčí, jar i podzimů, úplňků, klíčů od chalup i studánek, ba i ten hřbitov /samozřejmě ne krematorium! / musí nám znít tak nějak krásně, blízce a nadějně.

Koneckonců tady máš příklady: //

Kedlubny jako lidské hlavy
kmínový chleba z Pošumaví

Cihlová budova Malý krámek
a vedle špejlí dalaťánek

K.Boušek Písně a léta

Za plotem roste kmín
pro něčí potěšení
Chutná mně když ho jím
do chleba zapečený

K.Boušek tamtéž

Zpívají zurčivé járky,
zpívají cirkulárky.

I.Skála Mé léto str.218

Tam, tam v Polabí, tam kolem Všetat
na družstevních lánech vidím metat

I.Skála Zlatý most

V horách mží úsvity a bloudí klekánice
stavy jsou bez člunků v textilkách Podorlicka

Po vsích je veselo a voní jaternice
a každé stavení je jako klíčka

Ústecké tkadleny technici z Kovostavu
děvčata z kravínů a mladí dopraváci

I ti kdo našli cíl v projektech průplavu
mají zde domovy své rodiny a práci

K.Boušek Orlické hory věčně
zelené RP 17.5.75

Šumavské hory nabídnou mi srdce
kde rodná Vltava zurčivě pramení
A tak si stisknu s velitelem ruce
pod hvězdou vytesanou v českém kamení

A.Kraus Lístek ze Šumavy 4.10.80

Nejsi už, vlasti, hnízdo ve vichřici,
nejsi už sirá, bezbranná,
z lidí se stali velcí kouzelníci.
Tam na té stránce bude továrna.

M.Sedloň Se jménem Lenina

Tu žírnou zemi nasycenou dnes už nejen medem
a mlékem Domov víc než srovnávaný s rájem
A máme pocit že si dobře vedem.

J.Rumler Výstup na horu Říp
LM 77/7

// Tu zem žírnou vedeme dobře díky vedení SSSR, čehož si
básník vždycky musí být vědom. //

Nad černým jihočeským rybníkem
jsem prožíval své nejkrásnější lásky
Dodnes tam jezdím občas na víkend
obhlížeje si nohy husopasky.

A zvědavě se stejnou závistí
sleduji holuby když staví hnízda v Kremlu
a přitom svými křídly pročistí
od kosmického prachu sto let starou klenbu

A.Kraus Ačkoliv jsou to krátká
slova RP 8.11.75

// I nedostatky doma je možné zveřejnit, ale tak, aby ještě
více vynikla potřeba domova. //

Jsou možná země krásnější
kde města září jak drahé kameny
kde moře svítí luxusními plážemi
kde v prudkých světlech hoří do noci
nevěstince bary a bulváry

A přec tam prostí lidé nejsou šťastnější
J.Rybák O rodné zemi
sb. Létající talíř

// Prostý člověče, těch nástrah, které ti připravuje ten
neznámý daleký svět plný lákadel, ve kterých utoneš jako
služtičky v bahně velkoměsta //

Přátelé nezazlete mi
mně se tu líbí na zemi.

Nevím jak prostěji to říci.
Nabírám život plnou lžící.

I.Skála Plnou lžící LM 77/8

Naše orloje mají Mánesovu barevnost
České růže dvojnásobek lístků

Naše studně nezůstanou bez vody
U nás není zvykem jméno Nobody

Stavíme spíš z balvanů než z písku
K.Boušek Oni a my

// U tohoto úryvku není takový prohřešek, že orloje jsou
v množném čísle, ale že básník v posledním verši jako by
váhal, zda nestavíme z písku //

ať nad můj kraj se slunce pšenice vykulí
D.Šajner Dohlédnutí

Jak říci zem a nemyslit
zem rozvlněnou za traktory
v níž píseň sládne od cikád
a rytmem sbíječek a dynam.
Tisíci hrdly tisíckrát
boj o štěstí dny zpívají nám.

I.Skála Skřivan sb.Co si беру na cestu

Zlaté ruce, zlatou duši
v černé bluze má náš lid.
Tvrdě do železa buší,
v drsné slupce - měkký cit.

V.Závada Rodná země BA 1953

Pevní v lomu, hořcí jako kůra stromů,
moudří jako ozvěna v kamenolomu.

I.Skála V trávě ještěrka sb.Co si
beru na cestu

// Nu vidíš, Bušku, tak náš lid. On kvete v osobité kráse.
Kéž v kamenolomu řvou jen moudří, abychom si jako ozvěna
nezadali //

Jsme otužilé kmeny obdařené ovocem
které předlouho k česání zrál
Co je před očima je také před nosem
Aby to žilo a neokoralo

K.Boušek Sólo pro lidský hlas a
bicí nástroje

// Ovoce mozku, kterému otázky nedávají spát. Vskutku, vidíme-li
co máme před nosem, víme také, co smrdí. Básník je jako slu-
nečný člověk //

Vždy hotov rozetnout
gordický uzel
zel

/..../

Kdo ví
kam se slovem
kam patří pomlka

/..../

A když je třeba
nastavuje hruď
a když je třeba mlčí

K.Boušek Slunečný člověk sb.Hořký
slaný vítr

voda nám stačí nesvěcená
a kropenka, ta do kamena,
svorně jdem
tržnou ránu bránit před trnem
pro poutníka dřevo na hole
listy lipové i dubové,
něhy na dva sáhy,
pod nohama prahy

J.Peterka Řeč k rodné zemi
sb.Obrana příchozích

// Hle, co všechno máme i v okolí Prahy. Odmítáme dovoz jakýchkoliv nám cizích myšlenek, nám stačí to malé ale naše //

V kapitolském museu jsem kdysi viděl hlavy Sokrata
jednu vedle druhé, jako hrnce se zavařeninou.
Také my chceme moudrost, ale jinou.
Je to moudrost lidu, moudrost věky navátá,
kterou do továrních hal a dílen, kterou na dvory
donesl nám kdysi výstřel z Aurory.

I.Skála Žízeň sb. Oheň spěchá

Nemyslím, že by vědci zjistili pokles
stavu krve v žilách člověka. Orlové
pořád klovou játra a my rostem. Ještě víc
než jsme očekávali před započítím umění.

Čím méně jater, tím víc orlů.

K.Mařík Sucho sb. Zrození

// Již nikdy více dosažitelným způsobem uchopil závratné téma
rodné země V.Hons. Ve sbírce V této zemi. Opakovaným apostrofo-
váním veršů -V této zemi- a -Děkuji ti-, dosahuje hlubokého
citového účinku osobní výpovědi. Litujeme, že ze skladby, která
má více než 120 stran a obsahuje asi 1300 veršů, můžeme uvést
jen malou ukázkou. Omlouváme se básníkovi, že pro nedostatek místa,
jelikož nemáme státní přiděl papíru, nemůžeme použít jeho geniál-
ního objevu - co slovo to verš. Verše uvedeme obvyklým způsobem,
tak jak asi vznikly, ve dvouveršových strofách, z nichž v knize
každá zaplňuje jednu stranu. //

V této zemi kde mé dítě jako malovaný džbánek
šťastně běhá čistým oroseným ránem

/..../

v této zemi tlukoucího orloje
která dobře ví kde zlo a kde dobro je

v této zemi kde mě tak často tluče láska
po žebrech až mi v srdci praská

V této zemi kde mě tak často sevře hněv
který zítra promění se v zpěv

V této zemi velkých hnědých polí
která nabízí svým hostům chléb a chutně jim ho solí

V této zemi kde jsem jednou v létě na poli u žneček
poznal jak voní jejich zelený věneček

/..../

V této zemi starých lišáků
kteří dovedou uhadovat barvu století z tahu oblaků

V této zemi kde Mařenka a Jeníček
sem tam uloupnou si cizí perníček

Díky rodná země //strano//

/..../

že jsi prozíravým gestem odmrštila mé pomlouvače
že jsi mateřsky tišila mé nemůžné nářky a pláče

že jsi mi dopřála být účasten na tvé velké éře
že jsi mi nedopřála zabydlet se v kariéře

// Bylo to na jaře 1966 ve Štítech poblíž Šumperka, kdy pod
rozkvetlým kaštanem tamnější vinárny V.Hons, tehdejší redaktor
Červeného květu v Ostravě, na otázku, pro je členem Strany opáčil,
že bez Strany se kariéra dělat nedá.
Pamatuj si to, budoucí básníku, ale měj na paměti, že Strana bdí
a v kariéře zabydlet nenechá. //

Chci aspoň chvíli umět
to co umí les
za všechny stromy šumět
a v každé větvi nést
slunce a ptáky

F.Valouch Přání RP 19.IV.77

// Toto si přeje F.Valouch a téměř totéž si přeje I Skála.
Je to jev mezi básníky dosti rozšířený //

Učím se mračna pást
učím se slovu vlast

A až budu umět
jak les vám budu šumět

I.Skála Učím se sb. Co si беру na cestu

// Jako pomůcku pro další pochopení problematiky domova uvádíme úryvek z rozhlasové besedy severočeských literátů, ve které se hlubokým filosofickým ponorem vyrovnali s několika otázkami člověka a jeho kraje. //

/ Švejda: /..../ zobrazujeme své hrdiny na pozadí kraje /..../

Dušek píše většinu knih jako v první osobě, dává jim obrovskou sugestivnost a jeho hrdinové jsou velmi složití lidé, že jo. Často jsou to lidé, kteří vlastně stojí na okraji zákona. A přesto, že by někdo mohl říct: to je záporná postava, tak mají vopравdu krásný lidský vlastnosti. /.../ Jan Suchl, který asi nejvíc z nás dělá pro to, aby zachytil historii kraje. /.../ ale je to kouzelné, že si člověk uvědomuje, když například jeho hrdina jede do Bíliny po něké silnici, to za tři roky už tam nikdo nepojede po té silnici, ta prostě zmizí. /.../ My zobrazujeme hledání rovnováhy, potom do toho pustíme člověka nebo živel nebo katastrofu, kterou způsobí i ten člověk a zase prostě následuje po této reakci další proces, velmi zajímavý a to zase je hledání rovnováhy. /

//Co je naše země a jaké nebe se nad ní pne, lapidárně a neopakovatelně vyjádřil I.Skála v básni Červen ve Stromovce //

Je plna trav a výkřiků
borovic, které bloudí v lese.
Jak lícni kosti Kalmyků
obloha nad ní mocně pne se.

I.Skála Červen ve Stromovce
sb. Co si беру na cestu

Divoké husy odlétly, zbývá jen hýkání
D.Šajner Když vytéká rybník

Jednou rukou verše píš i,
v druhé držím samopal

// Urostlý chlapec se samopalem v ruce a věrným psem Džulbarsem u nohou, střežící západní hranici naší vlasti, aby lid uvnitř mohl klidně pracovat, byli nejčastějším námětem oslavy hrdé povinnosti a cti každého občana, který se narodil s mužským pohlavím. Nadšené zpěvy opilých odvedenců ještě stále vyjadřují uvědomění si základní povinnosti tak, jako v dobách třicetileté války. Naštěstí bez nebezpečí újmy na životě, protože naštěstí se náš stát nikdy nestačil bránit, takže krev našich hrdinů nebyla prolita nadarmo a ^{byla} zachována na plemeno.

V této kapitole by měly být zastoupeny především květy poezie Pavla Kohouta, jež vyrostly do krásy cizokrajných orchidejí, dosud nepřekonaných. Ten se však zaprodal později CIA, FBI a LSD, proto na protest proti jeho zrádcovskému činu uvádíme pouze jedinou ukázkou. Pravdou však je, že editoři, bohužel, k jeho vrcholným dílům neměli přístup. //

Zlobíš se, že nepsala jsem týden -
říkal to tvůj bratr Kubíček.
Já jsem byla v kursu traktoristek,
doufám, že jsi dostal aspoň lístek
- bylo na něm tisíc hubiček.

/..../

Ptáš se, zda tu někdo za mnou chodí.
Já ti, drahý, věrna zůstanu!
Ať si kdo chce dělá nápadníka,
nikdo - jak se po vojensky říká,
neprolomí moji obranu.

P.Kohout Dopis na vojnu BA 1953

// Ale ani ^{další} autoři nezůstávají svými květy za velmistrem
pozadu //

A třeba zítra již my budeme se bít.
Někde u hranic Čech, v těch sladkých krajinách,
do rukou kulomet soudruzi vydají ti
s bratrským polibkem v lidových kasárnách.

I.Fleischmann Dialog BA 1953

Než oheň dohoří a trubka zazní v dáli,
slibme si, soudruzi, že nikdo nezmaří
ty chvíle, v kterých s druhem druh jsme stáli:
že celý život náš ten oheň ozáří.

M.Sedloň Vojenský oheň

Nechcem žití čas žít přetěžký
a proto naše vojska, tanky, děla,
dnes střeží na západě náš výběžky

F.Branislav S matkou nad Alšovými kresbami

// V jedné ruce tužku, ^{štětec} nebo štětku, to byl odsouzeníhodný
postoj mnoha neuvědomělých vojínů, kteří se vyznačovali tím, že
v době, kdy se ostatní plížili bahnem, či drhnuli zubními kartáčky
očuraný strom, oni na kulturní místnosti tvořili kulturu roty.
Pravým důvodem byla prachobyčejná ulejvárna z hrdé povinnosti
sloužit lidu. Skutečný umělec však tvoří čistým srdcem navzdory
všem výhodám. Odmitáme postoj flákačů, chlubitvým tónem vyzdvihovalý
v "dílech" Švandrlíků a Škvoreckých. Jen díky špatnému vlivu této
četby na dospívající mládež ztratila poezie reálného socialismu
své pozice. Naštěstí nezahynula. Svě těžiště přenesla do textování
vojenských písní, které na finálových koncertech ASUT občas zazáří
květem první velikosti. V diskotéce ÚDA Praha 6, nám.Říjnové revoluce
je možno stvořit samostatnou antologii. //

Lvíčka měl na opasku,
na konci města lásku,
před poklusem do kasáren
dostal od ní pusku.

V ulici chumel lidí,
okamžik, co nás třídí.
Uniforma zavazuje.
Zastavil se v klusu.
Jak dráček ze své služe.
Tak si to pamatuje.

/..../
Šel dvakrát pro ty brášky
bez ptaní, bez přihlášky.

/..../
Teď vidí líp /ti civilové/
kdo nosí stejnokroje.
Proč šel voják pro ty děti,
když oni kolem stáli.
Pro jejich holky, kluky,
bez váhání do všech ohnů,
které by snad vzplály.

Bílý jako za letního rána oblaka,
bílý jako obvaz, který hladí vojáka.
Bílý strop dobře ví, šel by zas
jako každý z nás.

Bílý strop text P.Vrba

// Úryvek z dojemného chansonu o vojákově, který leží v nemocnici popálen při záchranné akci, zpísně, která získala 3. cenu na Zlatém palcátu, je malou ukázkou studnice květů dosud neprobádané. Namátkou uvádíme několik lákavých názvů: Prevereno - min nět, Průzkumáci, Prima kluk, Milému na stojce, Dívám v uniformách, Blues polní kuchyně, Ženista se žení, Vojín Štístko.

Bohužel, dva vrcholy písňové tvorby raného socialismu dosud nebyly překonány: Letecká My máme ptáky z ocele a následující: //

Tam v temném Dukly stínu
[mrtví tiše spí]
nad námi anděl míru
[nese poselství]

My jsme ta armáda lidová,
Armáda Jana Žižky z Trocnova.
Ve jménu Jana Žižky,
Češi jsou lišky ryšky,
ve jménu Jana Husi,
dělové kusy, kusy,
střílejí na nepřitele.

*Knobla myj'
K. Knobla myj'*

// Je nyní na tobě, budoucí básníku, abys svými novými dělovými kusy opět presenční poezii vydobyl její bývalé postavení a přinesl do pokladnice květů svůj díl, přesto, že doba reálného socialismu je složitější, ale věř, že doba socialismu nadreálného bude ještě složitější. //

P o z d r a v u j i t v o u k o m s o m o l s k o u
z ó n u

// Láska ke druhému pohlaví patří k nedílným projevům socialistického člověka. Dotkli jsme se jí již v několika předcházejících kapitolách.

Na rozdíl od lásky buržoasní, která je soukromá a patří jen dvěma zúčastněným, patří láska socialistická celému socialistickému táboru. Uvědomělá láska, poučená četbou spisů marx-leninských filozofů, odmítá sex jako projev buržoasní dekadence, její erotika je prodchnuta vědomím cesty ke komunismu a úsilím odpovědně plodit krásné generace budoucnosti. Můžeme milovat jen s představou zářných zítřků. Láska, při níž se zapomíná plnit plán, chodit na schůze a na brigády, je láska zpátečnická, která nahrává kontrarevolučním silám. Nepřítel nespí. I milostný vznět je mu dobrý, aby narušil naši cestu vpřed.

Láska prodejná je socialismu cizí, neboť je to vykořisťování člověka člověkem. Koho kterým, zatím nebylo vědecky prozkoumáno. I když se vyskytuje v hotelech a pasážích, v socialismu neexistuje a proto básník o ní nemá důvod psát. To je úkol Bezpečnosti, podchytit tyto živly a využít ke své potřebě.

Láska ke stejnému pohlaví je v socialismu sice trpěna, ale pro svou neschopnost plodit generace, není podporována. Pokud k ní básník cítí puzení, nechť tak činí pouze opatrně a obezřetně ve svém soukromí. V literatuře má možnost své tužby vložit o to silněji do lásky k SSSR.

Láska skupinová, kolektivní, je láska nejkrásnější, hodná nejvyššího obdivu básníka, který ví, že jen spojenými silami překonáme překážky na cestě ke komunismu. Tato láska se projevuje v pracovních kolektivech Brigád socialistické práce, mládežnických a pionýrských kolektivech. Je čistá a v literatuře většinou není pohlavní. //

Slyšíš chorál? To jsou druzi s námi,
to jsou s námi, byť jsme sami dva.
Ani slunce nespí za horami,
ale v naší lásce plápolá.
M.Sedloň Znovu večer

M.Sedloň

Mostecká věž

Milenci plují na loďkách
po klidné záři hladiny.
A věž, s očima na stopkách,
zdraví soudruhy komíny.

Jde dívka jako růže,
jde z brány, mám ji rád,
pojď, přivinem se úže,
Tesla a Stalingrad.

.....

Tam na Letenské pláni,
na břehu v Podolí,
hoch dívce zlíbal v dalni
horoucí mozoly.

A jak ty bezy voní
jak vanilka, jak med,
hoch k děvčátku se sklóní,
zastal je světlomet

M.Pujmanová Pražské jaro BA 1953

// Bdělé oči soudruhů nás sledují i v našich intimních chvílích
a hodnotí i tady náš vztah k socialismu. //

Těch cestiček a stezek

Dávno už vítr odnes
tu chvíli na křídlech,
ale já hledám dodnes
tvé vlasy a tvůj dech.
Šla krůčky antilopy
nahoru do stráně,
dva dlouhé tmavé copy
sevřel jsem do dlaně

....

Nakresli mi ji přesně,
rozmilá vzpomínko.
Jak bílý plátek třešně
svítilo temínko.

M.Sedloň

// Příklad jemné citové vzpomínky bez odporného sexuálního pod-
textu, takže tuto báseň mohou bez obav přednášet i pionýři
na svých besídkách. //

Dopis Naděždě

Nezlob se, to snad každý člověk touží
mít někoho, koho má nejvíc rád
a s ním se umět jedním srdcem smát
a s ním se umět jedním srdcem soužit
a s ním, když třeba, jít i bojovat.
/ /

Snad z jedné knihy budeme číst Zoju,
kterou tvá sestra hrála v Ostravě,
a já, až přečtu knihu o slávě,
o slávě hrdých, komsomolských bojů,
pohladím tě jen lehce po hlavě.

Ne, pro nás, Naďo, skály sebevyšší
překážkou v cestě byti nesmějí ...
My budem žít ještě krásněji,
a proto ti dnes vlastně tohle všechno píši ...
Proto tě nazývám svou nadějí.

K.Šiktanc BA 1953

// Vzorová báseň socialistické lásky, plná komunistického uvědomění, umocněná láskou k našim osvoboditelům, jejichž ženy a dívky jsou naší největší nadějí. Český básník při svých pracovních návštěvách v zemi našeho velkého přítele má tak možnost i konkrétně projevit svůj vztah a zveřejnit jeho plod vkladem do pokladnice poezie. //

J.Urbánková

Chmel

Na jaře spolu zaváděli chmel.
On s bidlem vpředu, vzhůru jím se točí,
tak oslněný, že nic neviděl,
jak teplé jiskry srší z jejích očí.

Na podzim češou zralý chmel.
Jednou strh na ni zelenavou stříži.
Pod věnci úponků poprvé uviděl,
jak uzardělá k němu vzhlíží.

BA 1953

Milý mě našel v máji právě,
tančival se mnou léta dvě.
Dnes vodí jeřáb na Oravě
a mě se stýská šálivě.

J.Urbánková Dívčí májová

BA 1953

// V epoše reálného socialismu rostou však i viditelné plody internacionálního vztahu, který je příkladem, že v socialismu neexistuje rasová diskriminace. //

V.Školaudy

Nová epocha

Z utýrané šíje
černého kontinentu
odvázal dobytčí řetěz
nejmladší syn.

Zlomil otcův asagaj
a z přítmi džungle vyšel
k otevřeným zítřkům.

Potkávám ho v Praze
před univerzitou,
kde nyní studuje.

V parku jsem uviděl
zlatovlasou dívku
s černouškem v kočárku.

Sb. Otevřený plamen

// V epoše rozvinutého reálného socialismu se prohloubily i sondy do citového života nás všech. Ne, není tak jednoduchá láska, jako se zdálo v počátcích naší epochy. Křížovatky citů, přání a touhy přinášejí kromě radosti i bolesti lásky a její nenaplnění. Bdí-li však Strana, ten veliký tajenkář, i nad naším erotickým životem, zavelí svým vojskům, dá všem nám pocit naplnění a my můžeme jít spát s dobrým pocitem, že v našem životě nikdo není sám. //

Večerní křížovatka

Město viděné ze šestého patra hotelu,
je jako křížovatka.
Vodorovně a svisle.
Veliký tajenkář všech křížovek
mohutně velí svým vojskům.
Vodorovně a svisle
vezou své osudy v osobních transportérech,
ti svislí se těší na ženy,
vodorovní zas na milenky.
Veliký tajenkář mává svou rukou
a pouští svislé - to je mravnější -
k jejich ženám,
pak vodorovné,
-co s nimi, je jich moc-,
k jejich milenkám.
A ještě houkačka,
neboť někdo se nedostavil,
nebo přišel nevhod.
Nakonec měsíc
největší neón božského oka
pouští všechno všude.
A tak ti vodorovní zahýbají
za svými ženami
a svislí k milenkám.
Tak to má být.
Veliký tajenkář je spokojen,
vodorovní a svislí rovněž,
ženy a milenky jakbysmet,
dokonce i měsíc, který je všude.

K.Mařík sb.Zrození

/ Hrdinům láska nekvete

A tu člověk objeví zajímavou shodu mezi v poslední době uváděnými a oblíbenými seriály naší televize. Zdá se, že jejich hrdinové, především ti, jimž držíme palce a jejichž osudy obzvláště citlivě prožíváme, nemají od autorů předepsáno příliš rodinného štěstí. Většina z nich, bohužel, nevystačí s jednou, dokonce ani se dvěma manželkami. Jan Hamr, František Bavor, major Zeman i Tonek z Kamenného řádu, se museli nejméně dvakrát oženit. Z různých příčin, ale s jednou svatbou nevystačili. V životě se to stává. Ale je to jev typický? Nebo snad chceme, aby typický byl, že jej s takovou pravidelností vnášíme do života hrdinů, kteří bezpochyby mají vliv na myšlení a cítění několikamilionové obce televizních diváků?

MK Malé zamyšlení RP 11.12.77 /

/ Šedesátiletá komunistka hledá komunistu
z jižních Čech. Zn.-Osamělá- /

//Inzerát ze 30.12.1970 z budějovického vydání RP//

TRNEŠ, VLNÍŠ BŘICHO MLÉČNÉ

JSME MILENCI ŇAM ŇAM

P.Skarlant Hebka kůže
sb. Probuzení

N a k r á s u j á m á m p r o t i l é k y
aneb

T a m , k d e j e ž i v o t s o c i a l i s t i c k ý

Stojím uprostřed náměstí,
balíček nevyspalého neštěstí.
Zmateně pobíhám se a tam,
vstříc nebývalým hodnotám.

K.Mařík Ráno na kulatém náměstí

/ P.Z.

Lidové bytové družstvo v Praze 6

V chodbě před sklepy domu jak vlevo tak vpravo, je v levé části jak již as před třemi měsíci, v době sběru, neznámým odložena velice zahhovála pohovka, která vzhledem k zachovalému stavu byla doporučena za nepřítomnosti paní vedoucí Pensionu, ale dodnes k odvozu nedošlo - předmět zůstal na místě.

Následky jsou hnusné, neb někdo z domu později večer nebo až snad již v noční době, ale jistě po uzamčení domu, chodí do domu ze dvora, kde nejsou klíče k uzamčení dvora, spát. Druhá verze praví, že do domu jsou vpouštěni šoféři nákladních vozů, jehož poznávací značka je mně už známa a ten si dělá z koutu chodby nejen ložnici, ale i miliskující místo, jak patrně z odloženého na klice jedné dveří předmětu. Vedle toho je místo značně záchodově znečištěno. Pachatel uniká sledujícímu, než se k němu dostane dvorem z domu do domu vedlejšího, což ve tmě nelze sledovati neb sledující je i po stránce osobní bezpečnosti, je-li samotný notně ohrožen. Provádím současně hlášení Veřejné bezpečnosti s tím, že auto modré barvy, těžký nákladní vůz AD 22-19 již několik let přijíždí velice nepravidelně později večer a garáží střídavě v úseku ulic Pohraniční stráž mezi ulicí Čsl.Armády a Wintrovy ulice po obou stranách chodníku.

Brzy ráno /mezi 5 - 6 hod./ pak odjíždí snad na práci, když vyběhne z domu téže ulice č.p. 791 č.or. 31 z přízemního bytu s.Čepelové jak jsem se dozvěděl jednak od občanů a sám pozorováním z okna bytu.

Jmenovaná však dosud nežádala o povolení šoférů k přenocování. Také není nic známo VB a rovněž LBD podobný pobyt nepovolovalo. Jiná verze pak tvrdí, že prý jsou to příbuzní.

Občané domu by jistě přistoupili na pomoc VB, byla-li by asistence VB přítomna nočnímu přepadu místa a alespoň částečně jistota osobní jistoty před případným útokem pachatele.

O trvalém znečišťování místa poskytne svědectví i uklízečka domu s. Protivová.

S družstevním pozdravem

Jos. Joachymstál

//Dopis z r.1977 zaslaný LBD se sídlem v Jaselské ulici P.6 //

// Soudruzi,

hle, co v sobě nosí ty špinavé oprýskané zbytky kapitalistické výstavby? V jejich polorozpadlých zdech, v temných koutech pročpělých výkaly přežitků, se stále plíží stíny zavržené morálky. Pryč s nimi, neboť v socialistických sídlištích může duch volně provívat nad vodními příkopy se skulpturami práce v podobě bývalého buldozera tady, tam dopravníku spojeném s žebry ústředního topení, na kterém roste nová tráva.

Občané, obyvatelé sídlišť, zpívejte s básníkem: //

po sídlišti, kde omdlévají snobi,
provázím pyšně čtyři roční doby,
vodím sem divizny a radím ostříží,
jenž v letu zkoumavě se rozhlíží.

M. Florian Severní město
sb. Odliv noci

// Hle, jak básník dovede obrazně naznačit, že ochrana obyvatel je tady v dobrých rukou, kterým on sám, kromě své práce, i občas pomůže //

// Snobe, co omdléváš, poslouchej: //

Ty nemáš rád ulice rozkopané,
raději chodil bys hned po asfaltu.
Pro mě není pěknější podívané
na sídliště, kde cítit maltu.

V. Závada Nové sídliště
RP 30. 11. 77

// Nu, Gusto, proti tomu žádný dišputát. //

Pavel Bojar Popěvek o družstevním parfému

Na každém poschodí
na každém odpočívadle
vždycky znova tě uhodí
ty vůně divoké, ty vůně zvadlé.

Sublimuje bačkora dědečkova,
křičí klukovy botasky.
Ale co všecko, když chceš, schováš,
do humoru a do lásky

Na každém patře
parfém jiný.
Sousedko, bratře:
parfémy člověčiny!

Vy ranní budíky na sídlišťích,
vy kovoví kohouti, probouzející k životu krev,
vy chřestící brouci,
ručičkama ukazující hrdinům k povinnostem činu,
k obětem rána,
ke klozetům

O.Rafaj Vy kohouti velkoměstských sídlišť
sb. To nejbližší

Praho, ty družko v nepohodě,
na krásu já mám protilátky,
sonety o tobě klidně pouštím k vodě
to já mám radši paneláky
ty hrůzně
strohé
cizokrajné
ptáky
kteří pějící česky

J.Šimon Paneláky sb. Asfaltoví holubi

// Zpíváte? Tak zpívat! A hezky!!!! //

T a k u ž t o c h o d í
p o Č e c h á c h i n a M o r a v ě

// Srdce je prevít. V boji proti nepřátelům socialismu jsme ještě nestačili ten -tupý sval- převychovat ke službě lidu. Dělá si co chce, zrádně nás opouští právě ve chvíli, kdy je vítězství na dosah ruky a soudruh padá zkosen dřív než dosáhl zasloužených poct. Buržoazní básníci, kteří si žijí ve svých růžových zahradách, obklopeni lahvemi whisky a polooděnými kněžkami kapitalismu, mohou klamat lid a kreslit přihlouplé amorky mířící na srdce chudých švadlenek. Ale socialistický básník vyhlašuje boj i tomuto nepříteli pokroku. //

Má zmrzlá ústa dávná minulost
A srdce
mlýnské kolo vzpomínek
se točí liknavě
a chátrá

Rybák Zima RP 23.1.79

Jaká jsi, ráno? Řekli, jako třešeň.
Jak zralá třešeň v pravém plicním hrotě.
A ty,
tak malá jako zralá třešeň,
mě, velikého, ohrožuješ na životě?
Stál jsem za štítem ve tmě ordinace
a roentgen bzučel za mým hrudníkem.
Ať žije čistá lékařova práce!
Můj hrudník zářil
jako žlutý neon
v noci nad komunálním podnikem.
Někdy prý visí život na vlásku.
Já ale k životu jsem připoutaný
nesčíslnými
konopnými lany
svých plánů, básní a svých závazků.
Copak mě může nemoc zadržet?
Pro mne zní příkaz strany:
Ve svém těle
ji likvidovat
jako nepřítel.

Jiří Fried Diagnosa BA 1953

// Básník v padesátých letech ještě věřil, že poručíme větru,
dešti i srdci. V epoše reálného socialismu sice věří i nadále,
ale ví, že čas splněných tužeb se přece jen vzdaluje. //

Říkáš si: Srdce, hloupý sval!
A vůbec tupé všecky svaly!
Svět bez vás půjde dál,
kdybyste ve mně stokrát stávkovaly.

Srdce! Týdny se schovává
zapomenuté, pod starým sternem.
Náhle však - jako záplava -
vybuchne v okamžiku černém
po neznatelném časování:
Tys jako psům mě házel paním,
drásejte, chcete-li.
Teď ti to spočtu, příteli!
Teď se my svaly, pomstíme!

Každý den mě teď pěkně škrtí
a neposloucí. Není mé.
Přibližuje mě k smrti.
A tak si říkám: Hloupý sval
a vůbec tupé všecky svaly!
Svět přece půjde dál,
kdybyste ve mně stokrát stávkovaly.

P.Bojar Svět půjde dál BA 1973

Nemocným popřejte spánek
pro ně nejkrásnější dárek
a sestrám na noční
v pozoru ve bdění
co nejmní zvonění

S.Augusta Vzpomeňte vy doma

RP 21. 12. 77

// Mustr dle ^{Silvestrovské písne} Kocourkovských učitelů //

Jsi za noc nejmní čtyřikrát vzhůru.
Na nočním stolku prášky a čtivo.
Tvé srdce má denní i noční tůru
jak v naší ulici továrna na pečivo.

J.Rybák Starosti sb. Několik dní
v mé špatné paměti

Soudruzi lékaři, nepracuje zbytečně a marně
ten váš přenosný radiokardiografek na naší hrudi?
Svá srdce neklidná od mládí máme už v zastavárně
pod štítem s kladivem a srpem. A jsme rudí.

P.Bojar Elektrokardio RP 24.5.1980

// Soudruzi lékaři dělají všechno proti zákeřnému nepříteli,
společně s dobrovolnými brigádníky, hrdinnými bojovníky
proti smrti. //

Co je zas tohle za druh zábavy
nač čekají ti frajeři s vykasanými rukávy

Co je to za ~~divnou~~ svatební hostinu
ve stínu zdravotnické lípy
a kde je nevěsta ^{x)}

ta vedle v ordinaci
do těsta hojně přidává ze svých půvabů
aby hosté
až s roztřesenými koleny z obřadu půjdou
rychle se probrali.

M.Chmarová Dárci krve RP 10.8.1977

// ^{x)} Injekční stříkačka //

// Smrt si nevybírání. Ani mezi soudruhy. //

Srdce člověka
ťapká pokulhává
A ty sis zdřímnul
vsedě
s hlavou v dlaních

Zatrachtile srdce

Tak už to chodí
po Čechách
i na Moravě
všude

J.Rumler Pro J.Kainara BA 1973

/ Vzor smutečního projevu nad rakví tragicky zesnulého
funkcionáře:

Z pověření stranických a státních orgánů se loučím se členem
předsednictva nám blízkým a drahým soudruhem, který
tragicky zahynul při plnění svých stranických a státních
povinností.

.....
Soudruh prošel ohněm boje proti fašismu. Nešetřil
své síly. Jako disciplinovaný a obětavý člen komunistické
strany Československa nastupoval vždy na ta místa, kde ho
strana nejvíce potřebovala. Nebylo dílem náhody, ale zákoni-
tosti, že v období, kdy se zformoval blok proti straně, socia-
lismu a našemu spojení se Sovětským svazem, znovu proká-
zal svoji komunistickou principiálnost, odvahu a smělost.
V obtížné a složité situaci, kdy bylo nutné zabezpečit podmínky

dalšího rozvoje naší socialistické společnosti a překonat rozvrat z let 1968 - 69, mu strana svěřila zvláště zodpovědné úkoly, protože správně ocenila jeho vynikající politické schopnosti a lidské vlastnosti.

Patřil k tomu zlatému fondu strany, o který se vedení Komunistické strany Československa mohlo bezpečně opřít.

Život revolucionáře je těžký, ale život jeho manželky je ještě těžší. Děkuji vám, soudružko, že jste svou laskavostí, porozuměním, obětavostí, vytvářela dobrou rodinnou pohodu, která je tak důležitá pro práci každého člověka a tím více pro funkcionáře.

.....

Vzor tohoto projevu otiskujeme z toho důvodu, že jde velice dobře přetransponovat a využít při úmrtí funkcionářů a veřejných pracovníků na nižších stupních veřejné a státní správy, kteří mají podobné vlastnosti./

// Úryvky z brožury Občanské pohřby vydané Krajským kulturním střediskem v Hradci Králové v r. 1974//

// Hrdina se však nevzdává a poučen V.Nezvalem, který napsal, že -lepší je těžký život než lehká smrt, přes tisíce všivot, jimiž nám leccos zvrť-, i básník reálného socialismu zpívá. //

Umět si drze
hvízdát skrze zuby
plít
na přesilu neplech, psot a všivot,
z bouře se těšit
tak jako John Reed,
a na vzdory všemu
mít k smrti rád život.

.....

Cožpak je umění
si žíly otevřít
a uzavřít tak srdci vroucí přívod?
Skláním se před uměním žít
a nenávidím
antiživot,

J.Taufer Prosté jak vyznání
RP 21.10 1978

N o v é p o v ě s t i č e s k é

A voda hořela
Zběsile plavaly ruce
Tušily v balvanu portrét Karla Marxe
Ale trvalo to věčnost
Celý vznik
Celý zrod

A voda hořela
Prodejné poštěváky poštěkávaly na měsíc
a propíjeli moudrost sklářů - - - -

M.Wittner LM 73/6

// Těžce vznikají pověsti o bohatýrech míru a pokroku. Rodí se z ohně. Báseň Václava M.Wittnera -V sochařském atelieru u Karla Kuneše- byla odměněna v literární soutěži Únor a jeho dědictví. Prodejní poštěváci poštěkávající na měsíc a propíjející moudrost sklářů musí být navždy odkázáni do říše hrůzných pohádek. //

Když soudruh Gottwald v beranici
zvěstoval vítězství,
hle, vánice se rozpoutala
Václavským náměstím.

/na Starom.nám.bylo jaro, pozn.edit./

Ty chvíle, dny, nám nevymizí
už nikdy, nikdy z paměti.
A únorový jas a žár,
jak pochodeň v rukou štafety,
bude nám svítit vpřed a dál.

M.Sedloň Jas a žár Února

První jarní den

Byla to těžká, těžká rána
a napolo nás omámila.
Však věřte, od soboty rána,
kdy ozvala se zpráva milá
a jako skřivan v modru víří
zrovna v ten první jarní den,
že Hradčany nám neosiří,
že spravedlivý president,
bojovník, jenž za pravdu hoří,
usedne v síni králů zase -
my potěšili jsme se v hoři
a země má zas usmívá se.

M.Pujmanová BA 1953

Nové pověsti české

Flor, černý flor jen křivdí jeho tváři,
král Ječníněk i Jánošík přec žijí dál
a soudruh Gottwald s lidem hospodaří,
ten první dělník, míru generál.

M.Pujmanová BA 1953

Věrní vám, věrní Straně

Do hloubi duše rozechvěl nás žal
z té nenadálé rány.
Co všechno pro nás znamenal
náš Stalin milovaný!

Jak bez něho teď budem žít?
ta otázka se vtírá!
Zemřely jeho moudrost, klid,
a bolševická víra?

M.Sedloň

Ne, nepláču, ani se nechoulím.
Jen prosím, soudruzi, se srdcem čistým,
abych ve chvílích těžkých, přijdou-li,
byl počítán vždy mezi komunisty.

Stalin - je síla Sovětského svazu
Stalin - je moudrost všech budoucích knih
Stalin - je vše co zkáže nese zkázu
Stalin je život lidí budoucích

M.Jariš Stalin je život lidí
budoucích BA 1953

A vidí každý úsek trasy
polí, řek, zemí, oceánů,
po které půjdou lidské masy
a všechno zakresluje v plánu.

A nejhloběji Stalin prostý
on, přítel slabých, soudruh dělných,
spjat s lidem vede k budoucnosti
zástupy nepřemožitelných.

M.Sedloň Stalin

Až pradávný sen učiníme chlebem,
až tělem učiníme slovo Stalina,
pak ze dvou front, na kterých bitvu vedem,
zůstane jenom jedna jediná.

M.Sedloň Náš týl

Tento gigantický
blok nic nerozdrť,
tento gigantický
nápor proti smrti
dojde k svému jaru
jak má domovina
na rozkvetlých frontách,
za mír, za Stalina!

J.Školaudy Ve jménu života BA 1953

/Už se ten Stálinскеj pomník naklání,
dosahá fousama k Letenské pláni.
Dosahá, dosahá furt,
to pro ten osobní kult.

Lidová Umělecká Tvořivost/

// Malá odbočka. Několik epitet vybraných z článku odsuzujícího
činnost R.Slánského v Rudém Právu 1951 : //

/Před tváří lidu, před tváří jeho hněvu, stojí zrádce všech
zrádců, obojetník, troskisticko titovský, sionistický zločinec,
arcilotr, starý zatvrzelý agent mezinárodního imperialismu,
zavilý nepřítel lidu, Komunistické strany Československa,
Sovětského svazu, zbabělec a šílený pretendent na roli česko-
slovenského Tita./

// Dobrý den, majore Gagarine: //

Jako v pohádkách však žije jedno jméno.
Byl-nebyl první vzlétl Gagarin
a hodil si jak pytel přes rameno
zeměkouli svým zrakem užaslým.

A v ulicích všech našich měst byl svátek,
jako když psal se rok čtyřicet pět.
Kdo příště opře nebe o podpatek?
Vyjde si někdo z nás k Měsíci na výlet?
.....

Zas v ulicích všech našich měst je svátek,
jako když psal se rok čtyřicet pět.
Dva sokoli - dva syni rodných matek
i k snovým otázkám dávají odpověď.

A.Kraus Kosmická píseň RP 4.3. 78

// Dobrý den, majore Remku: //

Kapitáne Vladimíre
třicet ráží letí k vám
na přátelství třicet sklínek
každý vzhůru pozvedá

//jedna sklenka ldcl, což vcelku
činí 3 l na osobu, pozn.edit.//

Kapitáne Vladimíre
třicet roků třicet snů
zvítězil jste nad vesmírem
teď i tam je domov můj

V.Hons Třicet ráží RP 13.3.78

ty na kosmické lodi
nad Modrou planetou
neseš i našich
třicet únorových let

K.Outrata Pozdrav našemu kosmonautovi
RP 6.3.78

// Dobrý den, volený zástupče lidu //

K.Holub

Poslanec

Na rozdíl od Karpíška
který ví že mu teče do bytu
on ví
kde teče do bytu
celé čtvrti

Na rozdíl od Karpíška
který si shání řemeslníka
dokázal zalarmovat pro svou čtvrt
už čtyři podniky

Na pět let
si břemeno své čtvrti
přivázal k nohám mozku i srdci

Na ventil cizích stesků
Budíček lhostejných
Lékař malověrných
Služebník budoucnosti

kpt. Hinaříku
// Dobrý den, největší ze špiónů //

Vy, co jste po nocích ladili dráty
a učili sousedy potomkům lhát,
slyšte a prorocích s tupými drápy,
jak se jim zhroutil ten upíří hrad.

Ztratili obličej, dolar byl důvod,
po boku goebelsů je jim OK.
Ztratili obličej, jazyk a původ,
teď hrají nám z partesů hlas CIA.

Kdo by to poslouchal, ty jidášské žvásty,
odporné žebrání o nakyslý chléb,
kdy by to poslouchal, ty nechutné pásy,
co do úst si strkají mrvu a chlév.

Díky vám, díky vám, chlapíku statečný,
za vaši odvahu, rozum a sílu,
Vy jste náš kapitán, oni jsou zbyteční,
přidal jste blankytu do křídel míru,
přidal jste blankytu do křídel míru.

Do pupku hadího jim kapitán hrábl
a sedm let vypíjel prolhanou žluč.
Ty svobodné rádio, už ti dech zchladl,
od našich hrdinů pravdě se uč.

Utekli, bezmocní, zradili mámu,
tátu, co někde má bez jména hrob,
chtějí nám, nemocní, zasadit ránu
za konto u Lloydů, za ptačí zob.

Nad naší hranicí nebe je čisté,
nechceme stanici s nápisem HNŮJ!
Uřvi si bránici, ty špinavé klíště,
nepleť se do veršů KDE DOMOV MŮJ.

Díky vám, díky vám, chlapíku statečný,
za vaši odvahu, rozum a sílu,
vy jste náš kapitán, oni jsou zbyteční,
přidal jste blankytu do křídel míru,
přidal jste blankytu do křídel míru.

Nazpíváno Josefem Laufrem
pro Československý rozhlas

// Ať nezhytnou bohatýři,
kteří cestou míru míří.
Ať je víc těch bohatýřů,
kterým básník stříhne na frak

M Í R U !

//

L e p š í e j e

// Slovensko, ty bratře malý, my Čechové tě pod vedením SSSR
vedeme k zářným zítřkům. Oslavujeme tvé velehory, tvé tak krásně
folklorní bači, tvé lahodné víno, tvé hrdinné účastníky slavného
povstání. Tam v pustinách jsme daleko od zdrojů pro tebe posta-
vili košické železárny a oravské pasáky naučili montovat tele-
vizní obrazovky. Ty nám buď za to vděčno. //

Ó země tajemná a kolikerá,
rozletěla ses jak pták zlatoperák
ve třpytu obilí, na křídlech kouře.
Od Banské Bystrice až do Oravy,
ty úderničko, nadšeně tě zdravím,
tvé dělníky i vědce, jenž je v dílo vhrcožen.

Věříme v tebe, Slovensko, ty země překrásná,
zakletou dívčinou jsi procitla ze sna,
to na čelo ti zatukala Strana.

....

Ty orosená země časně zrána.

M.Pujmanová Slovensko BA 1953

Co se to třpytí v dolině
jak modré oko v líci.
Ach, prozraďte to, hory mé,
vy smělí Jánošíci?
Ač vědí dobře, nezradí,
upřeně hledí do zdi
mohutné vodní přehrady,
až proud rozsvítí hvězdy.

J.Pilař Orava BA 1953

// Krásná to byla doba. Bohužel, heslo -prv federalizáciu, potom
demokratizáciu- přineslo netušené konce krásným českým idylám.
Od roku 1969, kdy slovenské národní povstání skončilo dobytím
pražského Hradu, Čech pokorně čeká, kdy po federalizácii přijde
demokratizácia.

A co český básník? Hrdinně se musí vyrovnat s novou situací.
Dále obdivuje tvé horstvo, Slovensko, tvé lahodné vínko, tvé
účastníky slavného povstání, jejichž počet roste i když některá
jména mizí, obdivuje tvou parenicu, tvé viechy, kde se tak dobře
klábosí s tvými soudruhy básníky. Ano, český básník se ve svých
verších o tobě, Slovensko, nemění. Jen mezi českými kolegy si tiše
postěžuje na nepředstavitelný útlak vládnoucí menšiny na vedoucích
místech.

Ani my badatelé nemůžeme jinak, proto místo veršů českých básníků na počest této menšiny uvádíme dva květy slovenských, a jejich české kolegy z doby federalizácie necháme klábosit u viechy Pod Michalskou branou. //

Ján Kostra

Zápalky

Srdečný pozdrav posílá ti
rodná dolina
A porto platí
firma Slovenské zápalky Žilina

Není krásnější věci na světě
nad tu, již stvořili ze dřeva soudruzi.
Víte, panečku, z čeho je? Asi nevíte
Z kmenů a haluzí.

.....

Hrby hor dají se na pochod přes kalné řeky,
sekery v pěstích jako ze skály.
Bratr můj o botu škrtne a plamen sirky
světový požár zapálí.

Přel.K.Boušek

Juraj Pado

Lepšie je

Mama má dcéru a má syna
I ty máš mamu dobre je
Teba má možno žena iná
Chytáš sa tejto nádeje
Keď postojíš sám pri bufete
Pri čaji ktorý zahreje

Dobre mať niečo v chladnom svete
Nieкого mať vždy lepšie je

// Budoucí básníku, čerpej i z hlubokých tůní slovenské filozofie. A co slovenské vodopády, ladová jaskyňa, parenica, slovenský tokaj? Jsou hodny chvály. Chval a bude ti dáno. Na bači ~~zapomeň~~. Na kotárách patří minulosti. Svého malého světového bratříčka, který nás pod vedením SSSR vede k zářným zítřkům, bys hluboce urazil. Len tíško si môžeš poťažovať na vyššie honoráre slovenských kolegov.

Ale čo. Lepšie je mať aspoň niečo. //

//Že báseň nehyne ani v době "glasnosti", a že slovenská poezie
tále kráčí o krok vpředu, malá ukázka hlubokého ideologického
dopadu slov M.Gorbačova na slovenský lid//

Čo básní čítali sme...Romantických
aj s predikátmi roznych izmov.V nich
seba sme hladali,svoj život,lásky
aj model ideálov národných.

/.../

Báseň sme hladali,čo zabráni
zahynúť zemi,aby neblúdila
vesmírom ako vyhasnutý vrak,
keď posádka sa sama vyhubila.

Poznám tu báseň.K literárny - izmom
sa nedá zaradiť,no klokotá
krv všetkých básnikov a pravda vekov
v téj jedinečnej básni života.

/.../

Vytvorila ju avantgarda sveta.
Vnímali sme ju,plní úžasu,
keď prednášal ju šiestim miliardám
makký hlas z moskovského rozhlasu.

Július Lenko "Báseň stotočia
po vypočutí mierového prejavu
M.Gorbačova

Pravda 19.9.1986

// Budoucí básníku, čerpej i z hlubokých tŕní slovenské fázofie,
ba i slovenské vodopády, ladová jaskyňa, parenica, slovenský tokaj,
jsou hodny chvály. Chval a bude ti dáno. A len tíško a len v kruhu
dobrých priateľov si môžeš poštážovať na vyššie honoráre sloven-
ských kolegov. - Ale čo. Lepšie je mať aspoň niečo. //

D ř í v n e ž p r o l e t a r i á t s v r h n e
k a p i t a l i s t i c k ý ř á d

/ Až ten proletariát
svrhne kapitalistický řád,
nastanou přešťastné chvíle, chvíle,
jež popsal Marx ve svém díle, díle.
Až ten proletariát
svrhne kapitalistický řád,
nastanou přešťastné chvíle, chvíle,
jež popsal praotec Mar -ks -ks.
Studentská píseň /

// Musíme polemizovat se studentskou písní. Kapitalismu nesmí
být svržen na celém světě. Obáváme se, že šťastné chvíle mohou
existovat jen proto, že kapitalismus svrhla ~~pouze~~ ta šťastnější
část světa. Naopak, obhajujeme heslo -Kdyby nebylo imperialismu,
museli bychom si ho vytvořit-.

Důkazy?

1. Kdyby imperialismu nebylo, neměl by socialismus proti čemu
bojovat a boj je základní devizou socialismu. Nebylo by nutné
obepínat stát ostnatým drátem, který chrání občany proti
jakýmkoliv nebezpečným myšlenkám, protože by neměl kam před
nimi utíkat.
2. Kdyby imperialismu nebylo, kdyby nebylo jeho temné reality
zavšivených brlohů, nešťastníků bez práce, hladovějících dětí,
nebyly by zřetelné světlé zítřky socialistických nadějí,
které jen v kontrastu s temnou realitou získávají své neod-
diskutovatelné hodnoty.
3. Kdyby nebylo vnějšího nepřítele, proti jakému bezpráví by
občané protestovali? Pozvedání hlasu proti bezpráví je jednou
z forem občanské angažovanosti. Kdyby socialistický občan
nemohl pozvedat hlas v protestech proti americkým základnám,
věznění pokrokových bojovníků za svobodu v Americe, proti
nezákonnému postupu soudů tamtéž, proti rasové diskriminaci,
mohl by začít náhle zaplavovat resolucemi samotnou kancelář
presidenta republiky, srocovat se u pomníku sv. Václava
i jinde, a kdovíco ještě.

Imperialisté nám však naštěstí pečují o to, aby k žádným truch-
livým koncům nedošlo a bylo stále za co bojovat. Proto i básník
musí přispět k tomu, aby to, co je, existovalo i nadále. //

Ať tlampač z Wall Street vyrazí
dál svoje smrtonosné skřeky
nevysuší to naše řeky!
V. Nezval

// Ať imperialističtí štváči
vandrují do nás, bez ustání ryjí,
nevysuší to naši poezii! //

Vysílá hlas Ameriky

Kikiriky, kikiriky,
vysílá Hlas Ameriky.

Naše heslo, bratři, slyšte:
-Zhynou rudí teroristé!-

Právě došla nová zpráva,
že váš režim dodělává,
neb - jak říká věta pátá -
nejsou housky pro prasata.

K čemuž podotknout je třeba,
kravám vzali příděl chleba,
takže tisíc krav i více,
prchá denně přes hranice.

/..../

Slyšeli jste právě zprávy,
že se v Čechách bouří krávy,
jež se zřejmě neubrání
hromadnému zatýkání.

Jiří Havel

My máme zbraně silnější

Včera nám vzkázal Bílý dům,
president Carter s chotí
a vojenskými poradci,
že prý nás řádně zkrotí.

Z urostlé sochy Svobody
zůstal už jenom skelet,
jenž třímá kornout buráků
a pokouší se velet

planetě: Znovu zledovíš
a zhasněš kapky rosy!
Však ranní slunce rudé je
a měří si ty bossy.

/..../

Jen ať si hraje Pentagon
se zkázou, k níž se žene:
my máme zbraně silnější -
a všechny okřídlené.

Miroslav Florian 9.8.1977

// Básník zde trefně využil u nás otištěné karikatury Sochy Svobody amerického kreslíře, kterou přetavil do úderných veršů. Imperialističtí básníci mají zřejmě plno práce s popíjením whisky, poněvadž si socialistického světa nijak nevšímají. Alespoň

nemáme žádných zpráv o přetavení kontrarevoluční kresby dvouocasého Švejka do úderných imperialistických veršů proti táboru socialismu. //

Má hvězdná Amerika básníky?
Jak mohou psát, kdy z pera smyjí
krev, za rozeklané jazyky,
moc předoucí opile nad drinky
ve Vietnamské tragédii?

J.Moucha Vietnamské matriky RP

Žena je vždycky trochu kočka
dej větší myš a ona počká
/...../

Ech, život věru veselý je,
po americku když se žije!
Konto ti vzrůstá jen když chceš,
whisky je zdarma, ženy též!
/...../

Tak jednou se sekyrou v ruce
tě bude soudit, Trumane,
soud americké revoluce.

// Z básně M.Jariše Korejská balada, ve které vrah korejských dětí, žen a starců, je zabit moudrým korejským starcem Čou-Li-Senem.//

Řád v taláru a soudce ze San Bernardina
/...../

Soud krade děti v taláru
hvězdnatých praporů české matce.
Jen zjevně obnažil hanebnou hru,
plivaje hrubě po památce
matek. I do očí žijících.
Řád takto hrůzně surový
zaplatí matkám tento hřích:
před soudem lidstva se zodpoví.

J.Moucha 25.3.1972 RP

Imperialismus šelma žije
ještě není v kleci
bezmocná
Své zločiny však víc již nezakryje
než klesne v propast dějinného dna

J.Moucha 31.3.1973 RP

Vzývání slunce

Studené slunce z dálky vzcházející

/..../

Sviť jako rentgen za duhovky očí

/..../

Rozehřej víru v srdcích všeho lidu

/..../

Dej vodám řasy, nesvobodným řeč

/..../

Zapal v nás oheň spravedlivých chudých
kdekoliv na světě. Zato žhni a spaluj
kde Nixon lže.

V.Jelínek 1972

// Americké presidenty oslovuje český básník adresně a nekom-
promisně. Plnými jmény i s chotí, nikoli iniciálami, jak bývá
zvykem v černé kronice. Aby bylo jasno, že soud dějin již nad
nimi vyřkl svůj ortel. Básník nezapomíná ani na mrtvé a ví,
že zásada -De mortuis nil nisi bene- /o mrtvých jen dobré/
je přežitek sentimentu kapitalismu a v socialismu nemá své
místo. //

tak podobnou doktríně, při které ještě nedávno
bylo slýchat
pláč dětí odvlékaných do Majdanku a do plynu.

Jen o rok jste se s ní zpozdil za fultonským bičem,
kterým nám Churchill
nad hlavou zapráskal,
abyste si nezašel v ničem,
aby vám zatleskal sál,

aby vám zatleskali ti, pro jejichž světovládu
dokázal jste být velmi snaživým infantem,
který Attilu, Čingischána i Hitlera
chce nechat daleko vzadu,
mává bombou jak snítkou vavřínu,
jako líbezným akantem.

I.Skála Na smrt H.Trumana
RP 29.12.1972

// Imperialismus - toť USA s jejich přísluhovači v krajinách
třetího světa. Západoevropské země trpí nedostatkem zájmu
českého básníka a to je škoda. Imperialismus západoněmecký,
anglický i francouzský, švédská, dánská a jiná pornografie,
stojí dosud stranou. **BLP** má v této oblasti nové a objevné mož-
nosti získat své ostruhy, aby pak měl možnost za dobrou práci
pomocí služebního devizového přidělu osobně shlédnout, proti
čemu svým perem bojuje. //

x) BUDOUČÍ LAUREÁT POEZIE

/ TSHOMBE, TY LOUTKO USA
NEBUDE TI HEJ ! /

// Plakát z konce 50. let, čti anglicky. Není jisté, zda právě on
byl příčinou, že brněnská výtvarnice pojmenovala v těch letech
svého jezevčíka Tshomba//

Teď vpravo hled!
Já vůdce Pinochet
vy mrtví na přehlídku!
/..../
Sem za zub dva^{x)} a hned,
jsem lidojed,
vydržte pochod za pahorek,
lidojed ještě nedojed.

J.Stano Chile

X)/AUTOR PRAVDĚPODOBNĚ MYSLÍ DVA NEPŘÁTELE IMPERIALISMU, ŽIVÉ, ČI MRTVÉ/

Komu zvoní hrany

Čankajšek nesrovnal se zemí Lidice
Generál Norstad nezapálil Řím
Batista nebombardoval Suez.
McCarthy nedal upálit Jana Husa.
Franco nepotopil Lusitanií.
Salazar nesvrhl atomovou pumu na Hirošimu
Nosavan neměl nic společného s mnichovskou zradou.
Adenauer nenapsal Mein Kampf.

J.Rybák ze sb. Několik dní v mé
špatné paměti

VLOŽIT ✚ ZE STR. 403

Srpnová noci
jestřábi z Pentagonu
ti loupi tvé neutrony
Bij proti nim na poplach
na všechny své světelné zvony

J.Rybák Báseň věnovaná srpnové
noci sb.Létající talíř

// Příroda je jeden z bojovníků socialistického tábora, protože ví,
na čí straně je právo. Ne však všechna zvířata jsou povolána k boji
proti imperialismu. Supi, jestřábi, jsou ptáci imperialističtí,
zatímco kondor, pro americký kontinent typický, je opomíjen. Ze sku-
piny paryb jsou v kursu žraloci, z plazů chřestýši /i když anakonda
by někdy byla efektnější/. Holubi, vlaštovky, skřivánci jsou ptáci
na výsost socialističtí. Z třídy savců se pro označení imperialis-
tických štváčů nejlépe hodí šelmy, nebývá však blíže specifikováno,
zda jde o šelmy psovitě či koškovitě, pokud nejsou uvedeny konkrétně./

Koncerny

ty něžné severoamerické kočičky

začínají se znovu lísat k tvému rodnému pobřeží

V.Hons Chile 1973 sb.Zapečetěná
holubice

// Tentýž autor ale v jiné básni hovoří takto: //

Mír Ta velká bílá kočka

v suterénním okně

mezi fuchsiemi

Byl tenkrát v zemi máj IM 75/4

// Z toho plyne, že není kočka jako kočka, právě tak, jako dobrý medvěd Míša se liší od imperialistického medvěda Grizzlyho. BIP musí tedy i zde rozlišovat, aby nesklouzl na pozice nepřátel socialismu. //

Četl jsem někde, že v USA

mají vše kromě skřivánek.

Snad je to krutý, ale spravedlivý trest
za jejich pýchu.

J.Rybák Cesta kolem světa, sb.
Několik dní v mé špatné paměti

Vložit
+
STR
102

// Zdá se, že básník díky špatné paměti brání imperialistické psy tím, co neudělali, ale nesmíme se mýlit. Tím, co neučinili, nás chce upozornit na zločiny, jichž by byli schopni. Kdybychom tohoto postupu použili o vůdcích komunismu, musili bychom právě opačně uvést, co dobrého učinili, aby pak bylo jasno, čeho nikdy nebyli schopni:

K.Marx je původcem manifestací

V.I.Lenin porazil Trockisty

J.V.Stalin vykořenil nepřátele komunismu

K.Gottwald odhalil imperialistické jádro Strany

A.Novotný byl krásný člověk //

// Přátelé socialismu hrdinně bojují jako naše pátá kolona právě v otevřené tlamě imperialismu, za což jim patří i náš vřelý dík./

Lidé v srdci nosí touhu

lidsky šťastně v světě žít

jsou-li chudí spějí v stohu

nemohou jen volat k bohu

za lepší se musí bít !

Ulicemi náměstím
nesou hesla křičí slova:
Na svobodu! Na svobodu!
Angela! Angela!
Davisová! Davisová!
Angela!

El Car Píseň pro Angelu RP 5.4. 72

dívenko kakaové vůně
ostrove měsíční
tak blízko stojíš u mne
jako mé soudné dny

V.Hons Angela sb.Zapečetěná holubice

// Tak dva básníci každý po svém uchopili totéž téma. El Car způsobem, který je mu vlastní od dob Dědrasboru, zatímco moderní básník Hons nemůže nechat stranou svou touhu po kakaové vůni. //

Pan Fellini odjíždí z Říma
zrovna když u papežů malují.
Paní papežová po Via Banbuino
chodí s cedulí.

Každý pátek v Lateránském paláci, bůhví proč,
je k dostání kyselé zelí.
A na Svatopetrském náměstí cinká kolotoč.
Prý přijede i pan Botticelli.

J.Rybák Cesta kolem světa
sb. Několik dní v mé špatné paměti

a ty, nevybaven zásobou valut a deviz
procházíš životem s nádhernou devizou,
že se nemusíš léčit, když trn poezie, který ti v duši
uvíz,
způsobí zanícení, na které lhostejní mřou.
I.Skála Žízeň sb. Oheň spěchá

// Básník padesátých let mohl psát o imperialismu jen z doslechu, protože socialismus mu otvíral dveře jen do spřátelených zemí. Reálný socialismus pokročil kupředu a nabízí svým talentovaným tvůrcům možnosti kritizovat, ba dokonce vidět víc než obyčejný turista tam za železnou oponou. Paní papežovou nemají možnost spatřit dokonce ani nejzazobanější devizoví cizozemci. //

Ranní pohlednice z Juan-les-Pins

Nad pláží ve vilách však nehýbá se nic,
tam spí mdlé blondýnky ve stínu okenic

/..../

Slunce se prostírá jak plášť, jak zlatá tóga
po moři svalnatém jak perské básnictví.

/..../

po stinných zahradách, jež hlídá černá doga,
jež hlídá tabulka -Soukromé vlastnictví-.

I.Skála sb. Oheň spěchá

// Básník třídně přistupuje k vlastnictví. U nás tabulek nemáme, všechno patří lidu. Pouze osobní vlastnictví některých předních mužů socialismu, které jim bylo propůjčeno lidem, je chráněno vysokou zdí, oborou či lesem, či hlídkou bezpečnosti, kvůli klidu po dobře vykonané práci. //

Delfy

I zdejší vestálky mají raději intim-spray
nežli rozkvetlý vřes
na kamenném zápraží sexu.

Průmysl starobylosti. Místo bronzů umělá hmota.
Coca-cola a slajdy.

Kdepak se asi pasáček s kučeravou ovečkou skryl?
Opovržlivě ohrne nosík pihovatá anglická lady:
Tolik kamení - a nemá to žádný styl.

I.Skála sb. Oheň spěchá

Pohled z Monte Panoli

Pod oknem skřípají brzdy,
Alfa Romeo a vznešené slečny.
Mne srdce bolí,
mne bolí srdce, když z okna se dívám
na drobounké služky,
v nichž Řím je věčný,
a s nimi zpívám.

A.Kraus sb. Vlaštovčím křídlem

// V této básni není jisté, zda básník skutečně hledí z okna svého hotelu, či pozoruje neorealistický film, do kterého se vžil tak, že se pro něj stal neopakovatelnou skutečností. //

Zato v domě, kde má Jean Paul Sartre
svůj, toho času, maoistický stánek,
Pavle, jsme svědky,
prodávají mešní ornáty a jiné sakrální tretky,
tajemnější než kabala a temnější než Kafkův zámek.
.....

/..../

Mykola Bažan mnoha dioptriemi svých brýlí
dokazuje, že celá gotika se mýlí

I.Skála Žízeň sb. Oheň spěchá

Báseň o dvou Američanech

V hotelu Park s chromovaným výhledem
na širokou hladinu bledského jezera
u širokého pětisetdolarového okna
sedí pár starých Američanů.
Mlčí hloub než voda jezera,
hledí lhostejněji než hladina do slunce

/..../

svírání samotou tíže než jezero příkrými svahy hor

/..../

tak jako ony celí sivi, celí staří, celí bez úsměvu

O.Rafaj sb. To nejbližší

// Básník socialismu za devizový příslib poskytnutý mu vládou
lidu, musí vidět na každém kroku znamení rozpadu kapitalismu,
aby nebyl v pokušení netřídně obdivovat fungující klozety, ale
chápal, že jsou znamením degenerované konsumní společnosti. //

Bahrejské ostrovy jsou samá poušť.

Poušť, žár a písek.

Ale dvakrát týdně tam přistávají naše aerolinie.

V uličkách na pobřeží

prodavač sladkostí celý den zpívá hladovým psům.

/..../

I vlaštovkám bez anglických víz

je sem vstup zakázán.

Vojenské pásmo. Ostnaté dráty a dotěrný hmyz.

Také kozám a velbloudům

je tady zapovězeno

užívat fotoaparátů.

J.Rybák Cesta kolem světa

sb. Několik dní v mé špatné paměti

// Pokud by tentýž básník chtěl devizovému cizozemci nabídnout
obraz našich pohraničních hvozdů, jak rozdílný by byl jeho pohled: //

Hraniční pásmo na Šumavě

Dýcháš ozon, aniž musíš prokázat svou identitu.

Věří ti tu,

bez podezření, že utekl bys za kopečky.

Toužíš obejmout je všechny,
 ty Psohlavce dnešní, syny hromu,
 kteří proti Lomikarům z Bonnu
 střeží hvozdy, klid našeho domova.
 Cokoli tu můžeš fotografovat,
 a nejen ty - i srna i pes podvraták
 smějí vzít si s sebou fotoaparát,
 vyblejsknout bez všelijakých círátů
 tu zem naši, která končí u drátů.

// A přesto, že český básník líčí zemi kapitalismu tak, jak si
 zalouží, jsou pobloudilci, kteří hledají žold v cizích službách.
 Ale my máme pro ně pádnou odpověď. //

Emigrantský kvapík

Sensace na dva, na tři týdny:
 pan Důležitý, ano ten
 kdeže to zůstal? V Římě? V Sydney?
 Tady prý nebyl doceněn.

Opustil beze slova cháttru,
 co nosila ho na rukou.
 Třeba mu bude lépe v Prátru.
 Zde nechal převlek s parukou.

Jen velký svět mu skýtá šanci.
 Odkvetlá Missis Evropa
 ho na svých vlnách vyzve k tanci
 a ke sňatku ho dokopá.

Je pyšný na husarský kousek,
 na čerstvou pověst buřiče?
 Už nerad chleba, jenž má brousek,
 udatně žvýká sendviče.

Ó, jak jsme proti němu mělci!
 Teď konečně si lebedí
 a mezi šíbry, všeumělci
 je osobnost, muž v popředí.

Zábava na dva na tři týdny ...
 A potlesk panstva slehne se.
 Kde zakotví náš rek? Buď klidný:
 Tam, kde to nejvíc vynese.

M.Florian 1981

// Komunismu slouží i anekdoty. Samozřejmě, že ne ty o členech VB.
 Kdysi se vyprávěla proticírkevní anekdota o faráři, který dětem
 vysvětloval, co je to zázrak. Uváděl příklad o tom, že někdo

skočí s věže a neublíží si. Ptal se, co je to. Pepíček dvakrát řekl, že je to štěstí. Ale když se ho farář potřetí zeptal, co to je, spadne-li někdo s věže a neublíží si, odpoví Pepíček, že je to trénik. A tak vypadá tato anekdota využitá proti české emigraci: //

/Devítiletý Pavlíček je synkem českých emigrantů. Tatíček ho dal zapsat do katolické školy. To víte, žijí v bavorském městečku. Jednou vykládá učitel o zázracích. Pozoruje, že to Pepíčka nevzrušuje. Chudák! Žil tak dlouho pod vlivem komunistických neznabohů! Je třeba zachránit jeho nesmrtelnou duši!

-Řekni mi, Paulchen-, ptá se ho zbožný učitel vlídně, -když někdo vypadne z okna v pátém patře, aniž by si ublížil, co to je?

-Štěstí-, odpovídá pohotově Pavlíček. -A kdyby vypadl podruhé a opět se nic nestalo?- -Náhoda.- -Krucifix-, zahřeší katolický učitel, ale přece se nevzdává duchovní záchrany žáka Pavlíčka. -A co kdyby se to stalo potřetí, jak ohromná síla by potom působila, Paulchen?-

-Trénink-, uzavře Pavlíček diskusi.

Učitel údajně vystoupil z CSU.

Tvorba 1973 /

// Závěrem bychom rádi zopakovali, že jen díky imperialistickému světu se může zdárně rozvíjet tábor socialismu. A to nikoliv díky dolarovým půjčkám, kterými si náš svět vydržují, ale díky samotné existenci kapitalistického světa, který je černým odrazem našeho bílého nebe. Bohužel, básníci si tuto skutečnost ještě sdostatek neuvědomují, protože dosud nevzniklo dílo tematicky příbuzné dílu -vám poděkování a lásku vám-. V tomto směru činíme jen nesmělý pokus:

Díky vám, páni domu Bílého
za bojkot ohně olympijského,
díky vám, Li Syn Mane, Stroesnere, Pinochete,
za to, že imperialistické buchy doma pečete,
že můžem křičet Od Vietnamu, od Kuby pryč ruce
a pak posílat vám rezoluce. //

P o e t i c k ý f o n d
s o l i d a r i t y

// Na světě úpí pod impgrialistickou botou miliony nešťastníků černých, hnědých, žlutých, rudých. Bílý kapitalista svým bičem praská nad hlavami nevinných a nezkažených barevných andělů, kteří ještě nepoznali dobro marxismu leninismu. Vyspělé solia- listické země mají povinnost uvědomovat svou pomocí lid všech porobených zemí, aby i u nich zvítězil socialismus a ony přešly do tábora míru a socialismu.

Proto je nutné stále zkvalitňovat Fond solidarity, věnovat naše bohaté přebytky na boj proti americkému kolonialismu. Český pracující má možnost přímo podpořit tento boj malými příspěvky ze svého vysokého platu. Básník se nezúčastňuje svými honoráři, ale svým géniem. Je se svým perem všude tam, kde se střílí, umírá hladem, spí pod mostem Ví, že několik básní o Angole, Vietnamu či Chile v obsáhlé sbírce pomůže rukopisu zkrátit výrobní lhůty a lid trpících zemí je mu vděčný za pro- jevené sympatie. //

A řekni, táto, kde je tahle země?
A proč ji straší jak v pohádce drak?
A proč mu neuseknou hlavu od ramene?
Což Honza-bohatýr neví, co s ním a jak?

Ta zem a její lid je Honzou-bohatýrem,
jenž ubil nejednu tisícíhlovou saň,
který chtěl život žít
svobodně, v práci, s mírem
Ta země vzdálená
je Vietnam.

A.Kraus Jsme s Vietnamem
RP 2.9.1972

Zaniklou říši Slunce
v troskách dnes uvidíš
Vládne jí Yankee s pistolí v ruce
V druhé má jezuitský kříž

K.Boušek Jezero Atitlan
sb. Modrá hodina

/ Podle statistiky ministerstva práce a sociálních věcí ČSR jich bude v obou našich republikách k 31.12.1982 26 tisíc, t.j. asi 17 na každých deset tisíc obyvatel naší vlasti. /..../ Maně jsem si vzpomněl na slova rahabilitační pracovnice v pražské vinohradské nemocnici soudružky Han-Tuyet-Mai:

-Kdykoliv nám české kolegyně přejí hezký večer nebo víkend,
málem mi stoupají slzy do očí.-

Ivo Vasiljev Vietnamští dělníci
mezi námi RP 4.11.1982 /

// Maně nám tane před očima kulatý obličej se šikmýma očima, nakre-
slený křídou na zdi v ulici Pohraniční stráž Praha 6 v květnu 1983,
s nápisem Smrt Vietnamu. - Kde vyrostla v našich živlech, socia-
listickou školou vychovaných, rasová nenávisť? //

Cynicky rozšlapali jeho modř
mocichtiví Maovi mandaríni
Na jejich hlavu padne ortel viny:
to jejich ruka položila miny
pod kopýtko buvolů a koz.

V.Jelínek Štít nad vietnamským nebem
RP 12.3.1979

// Solidarita! Láska k bližnímu, která na rozdíl od lásky křes-
tanské je vedena přísně třídními hledisky. Ne solidarita bezbřehá,
ale ta, která rozlišuje mezi dobrými a zlými utlačovanými. Nelze
solidarizovat s afgánskými kontrarevolucionáři, ale lze milovat
alžírské partyzány, je možno fandit Angele Davisové, nikoli však
Lechu Walesovi. Básník musí sledovat noviny, neboť není jeho vinou,
stávají-li se z našich přátel nepřátelé, stanou-li se z hrdinného
čínského lidu -mocichtiví Maovi mandaríni-. Co je psáno, to je dáno
a dojde-li časem ke změně názoru, básník nesmí trvat na dosaženém,
ale změnit sám sebe k nepoznání a o tom, co bylo, diskretně mlčet.
A jenom doufat, že snad zítra už to budou jen naši -pobloudilí
bratři-. //

však s každou rovnoběžkou jiná
je naše starší sestra Čína
M.Majerová

Bohdan Šumavanský Žlutá řeka

Žluté moře - žlutá Čína,
žlutá je i Hoang-ho!
Žlutého jsem měla syna,
Žlutá řeko, nemám ho.

Žluté Číny žlutou hlínou
žlutých matek slzy plynou
v Žluté moře zapomnění,
v kterém nenávisti není,
Žlutá řeko Hoang-ho!

Ze žlutého Číny klína,
žlutá matko Mao-Ce-Tuna,
teď má syna celá Čína
i ty, řeko Hoang-ho!

Matky žluté, černé, bílé,
matky hnědé, matky rudé,
přes ty míle a mil míle
semkněte se v této chvíle,
vždyť je děcko děckem všude
a všech matek mléko bílé,
žlutá řeko Hoang-ho!

Není kruté, co je žluté,
vyjma zlato, to je kruté!
Ze zlata se jako z larev
líhnou vrahové všech barev,
není větší hrůzy nad to,
co má na svědomí zlato,
třeba je to zlato žluté
jak ty, řeko Hoang-ho!

Zlato, tys to zlo největší,
tys to žluté nebezpečí!
Také mně jsi vzalo syna,
však už nelkám - nemám ho.

Neboť nyní bdí má Čína
pod ochranou Mao-Ce-Tuna,
celé žluté Číny syna,
mého syna, tvého syna,
žlutá řeko Hoang-ho!
Hoang-ho! Hoang-ho!!!

BA 1953

// Ó, kéž se k nám též Fidel zády neotočí!
Do jaké vody potom český básník skočí,
když krásné pláže u Havany
budou pro nás navždy zakázaný?! //

Fidele, stoupající na zářivá pohoří marxismu
Fidele, ohni romantický jako vulkán
Fidele, uhrančivý bratře básníka
Fidele, ty neúprosný snivče
Fidele širokoplecí
Fidele, jehož jistota je nesmrtelná nesmrtelností

komunistické strany
I. Skála Fidele, sb. Co si беру na cest

// F i d e l e
věříme že půjdeš do
NEBE //

Z l a t é v i s a č k y

// Úryvky básní v této závěrečné kapitole jsme nezařadili do žádného z předcházejících článků víry. Chceme dát zazářit jejich blbosti nezávisle na souvislosti odvislosti.

Ty sám, básníku, čtenáři, vybereš podle svého poetického principu ty z nich, jež pro tebe budou vonět vůní nejlibější. Sám tak oceníš Zlatou visačkou blbosti květ, který je ti nejbližší. //

I v a n S k á l a

Přináším jak valibuk
verše, kameny a stromy.
Chci mít slova samý suk,
o něž sekera se zlomí.

Co říci třeba sb. Co si беру na cestu

Život je shora
prostý jak metafora.

Zestárly Goethe sb. Co si беру na cestu

I Platón, farmaceut bledý,
destiluje své jedy.

Protijed. Navždycky.
Okna v bouři i proti bouři. Vrchlický.

Nemoc sb. Co si беру na cestu

//Hovno smrdí vždycky
Jaroslav ... //

Rok po roce
přibývá křápů v potoce

Ohlédnutí sb. Co si беру na cestu

Zakláníš hlavu - a není v tom přispění boží
že i hvězdy teď z naší vůle se na nebi množí
To tam sb. Oheň spěchá

Aby člověk v trávě hebké jak peří májových housat
mohl se jako tvé básně při Visle rousat.

Plocký dub sb. Oheň spěchá

M i r o s l a v F l o r i a n

Jedu nočním autobusem z Dobříše
s lidmi, kteří mne nečtou nejspíše,
s lesáky, s montéry, s rukavičkářkami,
jež sedí s milým nebo třeba samy,
a sotva uhádnou, že klidný navenek
se bojím kontroly jízdenek.

Cestování

Nalej mi, přece nenecháš se prosit,
má šenkéřečko, polobohyně!
Neškodně bych si chtěl jen poklábosit
ve čtvrté pohosinské skupině.

Samomluva Tvorba 4.8. 82

V á c l a v H o n s

holičky rostou na polích
ale i kdyby ses tázal nikdo nedovede odpovědět
/kde je ta nejmodřejší/

Leden

oj oj
brčál brčála pod brčálem drží
vše pochybné je nepochybné
vše nepochybné je ale jděte

Březen

Pastýř už vykukuje z bedýnky od meruněk
/flétnu si vyřezal z dědečka a na babičce sedí/
.....

paní kněžna má zadek jako valach pod první pannolunou
Duben

Čečuly příchylnosti
//i ve škamnech i na úředním stole//
Květen

už zpáli dřevěný zpáli přiložený
rveš za stupátka cizí ujeté vlaky
Září

Dodatek na str. 112 - Zlaté visačky, Ivan Skála:

A tak i houslí líto ti
když jejich kantilénu pizdí
nějací oni za zdi při zdi
Poetika sb. Oheň spěchá

Vyjdu na runway
a on Hemingway
Hemingway sb. Co si беру na cestu

za narudlou hlávkou zelí
slavíci se rozštěkali

Listopad

Když zatroubí trumpeta
přijde na něj tahleta

Probuzení
Všechny úryvky ze sb.
Černé milosti

A r n o K r a u s

Byl jeden král, byl jeden Honza chudý,
a já jsem něco, někdo uprostřed.

Pro věrné lásky
sb. Vlaštovčím křídlem

Ach, kde jsou dneska pasáčkové husí
od jihočeských rybníků!

Člověk vzpomíná jen na co musí.
Ostatní nechá ležet v balíku.

Bílé pírko na modrém rybníku

K a r e l B o u š e k

Fyzika dodnes neví co je rumpál
a studni to vůbec nevadí

Ty prostou krásu ženy klidně přechval
na nahém pozadí

Malá zkouška krve LM 76/9

Nerad vyhledávám spory kdo jak je mlád
Poznal jsem ale mnoho mladých starců
Mladý je každý skutečný komunard
Na dlouhých tratích každý z vytrvalců

Generační RP 5.12.72

D o n á t Š a j n e r

Proměny musí být, když jsou porody.

Proměny sb. Každou hodinu

Jiná je pravda kopretiny a jiná kosy
jiná lovce a jiná kuny.

Pravda zamilovaných je jiná než starců.

Je pravda hladových a sytých,

pravda šťastných a nešťastných.

Těch pravd, jež se nás dotýkají.

Skutečnosti sb. Každou hodinu

Nejsem na prodej za žádný kraj světa.

/Každý to ví, a proto odnikud nabídka./

To chci sb. Každou hodinu

Z d e n ě k Š e ř í k

Nastokrát pokrytá popelem

nastokrát vzlétne z ní Fénix;

- S takovým refrénem

dělník jde do stávky -

Neapol ne a ne umřít

Báseň po italsku RP 7.10.78 příloha
Haló sobota

O l d ř i c h V y h l í d a l

Tatínek musel dva dny za mříže,

když s maminkou mne chtěli mít - a v poli,

v obilí, po nich sedlák hodil holí.

Nerozumím sb. Pláňky

I já mám práci z dobrých i zlých dob

a také smrt mi zaručuje chleba

Hra na schovávanou sb. Pláňky

J o s e f R y b á k

Bude to jako za mlada

Přijdeš ty

Já

A Vilém Závada

.....

Sirénou vyřveme bolesti světa

Rubíny hvězd jak hroty kremelských věží

budeme plát

Pro ztracené zrnko

Širý lán písku

přerýt natisíckrát

Jednou RP 18.2.77

M a r i e P u j m a n o v á

My jsme chlapci z Barrandova,

s námi točí hvězda nová,

do plátna pět hrotů vetká

pěticípá pětiletka

.....

Kamera je ústí děla,

lid a mír nám chrání

a Barrandov citadela

mezi továrnami

Barrandovská sb. Miliony holubiček

/ Běžím s hovnem proti plátnu

do plátna to hovno zatnu

Plastic people /

F r a n t i š e k B r a n i s l a v

U přehrad, kde se modrá nebe blúz,
kde mládež ještě jiná slunce má.
Vím, brzo vzhlednou krásné oči můz
co chválí světlo, ruce, dynama.

Mladým BA 1953

M i c h a l S e d l o ň

/J.Wolkerovi/

Ne, není větší slávy pro básníka země naší,
nežli když jeho slova v duši lidu raší.

Nejkrásnější osud

P a v e l B o j a r

Nedělej ze sebe chemicky čistý kombinát.
Máš-li rád krásu, máš ji různou rád.

Všude, kde jsi jak člověk s druhými
i k létu přilneš a i se zamiluješ do zimy.

Z nikoho nedělej chemicky čistý kombinát.
Kdo má rád krásu, má ji různou rád.

Bez označení IM 77/3

I l j a B a r t

Je buřičský náš věk
a buřičská je doba
má vzpoury ve znaku.
Přišel tvůj den, soudruhu Spartaku
Buřič

A l e n a V r b o v á

A já se hrdě toulám po vesmíru
A zpívám dívčensky

Chci žít

Malá úvaha nad rybou a kaší sb. Blýskání na časy

Karel Outrata

Právě teď vstoupil
přítel můj vnořil
hlavou do dveří
proč se nešel
ať se nešel
vstoupil do domu
se nešel vnořil

Vystoupil z domu

K a r e l O u t r a t a

Neúnavný kos
/..../
Škoda řeči
dokončím
a půjdu spat
jsem dotčen
ten černý opeřenec
můj projev ignoroval
a nedal o něm
ani hlasovat

Fejeton RP 4.6.77 /příloha/

J i ř í K a r e n

Tys věděl co si myslí slivovice
když se podívá na chlapa

Báseň pro ty, kteří uměli žít
sb. Den laskavý na slova

B o h u š P a s t o r e k

Ze země jsem na svět přišel,
na zemi jsem krásu našel

....

Volám světem všechn lid,
když pro krásu bude žít -
celá země zatřpytí se.

Člověk RP 16.6.79

J i ř í S t a n o

Rodné Čechy oráč zas poorá
jako vždy na jaře
I má země byla kdysi chorá
pak přišel mír tak bujaře.

Chile RP 12.3.77

M i r o s l a v D o s t á l

Krása je darem nebes?
Ať se Vlašský dvůr nezlobí
nejezdí se sem jenom
za erby středověku
Ale také do pionýrského domu
s portrétem
Volodi Dubinina

Kutná Hora LM 78/5

J a r o m í r P e l c

Žabák zpívá, ptakopysk líbá
a básník, svědek, ten se dívá.
/..../

Stůl drze vrže, vepřová slzí,
uran se štěpí. Ach, to nás mrzí.

Sto třicet jedna let po Manifestu
ztrácíte v panelovém městě cestu.

Invektiva sb. Ten kdo odchází

M i c h a l Č e r n í k

V televizi skončil pořad
a postel je pro mne odestlaná
ale srdce srdce mám pořád
odjištěné jako granát

Výkupné RP srpen 1980

Z hospody jsem tatínkovi
přinesl džbánek piva.
Z rádia Karel Gott zpívá.
Tatínek luští křížovku z novin.

S bratrem se pošťuchujem u stolu
a kvůli němu jsem vylil kofolu.
Tak už to u nás chodí.
Časové znamení houká dvanáct hodin.

Nedělní oběd RP 7.7.79

K a m i l M a ř í k

Kolébka mládí nás houpá a houpá a houpá
houpá nás uprostřed moře a koupá
si nohy v studené limonádě.
Uprostřed veliké dřevé kádě,
kam další a další dávají majetek
bývalých let a opuštěných baletek.

/...../

Uprostřed kádě všech lodí je ráhno a malé jezírko
naděje.

Otýpka slámy, rum, sláva, snad něco z toho nás zahřeje.

/...../

Společnou kolébkou - lodí pádíme života kádí.

Mládí sb. Zrození

Den bude jistojistě plný krásných žen a obědů,
práce, dobrých i špatných pohledů,
cigaret, umouněných hodinových ručiček
a věčného pobíhání lidských hlaviček
sem tam.

Letní ráno na kulatém náměstí
sb. Zrození

/Otec/

Vždycky mě učil zemi milovat,
lidi a práci na svých ramenou.
S maminkou vždycky přišli darovat
co bylo třeba. I po kolenou.

Poděkování sb. Zrození

/... Chuděra /

člověk - pořád aby něco honil.
Běží a běží, utíká stokrát sto mil
a pořád neví, proč to vlastně dělá.

Život sb. Zrození

Básník je až do konce světa
posedlý touhou někam spěchat
i na úkor své vlastní hlavy.

Z té sopky potom vyvře láva,
kolébka hlídá jeho práva,
zakalí se - a nerezaví.

Básník sb. Zrození

Plavat je třeba.

V pekárně v Riegrově ulici je třeba péci chleba
Plavec uprostřed moře křičí,
že vlny jsou krása sb. Zrození

Zítra budeme luxovat.

Nic lepšího nás nenapadá.
Řekneme jehličí: nepadat!

a ono přesto padá.

Z oříšků budoucnost se pokusíme hádat,
jablíčko cukrovat, mládí si pucovat.

Plavec uprostřed moře křičí,
že vlny jsou krása sb. Zrození

// Uvědomujeme si, že pro hlubší poznání básnických osobností bychom měli nabídnout zasvěcené portréty jednotlivých autorů. Jelikož však mnohé z nich zvědavý čtenář nalezne v čítankách, a ~~tě~~ z nich, ~~o~~ kterých se dosud ve školách neučí, se brzy stanou novou látkou češtiny, pokusíme se nahradit nedostatek této antologie stručnými telegrafickými obrázky několika mistrů, jež může znalec obměňovat a doplňovat podle libosti.

Ivan Skála

Poezie se mě bála!

Jan Pilař

Poezie - Siláž

Boušek Karel

Vzpěrač
dámských nader

Václav Hons

Princip poetický?
Peníze a ženský
To je lidský

Arno Kraus

Poezie - Fauks pauks

Mařík Kamil

Básník?
Žvanil

Poezie vcelku

Straně služku,
v šenku dělá
selku

//

D o s l o v

V roce 1968 se v pražské poetické vinárně konal večer praporo-
rové socialistické poezie, který měl velký úspěch.
Sami jsme toto představení nezažili, ale samotná myšlenka
shromáždit vrcholné ukázky této poezie blbosti nás nadchla.
Po několikaletém sběru materiálu, který není nikdy možné
dokončit, jsme se rozhodli kolekci uzavřít, přesto, že velké
okruhy autorů, především z padesátých let, nám byly nedostupné,
jiné - snad dostupné, jsme opominuli nezáměrně, prostě proto,
že jsme je neobjevili. Tak přes svou obsáhlost je sbírka vlastně
torzem, které vybízí k doplňování.

My jsme se omezili na květy blbosti mezi léty 1950 až 1981,
ale jak do budoucnosti, tak do minulosti neexistuje časové
omezení už jen proto, že blbost je věčná.

Mnoho oblastí poezie zůstává ještě zcela neprobádáno. Především
vítězné písně ASUT -Zlatý palcát- a poezie textů k českým de-
chovkám, hovořící o socialistické vesnici. I tvorba amatérských
básníků poučených vzory svých slavných učitelů je hodna pozor-
nosti. Ale to už necháme těm, kteří se rozhodnou nás následovat.

Básník sám, louka pohnojená existencí ve své době, louka, na
které květ vykvete, musí být básník bezesporu talentovaný,
i když se neodvažujeme charakterizovat druh jeho talentu.
Blbost bez talentu nemůže vykvést zářivým květem. Co se týká
charakteru básníka, líp se hodí charakter horší než lepší.
I když i zde jsou výjimky. Bezcharakterní tvůrce, tedy tvůrce
nemající žádný druh charakteru, nemůže zplodit nic než aměbu.
Ta je blbá nezáživně a dlouze dlouhá. Existuje, ale nevnímána.
Doba sama plodí své charaktery. Jaká je ona sama, takovým obra-
zem jsou její charakteré. Ale omeze svou blbost na minimum.
To jen proto, abychom na konec mohli uvést citát z druhého
konce světa, světa, kdy u nás ještě existovali literární vědci.

V. Černý v knize essayů z let 1939-45 -Osobnost, tvorba a boj-,
v kapitole -Kultura a charakter- :

"Jakákoliv slovní pirueta nerozliší -hrdinského- přetvářeče
od truchlivého davu těch, jež po Fichtovi Carlyle zahrnul
opovržením:

-Kdo nežije nadarmo v božské ideji nebo kdo v ní žije toliko
částí a nesnaží se, aby se v ní úplně usídlil jako v jediném
dobru, ten, ať žije kdekoliv v jakémkoli lesku a štěstí, není
žádným spisovatelem, nýbrž, jak praví Fichte, jest pouhým
hudlařem-

Je možno se ptát, kdy a kde se chce setkat s pravdou věcí,
kdo není ochoten nebo schopen vzít na sebe nebezpečí věrnosti
svému poslání. Kdo zápasí v mlčenlivé výhradě, že zápas nesmí
ohrozit jeho blaho.

Jaké cti chce dojít, kdo ctí sebe sama tak málo, že se za ohradou slov o duchu oddává sčítání výhod a možností a rozvažování prospěchu. Kdo sází na kartu dočasně silnějšího a zapomíná, co dosvědčují věky proti hodinám. Kdo používá doby, aby se slizce doplížil k postavení kulturně zdánlivě vůdčímu otrockou službou silným. Kdo, byť na okamžik, dokáže se vzdát bojovaného zápasu a dá si vyčkávavě vyrvat, než mu jiní obnoví podmínky šermu kavalírsky neškodného a nenebezpečného, souhlas, a třeba jen slovní, se lží.

Pošlý lev je vpravdě méně než živý pes.¹¹

O B S A H

	Str.
1. Oslovení	1
2. Královna Poezie	4
3. Je to čirá láska	11
4. Otče náš, jenž jsi na nebesích	23
5. Neboť kde lásky není -aneb- Na věčné časy	30
6. Únor -aneb- Pro který rudá znamená vždycky a definitivně zelenou	38
7. Zpívám o lásce	41
8. Mírová estráda	45
9. Práce osvobozuje /Arbeit macht frei!/ 10. Traktor - života faktor	50
11. Když vytéká rybník	60
12. <u>Jednou rukou verše píš, v druhé držím samopal</u>	69
13. Pozdravuji tvou komsomolskou zónu	76
14. Na krásu já mám protilátky -aneb- Tam, kde je život socialistický	79
15. Tak už to chodí po Čechách i na Moravě	84
16. Nové pověsti české	87
17. Lepšie je	91
18. Dřív než proletariát svrhne kapitalistický řád	96
19. Poetický fond solidarity	98
20. Zlaté visačky	109
21. Doslov	112
Obsah	123
	125

- - - - -